

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

223

'பயங்கரவாதியின்
செல்லமகள்'
(முதற்பரிசு பெற்ற கதை)
ஈழநல்லூர் கண்ணதாசன்

நோர்காணல்
டாக்டர் ச. முருகானந்தன்

மணிவிழாக் காணும்

மண்வாசனைப் படைப்பாளி

புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்

ஒளி:19

சுடர்:07

223

பகீர்தவ்னீ மூலம் வீரீவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீற்றிடுக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

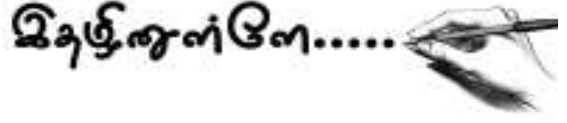
ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு பின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☉ கவிதைகள்
சமரபாகு சீனா உதயகுமார் 09
ஜின்னாஹ் ஷரிப்பத்தீன் 14
தீபச்செல்வன் 26
பூகொடையூர் அஸ்மாபேகம் 29
எஸ்.ஏ. இஸ்மத் பாத்திமா 38
- ☉ சிறுகதைகள்
ஈழநல்லூர் கண்ணதாசன் 07
மு. சிவலிங்கம் 23
- ☉ கட்டுரைகள்
தாமரைச்செல்வி 03
நீற்றா பற்றிமாகரன் 17
பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா 27
க. சண்முகலிங்கம் 34
- ☉ விமர்சனம்
நடேசன் 30
ரஞ்ஜனி சுப்ரமணியம் 32
முஸ்லீன் 42
- ☉ சீநர்காணல்
ச.முருகானந்தன் / ஞானசேகரன் 11
- ☉ பத்தி
பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 39
- ☉ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை 45
- ☉ வாசகர் பேசுகிறார் 48

அரசியல் பக்கம்

இன்றைய அரசியல் பிரச்சினையின் ஆணியே

1978^{ஆம்} ஆண்டில் நிறைவேற்று அதிகாரம்கொண்ட ஜனாதிபதி முறையை **ஜெ.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா** கொண்டுவந்தார். அந்த அதிகாரத்தின்படி “பெண்ணை ஆணாகவும் ஆணைப் பெண்ணாகவும்மாற்ற முடியாதே தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் செயற்படுத்தக்கூடிய அதிகாரங்கள் தன்னிடம் இருப்பதாக” வீராப்புப் பேசினார்.

அவர் இந்த நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறையைக் கொண்டுவந்தபொழுது அதற்கு எதிராகக் கடுமையான விமர்சனங்கள் அரசியல்வாதிகளால் முன்வைக்கப்பட்டன. இது சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு வழிவகுக்கும் என்று கூறப்பட்டது. அவ்வாறே ஜெயவர்த்தனாவின் தொடர்ந்துவந்த **பீரமதாசா**வின் தூண்டுதல்கள் அமைந்தன. யு.என்.பி. கட்சியினர் கொண்டுவந்த இந்த நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமையை நீக்கப்போவதாகக்கூறி மக்களிடம் வாக்குப்பெற்று 1994^{ஆம்} **சந்திரகா குமாரதுங்கா** அம்மையார் ஜனாதிபதியானார். அவரும் பதவிகிடைத்த பின்பு அந்தப் பதவியைச் சுகிப்பதிலேயே காலங்கடத்தினார். மக்களுக்கு அளித்த வாக்கை மறந்துபோனார்.

அதன்பின்பு 2005^{ஆம்} **மஹிந்தா** பதவிக்கு வந்தார். அவர் தனக்கு வாலாயமாகச் சட்டங்களை மாற்றத் தொடங்கினார். 18^{ஆவது} திருத்தச் சட்டமூலத்தைக் கொண்டுவந்து ஜனாதிபதியொருவர் மூன்று தடவைகள் பதவியிலிருக்கலாம் என்ற திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தார்.

மூன்றாவது முறையும் தான் ஜனாதிபதியாக இருக்கலாம் என்ற மஹிந்தாவின் கணவைக் கலைக்கக் களமிறங்கி வெற்றிகண்டார் தற்போதய ஜனாதிபதி **மைத்திரி**. இவர் ஜனாதிபதியின் அதிகாரத்தை ஒழிப்பதாக மக்களிடம் வாக்களித்து ஜனாதிபதியானவர். இவரது காலத்தில் 19^{ஆவது} திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் பெருமளவு குறைக்கப்பட்டன. ஆனாலும் அரசியலமைப்பை மீறி இப்போது ஜனாதிபதி செயற்பட்டிருக்கிறார். தனக்கு இல்லாத அதிகாரத்தைப் பாவித்து பாராளுமன்றப் பெருமான்மைக்கு எதிராகச் செயற்பட்டிருக்கிறார். பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மைக்கு எதிராகப் போர்தொடுத்திருக்கிறார். தனக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி சிறுபான்மையாக உள்ள அரசாங்கத்தைப் பாதுகாக்க முனைந்து குட்டைகுழப்பியிருக்கிறார்.

நிறைவேற்று அதிகாரம்கொண்ட ஜனாதிபதியும் பாராளுமன்றமும் இணைந்து செயற்படாவிட்டால், இந்த நிலைமைதான் ஏற்படும்.

2000^{ஆம்} ஆண்டு அப்போதைய ஜனாதிபதியாக இருந்த சந்திரிகாவுப் பிரதமராக இருந்த ரணிலின் ஆட்சியைக் கலைத்தார். இப்போதைய ஜனாதிபதியும் அதனையே செய்திருக்கிறார்.

ஜனாதிபதி ஒரு கட்சியாகவும் பிரதமர் வேறொரு கட்சியாகவும் இருந்தால் இத்தகைய பிரச்சினைகள் ஏற்படுவது இயல்பு.

ஓக்டோபர் 29^{ஆம்} திகதி ஆரம்பமான இந்த அரசியல் குழப்பநிலை ஒரு மாதம் கடந்த நிலையிலும் தீராதுள்ளது.

நாட்டில் அரசாங்கம் ஒன்று இருக்கிறதா என்பதை நாட்டு மக்கள் அறியமுடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

கட்சி சார்ந்த நலன்களைப்பற்றிச் சிந்திப்பதைவிடுத்து நாட்டு நலன்கருதி அரசியல் தலைவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும். அப்போதுதான் இந்நாட்டில் அமைதியும் சுபிட்சமும் ஏற்படும்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு நன்கு பரிச்சயமானவர் இரத்தினவேலோன். இவர் கிட்டத்தட்ட நாற்பத்தொரு வருடங்களாகத் தன்னை ஒரு சிறந்த இலக்கியவாதியாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருப்பவர். வடமராட்சியில் உள்ள புலோலி மண் ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு பல படைப்பாளிகளைத் தந்திருக்கிறது. கு.பெரியதம்பி, புலோலியூர் க.சதாசிவம், புலோலியூர் க.தம்பையா, புலோலியூர் செ.கந்தசாமி போன்றோர்களின் வரிசையில் புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோனும் இணைந்து கொள்கிறார். இவர் இவர்களது உறவினருமாவார். இரத்தினவேலோன் படைப்பாளியாக மட்டுமன்றி இலக்கிய ஆய்வாளர், பதிப்பாசிரியர் எனவும் அடையாளம் காணப்படுபவர். இம்மூன்று துறைகளிலும் தன் ஆற்றலாலும் ஆளுமையாலும் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டவர்.

வடமராட்சியின் புலோலி மண்ணில் 25.12.1958-அன்று ஆறுமுகம் பாறுபதிப்பிள்ளை தம்பதிக்கு மகனாக இவர் பிறந்தார். இவருக்கு ஒரு சகோதரரும் இரு சகோதரிகளும் உடன்பிறந்தோர் ஆவர். இரத்தினவேலோன் தனது ஆரம்பக்கல்வியை யா/புற்றளை மகாவித்தியாலயத்தில் பயின்றார். புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தி எய்தி தனது உயர்தரக் கல்வியை ஹாட்லிக் கல்லூரியிலும், பின்னர் சென் ஜோன்ஸ் அக்கடமியிலும் மேற்கொண்டார். உயர்தரத்தில் சித்தியெய்தியும் பல்கலைக்கழகப் பிரவேசம் கிடைக்காது போகவே, இலங்கை பட்டயக் கணிக்கறிஞர் நிறுவனத்தில் தன்னை மாணாக்கனாகப் பதிவுசெய்து கற்றார். அங்கு ஆரம்பநிலைப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி தகுதிகாண் நிலைவரை தனது கற்கை நெறியை மேற்கொண்டார். இவரது தந்தை ஆறுமுகம் அவர்களும் ஒரு கவிஞராக அறியப்பட்டவர்.

'புரளும் அத்தியாயம்' என்ற இவரது முதலாவது சிறுகதை 1977ஆம் ஆண்டு தினகரனில் வெளியானபோது இவருக்கு பத்தொன்பது வயது மட்டுமே. மிக இளம் வயதிலேயே எழுத்துப்பணியை ஆரம்பித்த இவர் இன்றுவரை தொடர்ந்து தன் பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறார்.

இதுவரை நாற்பத்திநான்கு சிறுகதைகளை இவர் எழுதியிருக்கிறார். இவருடைய எழுத்துலகம் வடமராட்சி மண்ணின் வாசனையையும், அம்மக்களின் வாழ்வனுபவங்களையும் உள்ளடக்கியது. அந்தச் செம்பாட்டு மண்ணின் வாசனையை இவரது கதைகளில் வரிக்குவரி உணரலாம். கள்ளங்கபடமற்ற அக்கிராம மக்களின் செயல்கள், வார்த்தைப் பிரயோகங்கள், பாமர மக்களுக்கேயுரிய அப்பிராணித்தனம், அவர்களுடைய கோபம், துக்கம், சந்தோஷம், எல்லாவற்றையும் இயல்பு குன்றாமல் தனது படைப்புக்களில் பதிவு செய்து வந்திருக்கிறார். மீன், இறால், நண்டு, பயித்தங்காய், பலாக்கொட்டை, முருங்கை இலை போட்டுக் கூழ் காய்ச்சுவது, மேளக்கச்சேரி, சின்னமேளம், வில்லுப்பாட்டு கதாப்பிரசங்கம், பாட்டுக்கச்சேரிகளுடன் நடக்கும் கோவில் திருவிழாக்கள், ரேடியோசிலோன், ஈப்பிணி, தட்டுவாணி, புளுகர், பல்லுக்கொதி, பச்சைத்தண்ணி என்று பட்டங்கள் வைப்பது, நொங்கு சேர்வை சீவுவது, பயணக்காசு கொடுப்பது என அன்றைய கிராமத்து வாழ்க்கையையும் பழக்கவழக்கங்களையும் இவரது எழுத்துக்கள் எம் கண்முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருக்கின்றன.

புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோனின் அறுபதாவது அகவையை முன்விறுத்தி... 'மணிவிறாக்காணும் மண்வாசனைப் படைப்பாளி'

தாமரைச்செல்வ்

வழக்கொழிந்து போகும் சில வார்த்தைகளும் சில சம்பிரதாயங்களும் இவரின் எழுத்துக்களில் உயிர் பெற்றிருக்கின்றன. கால மாற்றத்தால் காணாமல் போகக்கூடிய எமது பாரம்பரியத்தின் அடையாளங்கள் இத்தகைய எழுத்துக்கள் மூலம்தான் அடுத்த சந்ததியினர் அறிந்துகொள்ள வாய்ப்புக் கிட்டுகிறது. இதைத் தன் எழுத்துக்கள் வழியாக நிரூபித்தவர் இரத்தினவேலோன். இவரின் பல சிறுகதைகள் பரிசுகளையும் விமர்சகர்களின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றிருக்கின்றன. அதிகமான சிறுகதைகள் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவருடைய சிறுகதைகள் ஐந்து தொகுப்புக்களாக வெளிவந்திருக்கின்றன. 'புதியபயணம்' என்ற இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்பது சிறுகதைகளை உள்ளடக்கி 1996ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இதுவே இரண்டாம் பதிப்பாக 2011ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. 'விடியட்டும் பார்ப்போம்' என்ற தொகுதி ஏழு சிறுகதைகளுடன் 1997ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. 'நிலாக்காலம்' என்ற தொகுப்பு ஏழு சிறுகதைகளைத் தாங்கி 2002ஆம் ஆண்டும் 'நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகள்' தொகுப்பு ஒன்பது சிறுகதைகளை உள்ளடக்கி 2006ஆம் ஆண்டும் 'காவியா நெஞ்சின் ஓவியமா' எனும் தொகுதி ஒன்பது சிறுகதைகளை உள்ளடக்கி 2011ஆம் ஆண்டும் வெளிவந்தன.

இவற்றில் 'நிலாக்காலம்' தொகுதி வடகிழக்கு மாகாண சாகித்திய விருதினையும் 'நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகள்' வடமாகாண சாகித்திய விருதினையும் பெற்றுக்கொண்டன. இவரது 'வேட்டை', 'நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகள்' இரண்டும் கனகசெந்தி கதா விருது பெற்ற சிறப்பான சிறுகதைகள் ஆகும். 'தாச்சிச்சட்டி' தகவம் சிறப்பு விருதுபெற்ற சிறுகதை. 'தொலையும் முகவரிகள்' 'நேற்றையகாற்று' இரண்டும் ஞானம் நடாத்திய போட்டிகளில் பரிசுபெற்ற சிறுகதைகளாகும். 'அரங்கேற்றம்', 'ஓற்றைப்பனை' இரண்டும் சுடர் பரிசுக் கதைகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை.

இவை தவிர சக எழுத்தாளர்களுடன் இணைந்து ஏழு சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரனின் மூன்று கதைகளையும் இரத்தினவேலோனின் மூன்று சிறுகதைகளையும் அத்துடன் இருவரும் இணைந்து எழுதிய 'அந்தரங்கம் நினைவுகளில்' சிறுகதையினையும் உள்ளடக்கிய 'அறிமுகவிழா' எனும் நூல் 1984ஆம் ஆண்டு வெளிவந்து

பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றுக்கொண்டது. தேர்ந்தெடுத்த ஆக்கங்களின் தொகுப்பாக 'விடியலுக்கு முன்' சிறுகதைத் தொகுதி 2004ஆம் ஆண்டிலும் 'திக்கற்றவர்கள்' தொகுதி சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரமாக 2005ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

இரத்தினவேலோன் தான் சார்ந்த மண்ணின் நிகழ்வுகளையும் மனிதர்களின் அகம் புறம் சார்ந்த உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளையும் இயல்பாகவும் நேர்மையுடனும் சித்திரிக்கும் ஒரு கதை சொல்லியாகத் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருப்பவர். அதனாலேயே இவரின் கதைகளோடு வாசகனால் ஒன்றிப்போக முடிகிறது.

ஞாயிறு தினக்குரலில் 'அண்மைக்கால அறுவடைகள்' எனும் மகுடத்தில் தொடர்ந்து ஐந்தாண்டுக்கும் மேலாக இவர் எழுதிய பத்தி எழுத்துக்கள் மிகவும் பிரசித்தமானவை. பலராலும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு அது. அதிகளவு சிறுகதை நூல்களே இவரால் விமர்சிக்கப்பட்டாலும் நாவல், கட்டுரை, அழகியல் நூல்களும் கூட இவரால் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. பின்னாளில் இவரது அறுபத்தைந்து கட்டுரைகள் மூன்று நூல்களாக வெளிவந்திருக்கின்றன. 'புதிய சகத்திரப்புலர்வின் முன் ஈழச்சிறுகதைகள்' முதல் பதிப்பாகவும் 2000ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் பதிப்பாகவும் வெளிவந்தது. அண்மைக்கால 'அறுவடைகள் தொகுதி-1' 25 கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக 2001ஆம் ஆண்டும் அண்மைக்கால அறுவடைகள் தொகுதி-11, 20 கட்டுரைகளுடன் 2009ஆம் ஆண்டும் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் பற்றிய இவரது பத்தி எழுத்துக்களை கொண்ட பெருந்தொகுப்பு மணிமேகலைப் பிரசுரமாக 2006ஆம் ஆண்டும் வெளிவந்தன. இந்த ஆய்வு நூல்கள் ஈழத்துச் சிறுகதைகளின் போக்கை ஆராய விரும்பும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு நல்லதொரு வழிகாட்டியாக அமையக்கூடியது.

இரத்தினவேலோன் பதிப்பகத் துறையிலும் தனது வெற்றியை உறுதி செய்திருக்கிறார். அழகிய வடிவமைப்பு நேர்த்தியான கட்டமைப்பு, எழுத்துப் பிழைகளற்ற தட்டச்சு ஆகியவற்றால் தன்னிகரற்று விளங்கிய 'கொழும்பு மீரா பதிப்பகம்' எனும் தனது பிரசுராலயத்தினூடாக ஈழத்தின் அநேக எழுத்தாளர்களது 104 நூல்களை இதுவரை வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறார். சிறுகதை, குறுநாவல், கவிதை, நாடகம், விமர்சனம், பத்தி எழுத்துக்கள், அறிவியல்,

நலவியல், அழகியல், சினிமா எனப் பல்துறை சார்ந்தவைகளாக அவை விளங்கின. முது பெரும் எழுத்தாளர்களிலிருந்து அறிமுக எழுத்தாளர்கள் வரையான படைப்பாளிகளின் நூல்களை இவரது கொழும்பு மீரா பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கிறது. இவ்வெளியீடுகளில் பல நூல்கள் தேசிய, மாகாண சாகித்ய விருதினை வென்றிருக்கின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு எழுத்தாளராக, ஆய்வாளராக, பதிப்பாசிரியராகத் தன் ஆளுமையை வெளிப்படுத்திய இவர் நல்லதொரு மேடைப் பேச்சாளராகவும் இருந்துவருகிறார். தன்னுடைய நிதானமான பேச்சால் சபையோரை ரசிக்க வைக்கும் தன்மை தெரிந்தவர். சக எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் தானே முன் நின்று வெளியீட்டு விழா நடத்தி வைத்திருக்கிறார். சக எழுத்தாளர்களின் திறமைகளையும் மதிக்கும் மனதுள்ளவர்.

இவர் பல இலக்கியப் போட்டிகளில் நடுவராகவும் பணிபுரிந்திருக்கிறார். அரச சாகித்ய தேர்வுக்குழு, வடகிழக்கு மாகாண சபையின் சாகித்ய தேர்வுக்குழு ஆகியவற்றிலும் அங்கம் வகித்திருக்கிறார். லண்டன் பூபாள ராகங்கள் நடாத்திய உலகளாவிய சிறுகதைப் போட்டிகளின் இலங்கைக்கான இணைப்பாளராகக் கடமையாற்றியதோடு 2006இல் இலண்டனில் நடைபெற்ற அதன் பரிசளிப்பு விழாவில் சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்.

எம். திருமகள் எனும் யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவி தமிழ் சிறப்புக் கலைமாணித்தேர்வின் நிறைவாண்டுப் பரீட்சையின் ஒரு பகுதியைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு இரத்தின வேலோனின் சிறுகதைகளை ஆய்வு செய்து சமர்ப்பித்திருந்தார்.

இவரின் நாற்பத்தொன்பது வயதில் (ஜூலை 2007) இவருக்கு மல்லிகையின் அட்டைப்பட கௌரவம் கிடைத்தது. இவரைப் பற்றிய அட்டைப்படக் கட்டுரையை எழுதியவர் எழுத்தாளர் டாக்டர் எம்.கே.முருகானந்தன் அவர்கள். தன்னுடைய எழுத்துக்காக இரண்டு தடவை வடமாகாண சாகித்ய விருது பெற்ற இரத்தினவேலோனின் 'வேட்டை' சிறுகதை பற்றி ஈழத்தின் முன்னணி எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியான் 2008ஆம் ஆண்டு ஞானம் சஞ்சிகையின் மே இதழில் தனது கட்டுரை ஒன்றில் ஈழத்து உன்னத சிறுகதைப் போட்டியில் கனக செந்திகதா விருது பெற்ற 'வேட்டை' சிறுகதையையும் உள்ளடக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இலக்கிய

ஆய்வாளர்கள் பலராலும் இவரது சிறுகதைகள் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

பல்துறை சார்ந்த இலக்கிய ஆளுமையாக இவர் இருந்தாலும் அதையும் தாண்டி ஒரு மிகச் சிறந்த மனிதராக இவர் அடையாளம் காணப்படுகிறார். அமைதியான இயல்பும் அதிர்ந்து பேசத்தெரியாத சுபாவமும் மனித நேயமும் இவருடைய சிறப்பம்சங்கள். இவரோடு பழகுகின்ற யாவரும் இதை ஒப்புக் கொள்வர்.

இரத்தினவேலோனின் இலக்கிய முயற்சிக்கும் அதன் வெற்றிக்கும் உறுதுணையாக இருப்பவர் அவரது மனைவி சாந்தகுமாரி. மனைவியின் அனுசரணை, பிரச்சினைகளின்றி இலக்கியத்துக்கூடாக பயணிக்க இவருக்கு உதவுகிறது. இத்தம்பதிக்கு இரண்டு பிள்ளைகள். தகவல்தொழில்நுட்ப பட்டதாரியான மகன்மீரா பொறியியலாளர் திருமாறனைத் திருமணம் செய்து அமெரிக்கப் பிரஜையாகிவிட்டார். அவர்களுக்கு வெண்பா என்ற அழகிய பெண்குழந்தையும் உண்டு. மகன் துவாரகன் கொழும்பு பல்கலைக்கழக மாணவன்.

வேலைச் சமை நிரம்பிய உத்தியோகம் இவருடையது. 1982இலிருந்து கே.ஜீ இன்டஸ் றீஸில் கணக்கியல் இலகிதராக வேலை. ஐந்து வருடங்களின் பின் வீரகேசரியில் பத்தாண்டுகள் விளம்பரப்பகுதியில் வேலை. 1977 இலிருந்து 2011 வரை தினக்குரலில் உதவி விளம்பர முகாமையாளர் பதவி. அதன்பின் 2011 இலிருந்து 2018 ஆம் ஆண்டு ஓய்வுபெறும்வரை தினக்குரலில் ஊடக முகாமையாளர் எனும் நிறைவேற்று அதிகாரி பதவி. தன்னுடைய அலுவலகப் பணியையும் திறமையாகச் செய்துகொண்டு இலக்கியத்திலும் பல்துறை செயற்பாட்டாளராகவும் இருந்து வருகிறார்.

இரத்தினவேலோன் இன்று அறுபது வயதில் கால் பதித்துள்ளார். உழைக்கும் மனங்களுக்கு ஓய்வு என்பதில்லை. இனிமேலும் இவருக்கான பணிகள் வரிசையில் வந்து காத்துநிற்கும். இந்த மணிவிழா ஆண்டில் இரத்தினவேலோனுக்கு வாழ்த்துச் சொல்வதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். என்றென்றும் ஆரோக்கியத்துடனும் மகிழ்வோடும் நிறைவோடும் வாழ இறையருள் கிட்டவேண்டும். இலக்கியத்துடனான இவரது பணி மேன்மேலும் தொடர்ந்து வளம்பெற ஞானம் சஞ்சிகை வாயிலாக எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

○○○

“தமிழ்..... தமிழ்..... என்று தன் சிறிய மகன் தமிழ்வேந்தனை அழைத்தாள் சாம்பவி. எங்கிருந்தோ ஓடிவந்தான் தமிழ் “என்னம்மா.....?”

“என்ன செய்கிறாய்...? முகம் கழுவிப்போட்டு படிக்கத் தொடங்கு, இருட்டத் தொடங்கீற்றுது...”

“வாறன் அம்மா, புறாக்களுக்கு சாப்பாடும் தண்ணியும் எடுத்து வைச்சிட்டு வாறன்.....” என்று கெஞ்சலாகச் சொல்லிவிட்டு மீளவும் போனான் தமிழ்.

ஆண்டு ஆறில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த வீட்டின் கடைக்குட்டியான தமிழ்வேந்தனை எல்லோரும் ஆசையாகத் ‘தமிழ்’ என்று அழைத்து மகிழ்வார். தமிழ் பாடசாலை விட்டு வந்ததும், தனது படிப்பு நேரம் தவிர்ந்த மற்றைய நேரங்களில் வீட்டில் புறா வளர்த்தல், கிளி வளர்த்தல் போன்ற பொழுது போக்குகளில் ஈடுபடுவான். சாம்பவியும் அவனது சொந்த விருப்பத்திற்கு விட்டு விட்டாள்.

சாம்பவி ஒரு பாடசாலை ஆசிரியை. இரண்டு பிள்ளைகள். மூத்தவன் சுடரவன், இளையவன் தமிழ்வேந்தன். சாம்பவியின் கணவனான மாறன் அரசியல் கைதியாக கொழும்பில் உள்ள சிறையொன்றில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறான். மண்ணுக்காக போராடப் போனமைக்கு காலக்கடவுள் அளித்த வரம் அது. ஆயுள் தண்டனை பெற்று அடைக்கப்பட்டிருக்கும் தனது கணவனை மாதமொருமுறை சென்று கண்டு கதைத்துவிட்டு வருவாள் சாம்பவி. சிறைத்தடுப்புகளினூடே தூசி படிந்த பார்வைக் கூடத்தில் கலங்கும் கண்களுடன் அவளும், கணவன் மாறனும் விழிகளால் கதைபேசி அழுதபடி இதயத்தை அங்கே இழந்துவிட்டு வெறுங் கூடாய் வீடு திரும்புவாள்

ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திய
உமரர் செம்பியன் செல்வன்
(ஆ. கிராஜகோயால்) ஞானகார்த்தச்
சிறுகதைப் போட்டி - 2018 இல்
முதற் பரிசு வற்ற சிறுகதை.

‘ஈழநல்லூர் கண்ண தாசன்’ என்ற பெயரில் இலக்கியப் படைப்பு களைத் தரும் இவர், தனது பாடசாலைக் காலத்தில் இருந்து சிறுகதை, கவிதை எழுதுவதில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டு வருகிறார். **மோகனமுகார்** எனும் புனைபெயரில் இவரால் எழுதப்பட்டு 1985ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் முரசொலி பத்திரிகையில் வெளிவந்த **“அரை அலங்காரத்துடன் அம்மன் சீர்க்கொள்”** என்னும் சிறுகதை அனை வரதும் பாராட்டுப்பெற்றது. யாழ்ப்பாணம் பல் கலைக் கழகத்தின் இசைத்துறைப் பட்டதாரியான இவர், மிருதங்க வாத்தியக் கலையில் பிரபல்யம்பெற்றவர். சென்ற வருடம் வெளியிடப்பட்ட துறைசார் நூலான **“முய்த்தைந்து தாளங்கல் தன்யாவர்த்தனம்”** மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. பல் கலைக்கழக ஆசிரியர் பணி, தொடர்ச்சியான ஆற்றுகைகள் காரணமாக சில வருடங்கள் எழுதாமல் இருந்துள்ளார். இவரது **“பஞ்சகதகள்”** என்னும் நூலும், **“காலம் தன்னும் நர மாப்சங்கள்”** எனும் கவிதை நூலும் வெளிவர இருக்கின்றன.

சாம்பவி. கணவனுக்கான தீர்ப்புக்கு எதிராக கொழும்பு மேல் நீதிமன்றில் மேல்முறையீட்டு வழக்குத் தொடுத்துள்ளாள் அவள்.

இரண்டு வருடகாலப் புனர்வாழ்வை நிறைவு செய்து, இனியேனும் நிம்மதியாக வாழலாம் என்ற எண்ணத்தில், ஏற்கனவே பட்டதாரியாக இருந்தமையால் அரசு உத்தியோகம் ஒன்றிலும் இணைந்து தானுண்டு, தன் வேலை, குடும்பம் என்று மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்திருந்தான் மாறன். ஆயினும், அவன்மேல் இல்லாத விடய மொன்றை உருவாக்கி, சாட்சிகளையும் உருவ கித்து ஆயுள் தண்டனை வழங்கி அடைத்து வைத்திருக்கிறது அரசு.

இலங்கை இராணுவத்தினது இன அழிப்புச் செயற்பாடுகளை ஆயிரக் கணக்கில் நேரில் கண்டும், அனுபவித்தும், பிள்ளைகளை, உறவுகளை பறிகொடுத்தும் ஏதிலிகளாய் நொந்து கெட்ட மக்கள் ஏதோ ஞாபகமறதிக் காரர்கள் போல தங்களைக் கொடுமைப் படுத்தியவர்களுடன் சமரசமாகி ஏதோ அற்ப சொற்ப சலுகைகளுக்காக முன்னாள் போராளிகளைக் காட்டிக் கொடுக்கத் தொடங்கிவிட்டனர்.

சாம்பவி தன் கணவனைச் சந்திக்கப் போகும்போது தனது மூத்தமகனையோ அல்லது மாறனின் சகோதரி ஒருவரையோ தன்னுடன் அழைத்துப் போவாள். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்குச் சென்று வருவதென்பது இரண்டு நாள் பயணம். அத்துடன் இரண்டு வருடங்களாகத் தந்தையை எங்கே, எங்கே யென்று நாளும்பொழுதும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்வேந்தனுக்கு அப்பா ஒரு வேலையாக கொழும்பில் நிற்கிறார் என்றே சொல்லி வைத்திருக்கிறாள். அப்பா சிறையில் இருக்கிறார் என்று அறிந்தால் அந்தச் சின்னஞ்சிறு பிஞ்சு மனம் வாடிவதங்கிவிடும் என்று கருதி இவ்விடயத்தை அவனுக்கு விளங்கப்படுத்தவுமில்லை, கொழும்புக்கு அவனை அழைத்துச் செல்வதுமில்லை.

தன் சின்ன மகன் தமிழ்வேந்தன் மீது உயிரையே வைத்திருக்கிறான் மாறன். புனர்வாழ்வை நிறைவு செய்ததன் பின்னர் வெளிநாட்டுக்குப் போவதற்கான வாய்ப்புகள் பல அவனைத் தேடி வந்தபோதும், தன்பிள்ளைகளை இந்த நாட்டிலேயே படிப்பிக்கவேண்டும், பொருளாதார ரீதியாகத் தன்னை வளர்த்து, கஷ்டப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் முடிவு செய்துதான் இந்த நாட்டிலேயே வாழ்ந்திருந்தான் மாறன். எந்த அப்பாவிடையும் கேட்டுக் கேள்வி இல்லாமல் தண்டிப்பதற்காகத்தானே இந்த

நாட்டினது பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் தன் கோரப்பற்களை காட்டியவாறு காத்திருக்கிறதே. அத்துடன் அதனைப் பயன்படுத்தும் எண்ணத்துடன் பொறாமைக்காரர்களும், இனத்தினது புல்லுருவிகளும் காத்திருக்கும்போது மாறன் போன்ற முன்னாள் போராளிகளினது நிலை இதுதான்.

ஒரு நாள் தமிழ் சாம்பவியிடம் “அம்மா புறா வளர்க்கப் போறன். ஆசையாக் கிடக்கு.....” என்று கேட்டான். சாம்பவி முதலில் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால், தமிழ் ஒவ்வொரு நாளும் நச்சரிக்கத் தொடங்கிவிட்டான். ‘சரி, பிள்ளை அப்பாவின் சிந்தனையில்லாமல் இருக்கிறதுக்கு இதுவும் ஒரு வழிதான்’ என்று எண்ணி, ஒரு புறாக் கூடும், இரண்டுசோடி புறாக்களும் வாங்கிக் கொடுத்தாள்.

ஒவ்வொரு நாளும் பாடசாலைவிட்டு வந்ததும் வீட்டுப்பாடங்களைச் செய்துவிட்டு, புறாக்கூட்டினருகே சென்று விடுவான் தமிழ். இருட்டும் வரை அவ்விடத்திலேயே அவனது பொழுது கழியும். வீட்டுக்கு எவர் வந்தாலும் அவர்களை அழைத்துச் சென்று தான் வளர்க்கும் புறாக்களைக் காட்டி மகிழ்வான். தந்தையைப் பிரிந்திருக்கும் தமிழினது இத்தகைய பொழுது போக்குகளையும், மகிழ்ச்சியையும் பார்த்த சாம்பவியினது மாமா முறையான ஒருவர், ஒரு கிளிக்கூட்டையும், ஒரு சோடி கிளிகளையும் வாங்கிக் கொண்டு வந்து தமிழுக்குப் பரிசளித்தார். தமிழுக்கு இரட்டைச் சந்தோஷம். இன்னொருவர் சாம்பவியினது ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் ஒருவர் இன்னும் இரண்டு புறாக்களை வாங்கிக் கொடுத்தார். படிப்பு நேரம் தவிர, புறாக்களையும், கிளிகளையும் பராமரிப்பதிலேயே தமிழினது நேரம் கழிந்தது.

சாம்பவிக் கோ கணவனைப் பிரிந்து வாழும் சோகம். மூத்தவன் ஏ. எல். படிப்பவன். அவனுக்கு பாடசாலை, ரியூசன் எனப் பொழுது கழிந்துவிடும். தமிழ், தந்தை பற்றி யோசிக்காமல் இருக்கவும், தந்தையைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்காமல் இருக்கவும், இந்தப் பறவை வளர்ப்புப் பொழுது போக்கு உதவுவது கண்டு சாம்பவி நிம்மதி அடைந்தாள். ஆனாலும், இரவில் நித்திரைக்குப் போகும் நேரங்களில் இடைஇடையே தந்தையினது ஞாபகம் பீடிக்கும் பொழுது “அம்மா... அப்பா எப்ப வருவார்? ஏன் கனகாலமா கொழும்பில் நிற்கிறார்?” என்று சாம்பவியைத் துளைத் தெடுப்பான்.

கைதாகிச் சிறைக்குப் போகுமுன்பு, ஒவ்வொரு நாளும் வேலைவிட்டு வந்ததும்

சிறிது நேரம் படுத்து ஓய்வெடுப்பது மாறனின் வழமையான செயற்பாடுகளில் ஒன்று. அந்நேரம் தமிழ் வீட்டில் நின்றால், தகப்பனின் மீது படுத்தும், உருண்டும் விளையாடுவான். அப்பாமிது கொள்ளை ஆசை அவனுக்கு. கடைக்குட்டி என்பதனால் செல்லமெல்லா வற்றிற்கும் சொந்தக்காரராய் தமிழ் திகழ்ந்தான். தமிழின் உடல் நிலைக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் அவன் கேட்டதை எல்லாம் வாங்கிக் கொடுப்பான் மாறன். இடையிடையே வீட்டுக்கு அண்மையிலுள்ள யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியடி பழைய பூங்காவிற்குத் தமிழைக் கூட்டிச்சென்று விளையாட விடுவான். இப்போது எல்லாமே தடைப்பட்டுவிட்டன தமிழுக்கு.

சென்றமாதம் கணவனைக் காணுவதற்காகக் கொழும்புச் சிறைக்குச் சென்றிருந்த பொழுது, சின்னமகன் தமிழ்வேந்தனைப் பார்க்க ஆசை யாக இருக்கிறது என்று மாறன் சொல்லி யிருந்தான். எனவே, இம்முறை போகும் பொழுது தமிழையும் அழைத்துச் செல்ல முடிவு செய்திருந்தான் சாம்பவி.

அடுத்து வந்த வெள்ளிக்கிழமை இரவு வழமையாகப் பயணிக்கும் பேரூந்தில் சாம்ப வியும், தமிழும் கொழும்புக்குப் புறப்பட்டனர். தமிழ், புறப்படும்போது அம்மம்மாவைக் கூப்பிட்டு “அம்மம்மா, புறாக்களுக்கும், கிளி களுக்கும் சாப்பாடு வைக்கவேணும். மறக்காமத் தண்ணியும் வைச்ச விடுங்கோ.....” என்று சொல்ல, அம்மம்மாவும் சிரித்தபடி, “ஓம், ஓம், நான் எல்லாம் பாக்கிறேன். நீங்கள் யோசிக்காம அப்பாவிட்ட போட்டு வாங்கோ....” என்று சொல்லி அனுப்பியிருந்தா.

இரவிரவாக அப்பாவைப் பற்றி கதைத்துக் கொண்டிருந்து விட்டு, தாயின் மடியில் நித்திரை கொண்டான் தமிழ். சாம்பவி கணவனின் நினைவுகளுடன் விழித்தபடி பயணம் செய்தான்.

காலை ஐந்து மணிக்கு பேரூந்து கொழும்பு வந்து சேர்ந்தது. சாம்பவி வழமையாக மாறனைச் சந்திக்க வரும்பொழுது கொழும்பில் தங்கிவிட்டுச் செல்லும் வெள்ளவத்தையில் உள்ள ஒரு வீட்டில் காலைக் கடன்களை முடித்துவிட்டு, காலை எட்டரை மணிக்கு பொரள்ளையிலுள்ள மாறனை அடைத்து வைத்திருக்கும் சிறைச்சாலைக்கு தமிழையும் அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

கொழும்புக்கு வந்தும் இன்னும் அப்பாவைப் பார்க்காத ஏக்கத்தில் தமிழ் பரபரத்துக் கொண்டிருந்தான். “இண்டைக்கு அவரைக் கண்டதும் முதல் கதைக்கக் கூடாது. ஏனென்தா, இவ்வளவு நாளும்

ஏன் வீட்டுக்குவராம இருக்கிறியள் எண்டு சண்டை பிடிக்க வேணும். கொஞ்சநேரம் சண்டை பிடிச்சுப் போட்டு, பேந்து அப்பாவை கட்டிப் பிடிச்சுக் கொஞ்சவேணும், அவற்ற தோளில் ஏறி இருக்கவேணும். மீசையைப் பிடிச்சு இழுக்க வேணும்.....” என்று அவனது பிஞ்சு உள்ளம் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. தான் வளர்க்கும் புறாக்கள் கிளிகள் பற்றியும் அப்பாவுடன் கதைக்க வேண்டும் என்ற ஆசையுடன் இருந்தான் அவன்.

காலை ஐன்பது மணிக்கு சிறைச்சாலையைச் சென்றடைந்தனர். சனத்திரள் அதிகமாக இருந்தது. அங்கு காணப்பட்ட ஒவ்வொரு முகங்களிலும் பிரிவுத்துயரங்களும், ஏக்கங்களும் மண்டிக் காணப்பட்டன. சாம்பவி, பெயர்களைப் பதியும் இடத்தில் மாறனின் பெயரையும், கைதி எண்ணையும், அவன் தங்கியிருக்கும் சிறைக் கூடத்திற்குரிய எழுத்தையும் பதிந்தான். அந்த விபரங்களை ஒரு துண்டில் எழுதி வாங்கிக் கொண்டு உள்ளே போனான் ஒரு சிறைக்காவலாளி. சிறைக்காவலாளியை ‘மாத்தையா’ என அழைப்பார்.

தமிழ் ஒன்றும் புரியாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ‘அப்பாவைப் பார்க்கிறதுக்கு ஏன் இத்தனை அடுக்குகள்.....?’ என அவனது சின்னஞ்சிறு குழந்தையுள்ளம் எண்ணிக் கொண்டதோ என்னவோ.

அரை மணித்தியாலம் கழிந்தது. அந்தச் சிறைச்சாலையில் கைதிகளை வெளியிலிருந்து வருவோர் சந்திக்கும் இடங்கள் இரண்டு வகையாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று சாதாரண கைதிகளின் சந்திப்புப் பகுதி, அடுத்தது பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தினால் கைது செய்யப்பட்டோரும், தண்டனைக்குட் படுத்தப்பட்டோரும், மற்றும் போதை வஸ்து, கொலை போன்ற பெரிய குற்றங்களைப் புரிந்தோரும் சந்திக்கும் பகுதி. அது ‘ஸ்பெஷல் பகுதி’ என அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த ஸ்பெஷல் பகுதியில் கைதிகளுக்கும், அவர்களைச் சந்திக்க வருபவர்களுக்குமிடையே மூன்றடுக்கு இறுக்கமான கம்பித்துப்புக் காணப்படும். அந்த கம்பி வலைத்துப்பு ஒரு வலை என்பதால் அடுத்த பக்கத்தில் நிற்பவரது முகம் தெளிவாகத் தெரியாது. இது போன்று மூன்று அடுக்குகள் ஒவ்வொரு கம்பிவலைத் தடுப்புகளுக்கும் இடையில் ஒன்றரை அடிக்குமேல் இடைவெளி இருக்கும். அந்தக் கம்பி வலைகளுக்கு ஒரு புறத்தில் கைதிகளும், மறுபுறத்தில் சந்திக்க வருபவரும் நின்று கதைக்க வேண்டும். அத்துடன் கறள் பிடித்தும்,

உன்னைச் சிறை பிடிக்கும் உன் ஆசைகள்

நீ திருடன் என்பதும், மனிதக் குருதி குடிக்க ஆசைப்படும் ஒரு காடேறிப் பிசாசு என்பதும் உனக்கும் விளங்கியே இருக்கிறது

உன் திருட்டுத் தனத்தில் நீ மட்டும் பங்காளியில்லை அதற்கென ஒரு கூட்டம் உன்னோடு மட்டுமே அலைகிறது அவர்கள் யாவரென உனக்கும் நன்றாகவே தெரிந்திருக்கும்

தாங்கள் திருடியவற்றை மறைப்பதற்கும் இன்னும் அதிகமதிகமாய் திருடுவதற்கும் என, இப்பவரை உன்னோடருக்க ஆசைப்படுகின்றனர்

உண்டித் திருடுவதற்கும் உறைய வைத்துக் குருதி குடிப்பதற்கும் மீண்டுமொரு சந்தர்ப்பம் வாய்த்ததாக நீயும் நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறாய்

திருடனே விட்டுவிடு என்றோ காடேறிப் பிசாசே விட்டுவிடு என்றோ இனியும் ஆவேசமாய் கோசமிடமுடியாது

இவ்விடம் உனக்கு மட்டுமானது கிடையாது இதை எப்பவும் குரபகத்தில் வைத்துவிடு இந்த இடத்தில் உனக்குச் சலுகைகள் கிடைத்திருந்தன என்பது உண்மைதான் ஆனால், நீயோ அவற்றையெல்லாம் துன்பிரயோகம் செய்துவிட்டாய்...

உன்னைச் சிறைபிடிக்கும் உன் ஆசைகள் முடிவிலிவரை விசையுறுகின்றன மாறாவேகத்தில் அசையும் ஒரு பொருளுக்கும் வேகமாற்றுவீதம் பூச்சியம் எனும் இயற்பியல் உண்மை உனக்கெங்கே விளங்கப் போகிறது..?

ஆதலாந்தான், இந்த இடத்தில் வாழ்வதற்கும் உலாவருவதற்கும் அருகதையற்ற ஒரு பொருளான நீ வாய்க்கால் வழி சிதம்பும் நிறைசேறுகளை அள்ளித் தின்றுவிடு ஆரும்ற்ற தீவினிற்குப் போய் செத்தவிடு அப்பதான் இந்த இடம் புனிதமாக்கப்படும் தாய்மையாகச் சிக்கப்படும்

-சுரபாடு சீனா உய்குடாந்

தூசு மண்டியும் காணப்படும் ஆகையால் புகைக்குள் நின்று கதைப்பது போன்று முகங்களைப் பார்க்க முடியாமல் கத்திக் குழறிக் கதைத்து விட்டுச் செல்ல வேண்டியது தான். இந்த நாட்டில் காணாமற்போனபல விடயங்களில் மனிதாபிமானமும் ஒன்று என்பது உலகறிந்த விடயம்தானே. ஆனால், சிறைச்சாலையினது வெளிப் பக்கத்தில் தங்க நிற எழுத்தில் மிக மிக அழகாக

‘சிறைக்கைதிகளும் மனிதர்களே’ என்று பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகு ஸ்பெஷல் சந்திப்புப் பகுதிக்குத்தான் மாறனைக் காண்பதற்காக சாம்பவி போகவிருக்கிறாள்.

உள்ளேயிருந்து வந்த ஒரு ‘மாத்தையா’ ‘மாறன் மாறன்’ என குரல் கொடுத்தான். சந்திப்புக்கு வருபவர்கள் சந்திக்கவிருக்கும் கைதியின் பெயரைப் பதிந்த பின், அப்பெயரும், சிறைக்கூட எண்ணும் எழுதப்பட்ட ஒரு சிறிய துண்டு உள்ளே அனுப்பப்படும். அதற்குரிய கைதி அந்தத் துண்டுடன் வந்து சந்திப்பிடத்திற்கு அன்று பொறுப்பாக இருக்கும் ஜெயிலரிடம் (சிறை அதிகாரி) அத்துண்டைக் கொடுத்ததும்

அதை வாங்கிக் கொண்டுவந்து வெளியில் அறிவிப்பார்கள். அவ்வாறு இப்பொழுது அறிவிக்கப்படுகிறது.

சாம்பவி தமிழையும் கையில் பிடித்துக் கொண்டு உள்ளே போனாள். உள்ளே கம்பிவலைத் தடுப்பிற்கு அப்பால் நின்று கொண்டு மாறன், ‘சாம்பவி..... சாம்பவி’ என்று அழைத்தான். கண்கள் கலங்கியபடி சாம்பவி, “ஓம்.....ஓம்.... எப்பிடி இருக்கிறியள்” என்று கேட்டாள். இத்தனை தொலைவு பயணித்து வந்து, கணவனின் முகத்தைக் கூட வடிவாகக் காணமுடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் அவளது குரலில் தொனித்தது.

“தம்பி வந்திருக்கிறானே.....?”

“ஓம்பா.....தூக்கிக்காட்டுறன்.....” என்று சொல்லி விட்டு தமிழைத் தூக்கிக் காட்டினாள். “அப்பா எண்டு கூப்பிடுங்கோ..., அப்பாவின் முகம் விளங்குதே....?” என்று குரல் விசம்பியபடி கேட்டாள்.

இருட்டாகக் கிடந்தது அந்தக் கம்பிவலை களின் தடுப்பு, அந்தச் சிறைச்சாலையின் நிர்வாகம் போல. தமிழ் “அப்பா..... அப்பா....”

என்று கூப்பிட்டான். அப்பாவின் முகத்தைத் தெளிவாகப் பார்க்க முடியவில்லை அவனால். “என்ற குஞ்சு..... என்ன செய்யுநீங்கள்.....? நல்லாப் படிக்கிறீங்களோ.....? அண்ணாவோட சண்டை பிடிக்கிறீங்களோ....?” என்று கேட்டான் மாறன்.

அப்பாவினது மடியில் ஏறி இருக்கலாம், அப்பாவைக் கொஞ்சலாம், அதற்கும் மேலாக அப்பாவோடு கொழும்புக் கடைகளுக்கும் போய் விளையாட்டுச் சாமான்கள் வாங்கலாம் என்றெல்லாம் எண்ணி வந்திருந்த தமிழ் திகைத்துப் போனான். நெருப்பில் வாட்டிய குருத்தோலையாகத் துவண்டு போனது அந்தத் சிறியவனின் மனசு.

பக்கத்தில் சந்திப்புக்காக வந்திருந்த ஏனையோரது உரத்த சப்தங்கள் வேறு அவனைக் குழப்பி விட்டிருந்தது.

மாறன் தனது நிலையையெண்ணி அழுதான். சாம்பவியும் அழவே மனதுடைந்து நின்ற தமிழ் தன் கண்களில் துளிர்ந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டான். சிறிது நேரம் சாம்பவியிடம், வீட்டு நிலைமை, பிள்ளைகளின் படிப்பு, மேல் முறையீட்டு நீதிமன்ற வழக்கறிஞர் தொடர்பான விடயங்களைக் கேட்டறிந்து கொண்டான் மாறன்.

“வெலாவ எவறாய்.....ஐண்ட்.....ஐண்ட்...” என்று ஒரு மாத்தையா சத்தமிட்டான்.

“கவலைப்படாம இருங்கோ..... நான் லோயரைக் கண்டு கதைச்சிட்டுத்தான் போவன். உடம்பைக் கவனிச்சுக் கொள்ளுங்கோ.....” என்று கண்ணீருடன் கூறிய சாம்பவி தமிழிடம் “அப்பாவிடம் போட்டு வாறன் என்று கையைக் காட்டுங்கோ.....” என்றாள். தமிழ் கையை உயர்த்திக் காட்டினான். மாறனும் கையைக் காட்டிவிட்டு, கண்களைத் துடைத்தவாறே உள்ளே சென்றான்.

சாம்பவி தமிழை அழைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தாள். தமிழ் ஒன்றுமே பேசாமல் அமைதியாய் நடந்துவந்து கொண்டிருந்தான். அந்தச் சின்ன மனசினது ஏக்கம் புரிந்தவளாய், அவளும் ஒன்றும் கதைக் கவிலலை. அவளுக்குள்தான் எத்தனை தவிப்புகள். இருவரும் ஒட்டோ ஒன்றில் வெள்ளவத்தைக்கு வந்து, மாலை லோயரைக் கண்டு கதைத்து விட்டு, இரவுப் பேருந்தில் யாழ்ப்பாணம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

இரவு பேருந்துப் பயணத்தின் போது, சாம்பவியின் மடியில் படுத்துக் கிடந்த தமிழ் திடீரென தாயிடம் கேட்டான், “அம்மா.....

அப்பாவ ஏன் அடைச்ச வைச்சிருக்கினம்.....? அப்பா பாவம்..?”

அவனுக்கு என்ன பதில் கூறுவது என்று தவித்தபடியே அவனது தலையைத் தடவினான் சாம்பவி. “என்ற அப்பா பாவம்....” என்று முனகியவாறே நித்திரை கொண்டான் தமிழ்.

காலை ஐந்து மணிக்கு பேருந்து யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியடியை அண்மித்தது. கச்சேரியடியில் ஏற வீதிக்கருகிலேயே வீடு இருந்ததால் அதிலே இருவரும் இறங்கி வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

வீடு வந்ததும் கதவைத்திறந்து வெளியே வந்த அம்மம்மா தமிழைப் பார்த்து, “குஞ்சு... அப்பாவைப் பாத்தனீங்களோ....?” என்று கேட்டா.

தமிழ் ஒன்றும் பேசவில்லை.

அமைதியாய் வீட்டுக்குள் வந்து உடுப்பை மாற்றிவிட்டு வீட்டின் பின்பக்கம் போய் வந்தான். பின்னர் தன்னுடைய பாட்டில் புத்தகப்பையை எடுத்து புத்தகங்களை அடுக்கத் தொடங்கினான்.

உடை மாற்றிவிட்டு முகம் கழுவுவதற்கு கிணற்றடிக்குப் போன சாம்பவி திகைத்தான்.

புறாக்கூடு திறந்து கிடந்தது. புறாக்கள் ஒன்றையும் காணவில்லை. கிணற்றடியோடு தொங்க விடப்பட்டிருந்த கிளிக்கூட்டைப் பார்த்தாள். அதுவும் திறந்து கிடந்தது.

“ஐயோ, சின்னவன் ஏங்கப் போகிறானே.....!” என்று பதறிக் கொண்டு வீட்டுக்குள் விரைந்து வந்தாள்.

“தமிழ்..... டேய் தமிழ்..... புறாக்கூட்டையும், கிளிக்கூட்டையும் பாத்தனியே.....?”

“ஓம், அம்மா...!”

சாம்பவி அதிர்ந்து போய் மகனைப் பார்த்தாள்.

“தம்பி அதுகள் திறந்து கிடக்கடா... பறவைகள் ஒண்டையுமே காணேல்ல...” என்றவாறு அவனது முகத்தைப் பார்த்தாள். தான் வளர்த்த பறவைகள் பறந்து விட்டன என்பதையறிந்து தனது சின்னமகன் அழுது குளறப் போகிறானே என்ற கலவரத்தில் இருந்தது அவளது முகம்.

“அது... நான்தான் இப்ப திறந்து விட்டனான்...” என்றான் தமிழ்.

சாம்பவி ஒன்றும் புரியாமல் மகனைப் பார்த்தாள்.

தன் பாட்டில் புத்தகங்களையும் சரி பார்த்து, சரி பார்த்து அடுக்கிக் கொண்டிருந்தான் தமிழ்.

○○○

மூத்த படைப்பாளி என்ற நிலையை அடைந்திருக்கும் உங்கள் பணிகள் மூன்று வகையில் நோக்கத்தக்கது. இவை பற்றி ஒவ்வொன்றாக வெளிக்கொணர்வதே இந்தப் பேட்டியின் நோக்கம். அத்துடன் உங்கள் அனுபவங்களை புதியவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டு, அவர்களுக்கும் நீங்கள் வழிகாட்டலாம். உங்களின் மூன்று பணிகளிலும் எதற்கு முதலிடம் கொடுக்கின்றீர்கள்?

பதில் : எழுத்துப்பணியும், மருத்துவப் பணியும் எனது இரண்டு கண்கள் போன்றது. இவ்விரண்டிலும் சமூகப்பணிகளும் அடங்கும். ஓர் எழுத்தாளனால் ஆரோக்கியமான சமூக மாற்றத்திற்குப் பங்களிக்க முடியும். இராமாயணத்து அணில் போல பல சமயங்களிலும், அதற்கும் மேலாக ஒரு காலகட்ட மாற்றத்திலும் பங்களிக்கலாம். அக்காலகட்ட மொத்த இலக்கியமும் மாற்றத்திற்கு பங்களிப்புச் செய்கின்றன. எமது அண்மைக்கால, சமகால வரலாற்றைப் பார்க்கும்போது வர்க்கப் போராட்டம், சாதியொழிப்பு போராட்டம், இனவிடுதலைப் போராட்டம் என்பனவற்றில் எமது நவீன இலக்கியங்களும் பங்காற்றியதை கண்டிருப்பீர்கள். சமூக மாற்றத்திற்கான போராட்டமும், எழுத்தும் ஒருமித்து பயணிக்கின்றன. காலம்

சமகால யுத்த வரலாற்றுப் பின்னணியில் சிறுகதை படைத்தவர்களில் ச. முருகானந்தன் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் பல்துறைகளில் எழுதிவந்தாலும் சிறுகதையே இவரது பிரதான துறையாக இருந்து வருகிறது. இதுவரை பத்துச் சிறுகதைத் தொகுதிகள், ஐந்து மருத்துவ விழிப்புணர்வு நூல்கள், இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகள், இரண்டு குறுநாவல் தொகுதிகள், உற்சாகக் கட்டுரைகள் என இருபது நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

எழுத்துத் துறைக்கு அப்பால் இடர்கால மருத்துவப்பணி, மருத்துவ விழிப்புணர்வுப் பணி, சமூகப்பணி என இருபத்தைந்து வருட வன்னி வாழ்வில் நிறையச் சாதித்துள்ளார். தற்போது பத்திரிகைகளில் எழுதிவரும் மருத்துவ விழிப்புணர்வுக் கட்டுரைகள், தொலைக்காட்சி மூலம் வழங்கும் மருத்துவக் கருத்துரைகள், நாடளாவிய ரீதியில் மேற்கொள்ளும் போதைப்பொருள் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் எச். ஐ. வி. எயிட்ஸ் தொற்றுக்கு எதிரான பரப்புரைகள் மூலம் ஓய்வுக்குப் பின்னரும் தனது பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார். எழுத்து, மருத்துவப்பணி, சமூகப்பணி என மூன்று வகையில் பயணிக்கும் இவரை ஞானம் சஞ்சிகைக்காகப் பேட்டி கண்டோம். - தி.ஞானசேகரன்

காலமாக ஒன்றையொன்று தழுவிப்படி பயணிக்கும். கலை இலக்கியங்கள் பதிவாகவும், வழிகாட்டியாகவும் இருப்பதுடன் சமூக மாற்றத்திற்கு ஓரளவு பங்காற்றுகின்றன. இந்தவகையில் சமூகமாற்றத்திற்கான எனது பங்களிப்பு எழுத்தாகவே இருக்கின்றது. எனது போராயுதம் பேனாதான். எனது படைப்புக்கள் பெரும்பாலும் யுத்த காலப் பதிவு இலக்கியங்களாக இருப்பதாக நண்பர் கவிஞர் கருணாகரன் குறிப்பிடுவார். இப்பதிவு இலக்கியப் படைப்புகளையே போர்க்களத்தில் பலரும் தந்திருக்கின்றார்கள். போரை வழிநடத்தும் ஓர் அம்சமாக இலக்கியம் இங்கு பயணிக்கவில்லை என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும், போரின் கோரமுகங்களையும் ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் குரூர நடவடிக்கைகளால் பாதிப்புற்ற மக்களின் அவலங்களையும் பதிவு செய்ததின் மூலம் விடுதலைக்கான வேட்கையை அதிகரிக்க முடிந்தது எனலாம். நீங்கள் கேட்ட கேள்விக்கு என் பதிலின் முதல் வாக்கியத்தையே பதிலாகக் கொள்ளலாம். மருத்துவப் பணியைப் பொறுத்தவரை அது ஒரு புனிதமான சேவை. வருவாய்க்கான தொழில் மாத்திரம் என்று அல்லாமல் அதை ஓர் உன்னதமான அர்ப்பணிப்புடனான சேவையாக நினைக்கின்றேன். இடர் மிகுந்த காலகட்டத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய ஒரு பிரதேசத்தில் கால் நூற்றாண்டு பணிசெய்ததன் மூலம் மனிதநேயப் பணிகளைப் புரிய முடிந்ததை இறைவன் எனக்குக் கொடுத்த வரமாகவே கொள்கின்றேன். இடரில் தவித்த மக்களுக்கும் என்னால் இயன்ற பணிகளை ஆற்றிடவும் முடிந்தது. மருத்துவத்திற்கு அப்பால் செஞ்சிலுவைச்சங்கம், தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் என்பவற்றுடன் இணைந்து இடர்கால மனிதநேய பணிகளையும் மேற்கொள்ளக் கிடைத்தது.

ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகைக்கான செவ்வி என்பதால் முதலில் உங்கள் இலக்கியப் பக்கத்தைப் பார்ப்போம். உங்களுக்கு இலக்கிய ஆர்வம் ஏற்படுவதற்கான குடும்ப மற்றும் சூழல் காரணிகளைக் கற்றுங்கள்?

யதில் : பொதுவாக எல்லா எழுத்தாளர்களும் கூறுவது போல, எனக்கும் எனது பிறந்த வீட்டுச் சூழலும், பாடசாலைச் சூழலும், உறவினர் நண்பர்களுடனான தொடர்புகளும், சிறுவயதிலிருந்தே ஏற்பட்டு, தொடர்ந்து நீடித்த வாசிப்புப் பழக்கமும், எனது எழுத்தார்வத்திற்கும் காரணமாக இருந்திருப்பதை இப்பொழுது

உணர்கின்றேன். ஆரம்பத்தில் ஓர் எழுத்தாளனாக வர எண்ணியிருந்ததில்லை. வரமுடியும் என்றும் நினைக்கவில்லை. எல்லாம் ஒரு தற்செயல் நிகழ்வாகவே அமைந்தது எனலாம். நான் ஒரு சாதாரண கீழ் நடுத்தரவர்க்க குடும்பத்திலேயே பிறந்தவன். எனது உறவினர்களில் பலர் விவசாயிகள். எனது அப்பா கண்டியில் ஒரு கடை உரிமையாளர். ஒரு கடைச் சிப்பந்தியாக ஆரம்பித்து சுயதொழில் செய்யுமளவிற்கு முன்னேறியவர். மெத்தப் படிக்காத அப்பா, தன் நடுவயதிலேயே ஆங்கிலத்தை கூட எழுதிப் புரியும் அளவுக்கும், ஒரு கணக்காளரைப் போல கடைக்கணக்குகளைப் பதியக் கூடியவராகவும், மாறினார். பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள் வாசிக்கும் அளவுக்கு வளர்ந்த அவர் தன் பிள்ளைகளை நன்றாகப் படிக்க வைத்திட வேண்டும் என்று எண்ணிச் செயற்பட்டார். அப்பாவை விட அம்மா சற்று படித்தவர். அந்த நாளில் ஏழாம் வகுப்பு வரை படித்தவர். எட்டாம் ஆண்டுவரை படித்திருந்தால் ஆசிரியையாக வந்திருக்கலாம் என்ற ஆதங்கத்தை தனது பிள்ளைகளான எம்மோடு பகிர்ந்துள்ளார்.

அந்த நாளில் அப்பா கல்கியின் வாசகராக இருந்தார். கல்கி சஞ்சிகையை கண்டியில் வாங்கி, தான் படித்துவிட்டு தபால் மூலம் ஊருக்கு அனுப்பி வைப்பார். கல்கியில் வெளிவந்த சிறுகதைகள், தொடர் நவீனங்களைப் படித்துவிட்டு, அவை தொடர்பான இரசனைக் குறிப்புகளை அப்பா ஊர் வரும்போது பகிர்ந்து கொள்வதைக் கேட்டிருக்கிறேன். நான்தான் குடும்பத்தில் மூத்தவன் என்ற வகையில் எனது படிப்பில் அம்மா கூடிய கவனம் செலுத்தினார். நான் வாசிக்கும் அளவு வந்தவுடன் கல்கியில் வெளிவந்த வாண்டுமாமாவின் வீரவிஜயன் சித்திரத் தொடர்கதையை படிக்கும்படி தந்தார். எனது ரூபக வெளியில் பாடப்புத்தகங்களுக்கப்பால் நான் முதன்முதலாக வாசித்த கதை அதுதான். என்னால் வாசிக்க முடியும் என்பதை அறிந்த அப்பா கண்டியிலிருந்து அம்புலிமாமா சஞ்சிகையை எனக்காக அனுப்பினார். இது பலவருடங்கள் தொடர்ந்ததாக ரூபகம். அதிலுள்ள படங்களும் கதைகளும் என்னை சிறந்த வாசகனாக மாற்றியதில் முக்கிய பங்காற்றியதை இப்போது உணர்கிறேன். இன்றைய பெற்றோர்கள் தமது குழந்தைகளின் வாசிப்பு பழக்கத்தை வளர்க்க எதுவித நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளாமல் இருப்பதே இன்றைய தலைமுறையினரின்

வாசிப்பு பழக்கம் குன்றியமைக்கு காரணம் என நினைக்கின்றேன்.

நான் பிறந்த கிராமம் வடமராட்சியிலுள்ள கரணவாய் ஆகும். தற்போது கரணவாய் கிழக்கு கிராமசேவகர் பிரிவாக இருக்கின்றது. தோட்டமும், வயலும், நிறைந்த இக்கிராமத்தின் தென்புறத்தே தொண்டமானாற்றின் தொடராக வல்லையூடாக வரும் உப்புக்கடல் இருக்கிறது. இங்கு உப்பு விளைந்ததாக கூறுவர். எமது கிராமத்தில் பல கோயில்கள் இருந்தாலும் எமது அயலில் உச்சில் அம்மன் கோயிலும், முதலைக்குழி முருகன் கோயிலும் ஓரளவு பிரசித்தமானவை. நெல்லியடி நகரிலிருந்து ஒரு மைல் தொலைவில் எமது கிராமம் அமைந்துள்ளது. நான் படித்த ஆரம்பப் பாடசாலை கரணவாய் அமெரிக்கன் மிசன் ஆரம்பப்பாடசாலை. இங்கு வேதாரணியேஸ்வர வித்தியாலயம் என்ற ஆரம்பப் பாடசாலையும் உண்டு. கிட்டவாக உள்ள இடைநிலைப் பாடசாலை கரவெட்டி விக்கினேஸ்வராக் கல்லூரி. கரணவாய் மத்திய மகாவித்தியாலயம் எமக்குத் தொலைவாக இருந்ததாலும், விக்கினேஸ்வராக் கல்லூரி ஆங்கிலப்பாடசாலை என்று பிரசித்தம் பெற்றிருந்ததாலும் அங்கேயே பின்னர் என்னைப் படிக்க அனுப்பினார்கள்.

நான் ஆரம்ப பாடசாலையில் படித்தபோது எனக்குப் போட்டியாக இருந்த மாணவி பூமாதேவி. நானும், அவளும் மாறி மாறி முதலாம் பிள்ளையாகத் தேறுவோம். கெட்டிக்காரி என்பதால் பூமாதேவியை எனக்குப் பிடிக்கும். அவளுடன் பழகுவதை எனது உறவினர் மாணவர்கள் விரும்பவில்லை. அவளது தகப்பன் கள்ளெடுப்பவர் என்று சாதியின் பெயரைச் சொல்லி என்னைத் தடுத்தார்கள். அப்போதே, 'சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா', என்ற பாரதியின் பாடலும், 'சாதியிரண்டொழிய வேறில்லை' என்ற ஓளவையின் பாடலும் என் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்ததால் எனக்கு சகமாணவர்களின் கூற்றில் உடன்பாடு ஏற்படவில்லை. சாதிய அடுக்குகளில் தமக்கு அடுத்த நிலையில் இருந்த எம்மையும் எமக்கு மேலுள்ள வேளாளர் குறைவாக மட்டம் தட்டுவதுண்டு. இந்த நிலையில் நாம் சிறுபான்மைத் தமிழர்களான பஞ்சமர்களை ஏன் ஓரம்கட்டவேண்டும்? என்ற எண்ணம் மேலோங்கி நின்றது. இவையாவும் பின்நாளில் எனது எழுத்துக்களை முற்போக்கான திசைகளில் நகர்த்தியதாகக் கருதுகின்றேன்.

உங்களது பாடசாலை நாட்களில் கலை இலக்கிய ஆர்வம் இருந்ததா? பாடசாலை சூழ்நிலைகள் இலக்கிய படைப்பாளியாக உருவாக்குவதில் தாக்கம் புரிந்தனவா?

பதில் : எல்லோரது வாழ்விலும் பாடசாலை நாட்கள் மகத்தான பங்களிப்பைச் செய்கின்றன. படிப்பு, பரீட்சை என்பன முதன்மைப்படுத்தப் பட்டாலும், விளையாட்டுத்துறை, கலை இலக்கியத்துறை என்பனவும் முக்கியமானவைதான். ஆரம்பப் பாடசாலையில் எல்லோரையும் போலவே சில நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டேன். இடைநிலைப் பாடசாலை தான் எனது ஆற்றல்களை வளர்த்தது. விளையாட்டிலே நான் கடைநிலை. ஓட்டப்பந்தயம் எனின் எல்லோரையும் துரத்திக் கொண்டு ஓடுவேன். கால்களைக் கட்டி இருவர் இணைந்து ஓடும் ஒரு போட்டியில் கடைசிக்கு முதலாக வந்த ஞாபகம். ஓடக்கூடிய நண்பனின் பரிசிலையும் கெடுத்துவிட்டதாக திட்டி னார்கள். விக்கினேஸ்வராக் கல்லூரியில் தவணை இறுதியில் நடந்த நாடகப் போட்டியில் சோக்கிரட்டீஸ் நாடகத்தில் நடித்து பாராட்டும் பரிசிலும் பெற்றேன். இதுவே எனது கலை இலக்கிய முதலாவது பிரவேசமாகும். விக்கினேஸ்வராக் கல்லூரியைவிட்டு யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரிக்குச் சென்றபோது எனக்கு எல்லாமே பிரமிப்பாக இருந்தன எனினும் பின்னாளில் எனது இலக்கிய பயணத்திற்கு உந்து சக்தியாக இருந்து எனது முதலாவது கட்டுரையை வருடாந்த சஞ்சிகையான இந்து இளைஞனில் அச்சில் காணவைத்தது.

யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் சில ஆசிரியர்கள் எழுத்தாளர்களாகவும், சொற்பொழிவாளர்களாகவும், இருந்தார்கள். மகாதேவா (தேவன்), சொக்கன், சச்சிதானந்தம், சிவராமலிங்கம், கே. எஸ். சுப்பிரமணியம், ஏரம்பமூர்த்தி போன்றோர் சட்டென்று நினைவுக்கு வருகின்றனர். உயர்வகுப்பு விஞ்ஞான மாணவனாக ஆங்கில மொழிமூலம் பயின்ற காலத்தில், அங்கு தமிழ் படிக்கக் கிடைக்கவில்லை. இவர்களிடம் படிக்கும் சந்தர்ப்பம்கிட்டாது விட்டாலும் வெள்ளிக் கிழமை பிரார்த்தனையை அடுத்து இவர்களது உரையைக் கேட்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இவர்களோடு உரையாடும் சந்தர்ப்பமும் கிடைத்தது. எனினும், என்னை வளர்த்ததில் கல்லூரி நூலகத்திற்கே முக்கிய பங்கிருந்தது. பிரபல்யமான எழுத்தாளர்கள் பலரின் நாவல்களை, நூல்களைப் படித்தேன். ஒரு

காலகட்டத்தில் எனது படிப்பு பாதிக்கப்படு மளவுக்கு படிப்பு நேரமெல்லாம் வாசித்தேன்.

யாழ் இந்துவில் கார்த்திகேசு மாஸர் எமக்கு ஆங்கிலத்தை கற்பித்த போது ஆங்கிலத்துடன் பொதுவுடமைச் சிந்தனைகளையும் கற்பித்தார். ஏற்கனவே என் மனதில் துளிர்விட்டிருந்த பலவற்றிற்கு அவரது கருத்துக்கள் பதிலளிப்பனவாய் இருந்தன. பின்னாளில் நான் ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளனாக மலர்வதற்கான உந்துதல் தோழர் கார்த்திகேசு மாஸர் அவர்களிடமிருந்து கிடைத்தது.

? ஒருவர் வளர்ந்த பிரதேச சூழலினதும், பழகியவர்களினதும் தாக்கம் கலை இலக்கிய உருவாக்கத்தில் தாக்கம் செலுத்தும் என்று ஸ்ரீவாங்கன். உங்களுக்கு எப்படி?

பதில் : சிறுவயதிலிருந்து எமது சூழல் மற்றும் பழகுபவர்களின் தாக்கம் ஒருவரது ஆளுமை விருத்தியில் பங்காற்றும். அந்த வகையில் இது கலை இலக்கிய உருவாக்கத்திற்கும் பொருந்தும். நாம் சார்ந்த சமூகத்தை, பிரதேசத்தை நன்கு அறிந்து அதன் மூலம் ஏற்படுகின்ற புரிதலைக்கொண்டுநமது பார்வையும் சிந்தனையும் விரிவுபடும். மனதில் உள்வாங்கிய விடயங்கள் அசைபோடப்பட்டு, அவற்றோடு கற்பனையும் கலந்ததாகவே கலை இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் அமையும்.. எனது சிறுவயதில் எழுத்தாளனாக வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்ததில்லை. எனினும் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைப் படித்து வியந்திருக்கின்றேன். நா. பா., ஜெயகாந்தன், மு.வ., அகிலன் போன்ற எழுத்தாளர்கள் என் மனதில் சிம்மாசனம் போட்டு அமர்ந்திருந்தவர்கள் எனலாம். எனது வாழ்வு அனுபவங்கள் என்னை அறியாமலே என்னை எழுத்துலகுக்கு கொண்டு வந்திருக்கலாம். இது ஒரு தற்செயலாக நிகழ்ந்ததாகவே நடந்தது. எனது சிறுபராய வாழ்வு கிராமிய சூழலில் மனதுக்குப் பிடித்ததாக அமைந்தது. ஐந்து வயதுக்கு முந்தைய வாழ்வு முழுமையாக பெற்றோரின் கைகளிலிருந்தது. அதன் பின்னர்தான் வெளியுலக தொடர்பு ஏற்பட்டு பல்வேறு அனுபவங்கள் கிட்டுகின்றன. பின்நாட்களில் பெறும் அனுபவங்களுக்கு எல்லாம் அடித்தளம் இடுவது இந்த பதின்மப்பருவ இறுதிவரையிலான வாழ்வு தான் என உளவியலாளர்கள் கூறுகிறார்கள். எல்லோரையும் போலவே எனது ஆற்றல் ஆளுமை விருத்தியான காலமும் இதுதான் கல்வி ஒருபுறம், உணர்வுகளுடனான போராட்டம்

பாராளுமன்றச்
சட்டத்தை மீறினார் என்பதாலே
அவர்களும்
சட்டத்தை மீறினராம்
காட்டுமிராண்டித் தனத்தின்
காவலர்கள்.
வெறியர்கள்.
கற்றறிந்தோரும்
கற்றறிவற்றோரும்
கூட்டமாய்க் கூடிக்
கூக்குரலிட்டனர்
கைபட்டதெடுத்தவர்
கூறிவைத்தே எறிந்தனர்.
ஏமாற்றத்தின்
இணைவினை யதுவாம்
நாற்றமெடுத்த
நாவுரை பகிர்ந்து
வெட்கங்கெட்டவர்
வெறிகொண்டாடினர்
ஊடகத்தாரால்
உலகமே அறிந்தது.
காறி யுமிழ்ந்து கைகொட்டிச் சிரித்தது
பண்பாடென்பது
புள்ளி யளவெனும்
புரியாத பேய்களைப் பார்த்தனம் நாமே.

ஜின்னாவூர் ஷரிபுத்தீன்

மறுபுறம், இளமைக்கே உரிய ஆர்வம் மறுபுறம் என உலக அறிவை பெற்றுக்கொள்ளும் காலமாக இருந்தது. எழுத்துத் துறைக்கு வருபவர்களுக்கு பரந்துபட்ட பார்வை, சமூக நோக்கு, மொழியைக் கையாளும் திறமை, சுயசிந்தனையும் கற்பனை வளமும், தன்னம்பிக்கை என்பன இருக்க வேண்டும் என்பார்கள். இவையெல்லாம் அந்த வயதில் நாம் பழகிய நண்பர் வட்டம், ஆசிரியர், பெரியோர், சந்தித்த நிகழ்வுகள் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் என்பவற்றால் கிடைக்கின்றன. கலை இலக்கியவாதிகளுக்கு சமூகம் சார்ந்த அறிவும், அனுபவமும் அவசியம் அதிஷ்டவசமாக இவை எல்லாம் எனக்கு கிடைக்கப் பெற்றன. அம்மாவுக்கு பின்னர் எனது பெரிய மச்சாள், சகோதரர், ஜெயானந்தன் நண்பர் வட்டத்தில் ரவி, கண மகேஸ் வரன், பரமானந்தன் ஆகியோருமான பகிர்வு என்னைப் புடம் போட்டன. மூத்த எழுத்தாளரும் எனது மைந்துனர்களுமான செ.கதிர்காமநாதன், நா.யோகேந்திரநாதன் ஆகியோரின் எழுத்து. குறிப்பாக ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் பற்றிய அறிமுகத்தையும், சில தகவல்களை வழங்கியவுடன் நல்ல சில புத்தகங்களையும் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். முழுமையாக தமிழக எழுத்துடன் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன. வாசிப்புப் பயணத்தில் ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிய பிரக்ஞையை ஏற்படுத்தியவர்கள் இவர்கள்தான். மிகச் சிறிய வயதில் படித்த தமிழ் மற்றும் சமய பாடநூல்களைப் படிக்கும் போதெல்லாம் அவற்றில் உள்ள கதைகளில் மூழ்கிப் போவேன். ஓரளவு பத்து வயதுக்கு முன்னதாகவே வாசிப்புப் பழக்கம் என்னை ஆக்கிரமித்துவிட்டது. எனக்கு அறிவு தெரிந்த நாளிலிருந்து இந்திய சஞ்சிகைகளையும், கதைகளையும் வாசிக்கத் தொடங்கிவிட்டேன். கல்கி, ஆனந்தவிகடன், குமுதம், சிறுவர் நூலான கண்ணன், அறிவியல் நூலான கலைக்கதிர் கல்கண்டு என்பன எனது வாசிப்பு பசிக்குத் தீனி அளித்தன. சஞ்சிகையில் தொடராக வந்த நாவல்களில் குத்திக் கட்டிய நூல்களை எல்லாம் படித்தேன். தொடர் கதைகளின் அத்தியாயங்களைப் பிரித்தெடுத்து புத்தகங்களாக்கி மகிழ்வேன். நண்பர்கள் வட்டத்தில் நூல்களைப் பரிமாறி வாசித்து மகிழ்வேம்.

எமது சிறுவகுப்பு பாட விதானத்திலேயே மகாபாரதமும், இராமாயணமும் இடம்பெற்றமை எமது வாசிப்பு பழக்கத்தைத் தூண்டின எனலாம். பின்நாளில் மகாபாரத, இராமாயண

முழுமையான நூல்களைத் தேடிப்படித்தேன். ஏனோ கம்ப இராமாயணத்தில் வரும் முக்கிய பாத்திரங்கள் எமது நண்பர்கள் வட்டத்தில் அபிமானம் பெற்றனர். அர்ச்சுனன், வீமன் எமது நாயகர்களாகக் குடியிருந்தனர். எமது நண்பர்கள் வட்டத்தில் வீமனுக்கு முதலிடம், அர்ச்சுனுக்கு அடுத்த இடம்.

இதிகாசங்கள் பல நற்பண்புகளை வளர்த்தன. தருமரின் பாத்திரம் நேர்மையான எண்ணத்தை வளர்த்தது. கர்ணனின் பாத்திரம் கொடை பற்றிய நேர்மறைச் சிந்தனையை வளர்த்தது. இன்னும் இவற்றின் தாக்கம் என்னிடமுண்டு.

எனது நண்பர் வட்டத்திலே நிறைய வாசகர்கள் இருந்தார்கள். பதினமவயதில் எனது வாசிப்பு விருத்தியடைவதற்கு இந்த நண்பர்கள் பெரிதும் உதவினார்கள். அநேகர் புத்தகப் பிரியர்களாக இருந்ததால் எம்மிடையே புத்தகங்களை பரிமாறி வாசிப்பதுடன் அவை பற்றிய இரசனைக் குறிப்புகளையும் பற்றி உரையாடுவோம். துப்பறியும் நாவல்களும் இதில் விதிவிலக்கல்ல. எனினும் காலப்போக்கில் தரமானவற்றை தேடி வாசிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. பின்நாளில் திராவிடக் கழகத்தவரின் எழுத்தும், ருஷ்சிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளும் இரசனைக்கு விருந்தளித்தன. இப்போதையைப் போல அந்த நாளில் சினிமா பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் அதிகம் இருக்கவில்லை. வீட்டாருடன் தான் பார்க்க முடியும். எனினும் சில நண்பர்கள் வீட்டாருக்குத் தெரியாமல் படம் பார்ப்பதுண்டு. அவ்வாறு பார்த்தவர்கள் மறுநாள் திரைக் கதையை நண்பர்களிடம் கூறுவார்கள். கதை சொல்வதில் அப்போதே எனக்கு வல்லமை இருந்தது. ஒரு படத்தைப் பார்த்தால் அந்தக் கதையை அடியிலிருந்து முடிவரை கூறுவேன். அவ்வாற கூறும்போது சிலவேளைகளில் எனது சில கற்பனைகளையும் சேர்த்து விளாக வேன். அன்று இருந்த கற்பனை வளம்தான் பின்னாளில் கதை எழுதுவதற்கு உதவியாக இருந்தது என நினைக்கிறேன்.

 உங்களது முதற் சிறுகதை எது? அது உருவானதைப் பற்றி கூறுவீர்களா?

பதில்: எனது முதலாவது சிறுகதை தினகரனில் வெளியான கண்களின் வார்த்தைகள் தெரியாதோ? ஒரு சாதாரண காதல் கதைதான். சுய அனுபவ வெளிப்பாடாக எழுதப்பட்ட இக்கதையில் சமூக நோக்கு இருக்கவில்லை. இளமைக்கேயுரிய உணர்வுச்சிக்கல்கள் மாத்திரமே இருந்தது. இந்த கதை உருவானது தற் செயலானதுதான்.

எழுதும் எண்ணம் எதுவும் இல்லாதிருந்த என்னை எழுதும் படி தூண்டியவர்கள் எனது நண்பர்கள், தாம் வெளியிட்ட 'கலையொளி' கையெழுத்து சஞ்சிகைக்காகத்தான். அந்த கையெழுத்து சஞ்சிகையில் நான் எழுதியதுதான் இந்த சிறுகதை. இதே காலகட்டத்தில் எமது பாடசாலை மட்டத்தில் வெளியாகும் கையெழுத்து சஞ்சிகைக்கும் இந்தக் கதையைக் கொடுத்தேன். பொறுப்பாக வழிநடத்திய ஆசிரியர் இது காதல் கதை என்று நிராகரித்துவிட்டார். பாடசாலை கையெழுத்து சஞ்சிகை நிராகரித்து விட்டாலும் எமது இளைஞர்களின் சஞ்சிகை ஏற்றுக் கொண்டது. அந்த முதலாவது இதழில் மூன்று சிறுகதைகள் வந்திருந்ததாக ஞாபகம். எனது பார்வையில் ஏனைய இருகதைகளும் எனது கதையை விட நன்றாக இருந்தன. நண்பர்களின் ஊக்குவிப்பால் அக்கதைகளை வீரகேசரி, ஈழநாடு, தினகரன் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பினோம். வீரகேசரி, ஈழநாடு பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பிய நண்பர்களின் கதைகள் பிரசுரமாகவில்லை. மூன்று மாதங்களில் எனது கதை தினகரனில் பிரசுரமானபோது மகிழ்ச்சியில் திளைத்தேன். பிறரிடம் காட்டி மகிழ்ந்தேன்.

அதற்குப் பின்னர் சில கதைகளை எழுதி வீரகேசரி, சிந்தாமணி ஈழநாடு ஆகிய பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பிய போதும் அவை பிரசுரமாகாதமை ஏமாற்றமளித்தது. சில மாதங்கள் கழித்து ஒரே நாளில் எனது இரண்டாவது, மூன்றாவது கதைகள் தினகரன், ஈழநாடு பத்திரிகைகளில் வந்தன. சேர்வுற்றிருந்த எனக்கு இது உற்சாகத்தை அளித்தது. எனது பின்னைய கதைகளில் என்னையறியாமலே சமூகப் பார்வை, கிராமிய சூழல் என்பன இருந்ததாக சுட்டிக்காட்டியபோது மகிழ்ச்சியேற்பட்டது. நான் எழுத ஆரம்பித்து ஒரு வருடம் கழிய முன்னதாகவே என்னைப் பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரையை காவலூர் ஜெகநாதன் எழுதியிருந்தார். அதே சமயம் தினகரனில், அறிமுகமே இல்லாத அந்தனி ஜீவா எழுதியிருந்தார். படத்துடன் வந்திருந்த இவ்விமர்சனங்கள் என்னை ஊக்கப்படுத்தின. நான் வாழும் சமூகத்தை நோக்கும் பண்பு இயல்பாகவே ஏற்பட்டது. சமகால நிலைகளையும், சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளையும் கூர்ந்து நோக்கினேன். வாசிப்பிலும் கூர்மையை அதிகப்படுத்தியதுடன் சிறந்த எழுத்துக்களை தேடி வாசித்தேன். இதன் மூலம் ஏற்பட்ட புரிதலினால் எனது சிந்தனையும் பார்வையும்

கண்ணீர் அஞ்சலி ஜராவதம் மகாதேவன்

— ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு

இந்திய நாட்டு பத்மஸ்ரீ விருது பெற்ற ஜராவதம் மகாதேவன்

(1930–2018) அண்மையில் காலமானார் எனும் செய்தி தமிழ் ஆய்வுலகத்தை ஆழ்ந்ததுயரில் ஆழ்த்தியுள்ளது. முதலில் பழங்கால நாணயங்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்த மகாதேவன், பின்னர் கல்வெட்டு எழுத்துக்களைப் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். சிந்து சமவெளி வரலாறு, தமிழ் மொழியின் தொன்மை குறித்து விஞ்ஞானபூர்வமாக ஆய்வுகளை நடத்தி, தமிழின் தொன்மையை ஆதாரங்களுடன் நிறுவி தமிழுக்கும், தமிழர்களுக்கும் இவர் பெருமை சேர்த்தவர்; ஈடிணையற்ற பேரறிஞர். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

விரிவுபட்டதனால் ஆழமாகவும், சிறப்பாகவும் எழுதும் ஆற்றல் கிட்டியது. ஆரம்பத்தில் சுடர் சஞ்சிகையில் இடம் கிடைத்த போதும் ஈழத்து பிரபலமான வீரகேசரிவாரமலர் என்பனவற்றில் இடம் பெறாதமை மனக்குறையாக இருந்தது. இதே காலகட்டத்தில் எனது 'மீன்குஞ்சுகள்' சிறுகதையை தீபத்திற்கு அனுப்பினேன். நா.பார்த்தசாரதி ஆசிரியராக இருந்த தீபத்தில் இக்கதை பிரசுரமானது இது என்னை மிகவும் உற்சாகப்படுத்தியது. யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீட உதவி வைத்திய மாணவனாக இருந்த எனக்கு அது பெருமகிழ்ச்சியைத் தந்தது. எமது பேராசிரியராக இருந்த நந்தி இக்கதையை வாசித்துவிட்டு என்னை நேரிலே பாராட்டியதுடன் கதையின் முடிவில் கதாசிரியர் கூறும் அபிப்பிராயம் போலிருந்த வசனத்தை நீக்கியிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார். மோதிரக் கையால் வாங்கிய குட்டு என்னை நெறிப்படுத்தியது. இதன் பின் நான் சிறிதும் எதிர்பாராதவிதமாக எனது மீன்குஞ்சுகள் சிறுகதை அம்மாதம் தமிழகத்தில் வெளியான கதைகளில் சிறந்த கதையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு சென்னை இலக்கிய சிந்தனைப் பரிசிலைப் பெற்றுத் தந்ததுடன் இலக்கிய உலகில் எனக்கு ஓர் அங்கீகாரத்தையும் தந்தது. இலக்கிய படைப்பு ஒன்றிற்காக நான் பெற்ற முதலாவது பரிசிலும் அதுதான்.

(முகத் தடுத்த இழப்பு)

முன்னுரை

இங்கிலாந்தில் தமிழ்மொழி தமிழிலக்கியம் என்பது உலகத்தமிழினத்தின் ஒரு முக்கிய கூறு. இங்கிலாந்து எனச் சுருக்கமாக அழைக்கப்படும் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் நிரந்தரக் குடிகளாகவோ அல்லது தற்காலிக வதிவிட அனுமதியிலோ வாழ்ந்து வரும் தமிழர்கள் இங்கிலாந்து வாழ் தமிழர்கள் எனப்படுகின்றனர். இவர்களில் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் குடியரிமை பெற்றவர்கள் பிரிட்டிஸ் தமிழர்கள் என்னும் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் சிறுபான்மையினமாக உள்ளனர்.

இவர்களில் மிகப்பெரும்பான்மையானவர்கள் இலங்கையில் தமிழினத்திற்கு எதிராக இடம்பெற்ற 1983ம் ஆண்டு “கறுப்பு ஆடி” (Black July) அல்லது ஆடிப்பேரழிவுகள் (Holocausts) என்று உலக வரலாற்றில் சுட்டப்படும், வன்முறைக் கலவரத்தில் தொடக்கமுற்று இன்றுவரை தொடரும் “இனங்காணக் கூடிய அச்சத்தின்” அடிப்படையில் உலகெங்கும் அரசியல் புகலிடம் கோரும் இலங்கைத் தமிழர்களின் புலம்பெயர்வில், ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வாழத் தொடங்கி வளர்ந்து வரும் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் சிறுபான்மையினமாக உள்ளனர்.

இந்த இங்கிலாந்துத் தமிழர் சமுதாயத்தின் தமிழ்மொழி தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இலங்கையில் இருந்து ‘ஒரு சமுதாயத்தின் உரிமைக்கான போரின் போது இதழியல் துறையின் பங்களிப்பை உணர்ந்து’ செயற்பட்டு வரும் ‘ஞானம்’ கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையின் மூன்று சிறப்பிதழ்கள் அளித்துள்ள பங்களிப்புகள் குறித்து சுருக்கமாக எடுத்து நோக்குவதே இச்சிறு ஆய்வின் நோக்கு.

‘ஞானம்’ கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையின் 150வது இதழாகிய ‘ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்’, 175வது இதழாகிய ‘ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்’, 200வது இதழாகிய ‘ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய நவீனவெளி – ‘புரிதலும் பகிர்தலும்’ (நேர்காணல்கள்) என்னும் இம்மூன்று சிறப்பிதழ்களும் இங்கிலாந்தின் தமிழ்மொழி தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்புக் களை மதிப்பீடு செய்வது இச்சிறு ஆய்வின் போக்காக அமைகிறது.

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

நீற்றா பற்றியாகரன்
BA, BSc, P.G. Dips. in (Social Policy),
(Housing) , MA (Tamil)

உலகத்தமிழராய்ச்சி நிறுவனம்

தமிழாசிரியை - நூலாசிரியை - ஊடகவியலாளர் -
கல்வியியலாளர். ஒகஸ்வேர்ட்டு, ஐக்கிய இராச்சியம்.

“ஈழத்துப் போரிலக்கியம்” ஈழத்துப் புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் காரணியாகி அதன் வளர்ச்சி நிலையாக இன்று “ஈழத்து நவீன இலக்கிய வெளி ஒன்று” உலகத் தமிழி லக்கியப் பரப்பில் நிலை கொண்டு வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றது. இந்த யதார்த்தத்தைத் தெளிவுறுத்துவதும் அதன் வழி இங்கிலாந்தில், இங்கிலாந்துத் தமிழ்மொழி தமிழிலக்கியம் எனத் தோன்றியுள்ள புதிய உலகத்தமிழிலக்கியத்தின் தொன்மைகளைத் தன்மைகளைத் தனித்து வங்களை உணர்த்துவதும் இச்சிறு ஆய்வின் பயனாகிறது.

‘ஈழத்துப் போர் இலக்கியம்’

பாலைத்திணையுடான புதிய புறநானூறு

“ஈழத்துப் போர் இலக்கியம் என்பது முப்பது ஆண்டுகாலமாக ஈழமண்ணில் நடைபெற்ற போரையும் போரின் வலிகளையும் சுமந்த எல்லா இலக்கிய ஆக்கங்களும், விடுதலை அமைப்புக்களின் கொள்கை பற்றிய வெளியீடுகள், பிரசுரங்கள், சுவரொட்டிகள், மொழி உணர்ச்சி சார்ந்த படைப்புக்கள் என்பனவும் பன்னூற்றாண்டு மரபுத் தமிழ் இலக்கியச் செழுமையும் ஒன்றிணைந்து, உருவ உள்ளடக்கப் புதுமை கொண்ட உயிர்ப்பும் வீச்சும் மிக்க ஈழத்தவரின் தமிழ் இலக்கியமாகும்.”² அந்த வகையில் ஈழத்துப்போர் இலக்கியம் ஈழத்தமிழர்களின் வரலாறாக மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் எல்லாம் அந்த அந்த நாட்டுத் தமிழின வரலாற்றின் தொடக்கக் காரணியாகவும் திகழ்கின்றது. இந்த வகையில்தான் ஞானம் வெளியிட்ட ஈழத்துப்போர் இலக்கியம் உலகத் தமிழினம் என்கிற பெரும்பரப்பின் புலம்பெயர் காரணிகளைக் கண்டறிய உதவி ‘உலகப் போர் இலக்கியம்’ என்னும் பெரும்பரப்பில் இலங்கைத் தமிழினத்தின் போர்க்கால அனுபவப் பகிர்வாகத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டது.

தமிழிலக்கிய மொழியில் கூறுவதாக இருந்தால் ஞானம் வெளியிட்ட ‘ஈழத்துப்போர் இலக்கியம்’ இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கைத் தமது வரலாற்றுத் தாயகமாகக் கொண்ட, இலங்கைத் தமிழ்மக்களுக்கு அவர்களது நாளாந்த வாழ்வை வாழவிடாது இனங்காணக் கூடிய உயிருக் கான, உடமைகளைப் பேணுவதற்கான, தொழில் செய்வதற்கான அச்சங்கள் தோன்றிய பொழுது அம் மக்களின் இடப்பெயர்வுகளால் அவர்களின் வாழ்வு

பாலைத்திணை வாழ்வு போல் மாறியது. இந்த வாழ்வில் அவர்களின் திணையொழுக்கமாக “பிரிவு” தான் பெரும்பாலும் வெளிப்பட்டது. அந்தப் பிரிவுச் சுவைக்குள்ளும் எமது மண்ணின் மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக என்னும் ஒரு இன்ப உணர்வு புதிய சாதனைகளைச் செய்யவும் செய்தது. அந்த வலிசுமந்த வரலாற்றின் சாதனைகளாகவே உலகின் முக்கிய நாடுகளில் எல்லாம் இலங்கைத் தமிழினத்தின் புலம்பெயர்வும் அதன் தொடர்ச்சியாக உலகத் தமிழினம் என்னும் புதிய வகைமையும் தோற்றம் பெற்றது. இந்த மக்களின் வேதனைகளின் சாதனைகளின் சரித்திரப் பதிவுகளை புனைவு களுடன் கொண்ட எழுத்துப் பரவலே “ஈழத்துப் போர் இலக்கியம்” என்பதை மிக நுட்பமாகவும் தெளிவாகவும் ஞானத்தின் “ஈழத்துப் போரிலக்கியம்” வெளிப்படுத்தியமை, அதுவரை இலங்கையில் இனமுரண்பாடு என்ற பார்வையிலமைந்தனவற்றை ஒரு போரின் விளைவுகள் என உலகம் தெளிவாகக் காண வழிகாட்டியது. இந்தப் போரின் இனங்காணக் கூடிய அச்சமே உலகெங்கும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் புலம்பெயர் இலக்கியக்காரணி என்பதையும் இது தெளிவாக்கியது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால் “ஈழத்துப் போரிலக்கியம்” என்பது இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்விடங்களும் அதன் கலாச்சாரத் தலைநகரமான யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்ட வாழ்வும் இனங்காணக் கூடிய அச்சத்திற்கு உள்ளாகிய பொழுது அம்மக்கள் சனநாயகவழிகளிலும் அவை பலனளிக்காத நிலையில் ஆயுத எதிர்ப்பின் மூலமும் தங்களின் வாழ்வை உறுதிப்படுத்த எடுத்த முயற்சிகளின் விளைவு என்பதை உள்ளதை உள்ளபடி எடுத்துரைத்த ஞானத்தின் ஈழத்துப் போரிலக்கியச் சிறப்பிதழ் அம்மக்களின் அரசியல் பணிவை ஆயுதபடை பலம் கொண்டு பெறும் நிலை மாறுவதற்கான புதிய சிந்தனைகளை இங்கிலாந்தில் வாழும் இளந்தமிழ்ச் சந்ததியிடை தமிழ்மொழி தமிழிலக்கிய கல்வி மூலம் பெற உதவுகிறது என்பதையே இச்சிறு ஆய்வு முதலில் வெளிப்படுத்துகிறது.

இங்கிலாந்து வாழ் இளம் தலைமுறை தங்களின் பெற்றோர்களின் தாய்நாட்டின் போரிலக்கியத்தை அறிய விரும்புகையில், அந்த மண்ணில் மக்களுடன் வாழ்ந்து அதனைப் பிரதிபலித்த ஞானத்தின் வெளியீடான ஈழத்துப் போரிலக்கியச் சிறப்பிதழைப் படிப்பதற்கும்,

அந்த மண்ணின் தொடர்பற்ற புனைவுகளின் வழி வந்தனவற்றின் வழி அறிதற்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடு முக்கியமானது. ஞானத்தின் 'ஈழத்துப் போரிலக்கியம்' சிறப்பிதழ் இங்கி லாந்துத் தமிழ் மொழி தமிழிலக் கியத் துறைக்கு ஈழத்தில் நடைபெற்ற இனப்போரின் வரலாற்றின் உண்மைகளின் தரிசனத்தைக் காண்பதற்கான ஒரு மூலமாக என்றும் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.

'புலம்பெயர் இலக்கியம்'

நெய்தல் திணையூடான புதிய பரணி

'புலம்' என்பதற்கு அறிவு, இடம், ஐம்புலன். திக்கு, நுண்மை, மேட்டுநிலம், வயல், புலவரிசி என்ற பொருள்களை 1911இல் தொகுக்கப்பட்டு 1928 இல் வெளிவந்த நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களின் தமிழ்மொழி அகராதி³ தருகிறது. இந்தப் பொருள்கள் எல்லாம் கூட்டு மொத்தமாக 'புலம்' என்பது வழமையான வாழ்விடம் விடுத்து போகும் திசை தெரியாத (திக்கு) புதியதோர் வெளியில் அது உயர்வானதாகவும் (மேட்டுநிலம்) இருக்கலாம் பள்ளமானதாகவும் (வயல்) இருக்கலாம் தன்னுடைய சொந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் (அறிவு - நுண்மை) ஆள்நிலையில் (ஐம்புலன்) இடம்பெயர்ந்து, எந்த நிலையிலும் (புலவரிசி உண்கின்ற அளவுக்கு) வாழ்கின்ற வாழ்வைக் குறிக்கிறது.

இந்த புலம்பெயர் வாழ்வு யுத்தத்தாலோ அல்லது இயற்கை அழிவினாலோ சொந்த நாட்டை ஊரை வீட்டை விட்டு கிட்டிய குடும்ப உறுப்பினர்களை, உற்றாரை உறவினரை ஊரவரைத் தன்னினத்தை விட்டு தனிமை (புலம்பே தனிமை⁴) அடைந்து, பிரிவு ஏற்பட்டு விட்டதான உணர்வுடன் சிலகாலத்திற்கு (புலத்தல் - தலைவன் தலைவி தமக்கிடையிரிவு ஏற்பட்டுவிட்டது போலசிறிது காலத்திற்கு மயங்குதல், ஊடல் - தலைவன் தலைவி தமக்கிடையிரிவு ஏற்பட்டு விட்டது போல நீண்டகாலத்திற்கு மயங்குதல். இவ்விளக்கத்தைப்பின்வரும் தொல்காப்பிய சூத்திரத்தால் பெறலாம் "உணர்ப்புவரை இறப்பினும் செய்குறி பிழைப்பினும் - புலத்தலும் ஊடலும் கிழவோற்குரிய"⁵) விட்டு வந்த தாயகநினைவுடன் வாழ்கின்ற வாழ்வு எனக் கொள்ளலாம்.

இந்தக் கருத்தையே உலகில் புலம்பெயர் வாழ்வுக்கு உதாரணமாக இன்று வரை சுட்டப்படும் யூதமக்களைக் குறிக்கும் 'கப்பிட்டல்' எழுத்தில் தொடங்கும் 'டயஸ்பொரா' (Diaspora) என்ற

ஆங்கிலச் சொல்லும் தருகிறது. இவ் ஆங்கிலச் சொல்லின் கிரேக்க மூலத்திற்கு "சிற்றுதல் அல்லது பரத்தல்" என்றே பொருள். கி. மு 6ம் நூற்றாண்டுக்கும் 8ம் நூற்றாண்டுக்கும் இடையில் யூதர்கள் தங்கள் தாயகத்தில் இருந்து 'வெடித்துச் சிதறினர்' என இலத்தீன் மொழிவழி விளக்கங்கள் அமைகின்றன. கிறிஸ்தவத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் (Old Testament) உப ஆகமங்கள் என அன்றும் இணைச்சட்டங்கள் (Deuteronomy) என இன்றும் அழைக்கப்படும் பகுதியில்கடவுளின் கட்டளைக்கு யூதமக்கள் கீழ்ப்படியாமையாலேயே இந்நிலையை அடைந்தனர் என உலகின் முதல் புலம்பெயர்வு இறைவனின் கோபத்தால் நிகழ்ந்ததாகக் காரணமும் கூறப்படுகிறது⁶. இந்தக் கிறிஸ்தவப் பின்னணியிலேயே கிறிஸ்தவரான ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளராகிய எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்கள் தாங்கள் புகலிடம் கோரியோ பெற்றோ வாழ்ந்து வரும் நாடுகளில் இருந்து படைக்கும் படைப்புக்கள் கலையாக்கங்கள் அனைத்திற்கும் ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற புதிய சொல்லாட்சியை முதன்முதலில் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார் எனலாம்.

ஞானம் சஞ்சிகை வெளியிட்ட ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் "80களிலும் அதற்குப் பின்னரும் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தாம் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் காட்டிய சுய அடையாளப் பேணுகை என்பது அதற்கு முன்னைய காலகட்டங்களில் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் அடையாளப் பேணுகையில் இருந்து பெரிதும் மாறுபட்டது. 80களுக்கு முன்னர் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் இலங்கையர் என்ற அடையாளத்தைக் காட்ட 80களின் பின்னர் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தமையால் தமது இன அடையாளமாகிய 'தமிழர்' என்பதை அதிகம் முதன்மைப்படுத்தினர். இதன் காரணமாகத்தான் 80 களின் பின்னரான 'Tamils diaspora' என்பது அதிகம் இனத்துவ அடையாளம் (ethnic identity) கொண்டதாக அவதானிப்பு பெறுகிறது. நாடற்றவன் என்ற நிலையில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தம்மை இலங்கையராகக் காட்டாது தமிழர்களாக அடையாளப்படுத்த முனைந்தமை முக்கியமான விடமாகும்." எனக் குறிப்பிட்டதன் மூலம் ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் தோற்றக்காரணியாக இலங்கைத் தமிழர்கள்

நாடற்றநிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டமை வெளிப் படுத்தப்படுகிறது. இதுவே அதுவரை வெளி நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்ந்தோரின் இலங்கைத் தமிழிலக்கியம் என்று வகைமைப் படுத்தப் பட்ட நிலையினை மாற்றி ‘ஈழத்துப் புலம் பெயர் இலக்கியம்’ என்கிற புதிய இலக்கிய வகைமைப்படுத்தலை தோன்ற வைத்தது என்பதனை ஞானம் வெளியிட்ட “ஈழத்துப் புலம் பெயர் இலக்கியம்” சிறப்பிதழ் எடுத்துரைத்தது. இந்த வகைமைப்படுத்தல் இங்கிலாந்தில் புகலிடம் கோரியோ பெற்றோர் வளர்ச்சி அடையும் இங்கிலாந்துத் தமிழர்களின் தமிழ்மொழி தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கும் பொருந்தும்.

புலம் பெயர்தல் குறித்த மேற்படி விளக்கங்கள் புலம்பெயர்தலின் தன்மை தொல்காப்பியத்து நெய்தல் திணைக்குச் சமானமான நீண்ட பிரிவையும் அதன் பொருளான இரங்கல் பண்பையும் கொண்டதாகவே காணப்படுதலை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த தன்மையை புலம்பெயர் இலக்கியம் கொண்டுள்ளதை ஷாலின் சிங் (Shaleen Singh) அவர்களின் புலம்பெயர் எழுத்துக்கள் குறித்த பின்வரும் விளக்கம் உறுதி செய்கிறது. ‘புலம்பெயர் எழுத்துக்கள் (1) முழுஅளவில் அந்நியமயப்படுத்தப்பட்டமையை (2) தாங்கள் புறப்பட்டு வந்த தாயகத்தை தொடர்ந்தும் அன்பு செய்வதை (3) தங்கள் சொந்தத் தாயகத்தையும் வாழும் நாட்டையும் இரட்டை அடையாளங்களாகக் கருதுவதை (4) தங்களுடைய புலம்பெயர்வுக்கான காரணங்களை மற்றும் புலம்பெயர்தலின் பொழுது நிகழ்ந்த வலிகளை வேதனைகளைத் தொடர்ந்தும் மனத்தில் கொண்டிருப்பதனை, வெளிப்படுத்துவனவாகக் காணப்படும்’, என்பது ஷாலின் சிங் (Shaleen Singh) அவர்களின் கருத்து. இந்தத் தன்மை ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் அமைந்துள்ளமையை ஞானம் வெளியிட்ட ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் சிறப்பிதழில் வெளியான 125 கவிதைகளும், 85 புலம்பெயர் சிறுகதைகளும், 50 கட்டுரைகளும் உறுதிப்படுத்தி இங்கிலாந்துத் தமிழரின் தமிழ்மொழி தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் குறித்த பரந்த அறிவைப் பெற உதவுகிறது. இந்த வாசிப்பின் அடிப்படையில்தான் ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் நெய்தல் திணையுடான புதிய பரணியாகப் பார்க்கப்படலாம் என்கிற இலக்கியச்சிந்தனையை இங்கிலாந்துத்

தமிழர்கள் பெறுகின்றனர். இந்த ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் ‘பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்’ என்ற ஞானத்தின் விருதுவாக்கியத்தின் நோக்கை புலம்பெயர் தமிழர்களின் பின்னணியில் நிறைவு செய்யும் செயலாகவும் அமைகிறது.

‘ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய நவீனவெளி’ ஆறாம் திணையுடான நான்காம் தமிழ்

ஈழத்துப் புலம்பெயர்வு 35-36 ஆண்டு கால வரலாற்றினைக் கொண்டதாக 2018-19இல் காணப்படுகிறது. இதனால் புலம் பெயர்ந்தவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் அவர்கள் வாழும் நாடுகளின் குடிகளாகி விட்டமை இயல்பாகிறது. இங்கிலாந்துத் தமிழரும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இன்று அவர்கள் பிரிட்டிஸ் தமிழர்கள். இந்நிலையில் ‘ஈழத்துப் போரிலக்கியம்’ என்ற நிலை மாறி ‘ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்’ என்ற நிலையும் மாறி, சைபர்வெளியிலும் அலைபேசிகளின் அலைகளிலும் கணினிகளின் பல்லூடகங்களிலும் பவனி வரும் இலக்கியமாக உலகத் தமிழிலக்கியமாகத் தமிழிலக்கியம் புதிய பரிமாணத்தை எட்டி நிற்கிறது. இந்நிலையில் “ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய நவீனவெளி” என்கிற புதியதொரு சொல்லாட்சியை ஞானம் “ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய நவீன வெளி : புரிதலும் பகிர்தலும்” நேர்காணல்கள்” சிறப்பிதழ் தோற்று வித்துள்ளது. “இலக்கியம்சார் கருத்தியல் மற்றும் அழகியல் தொடர்பான சிந்தனை மிகு உரையாடல் தளத்தை இலக்கிய வெளி (Literary Space) எனக் குறிப்பர். ஞானம் நேர்காணல்கள் என்னும் இப்பெரும் தொகுதி ஈழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கியம் தொடர்பான கருத்தியல் மற்றும் அழகியல்சார் இலக்கிய வெளியை வலுவும் வளமும் பெறச்செய்வதோடு தொடர்ச்சியான உரையாடல் முன்னெடுப்புக்குமான பலவெளிகளைத் திறந்து இருக்கிறது. ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தின் காத்திரமான சிந்தனைப் போக்குகள் தம்முள்தாம் முடங்கி விடாமல் அகன்ற ஒரு இலக்கிய வெளியில் விவாதிக்கப்பட்டு பகிரப்படல் வேண்டுமென்ற வரலாற்றுத் தேவையை இத்தொகுதி உணர்த்தி நிற்கின்றது”⁷⁸. ஈழத்து தமிழ் நவீன இலக்கியத்தின் ஆரம்பம் 1930களில் எனக் கொண்டு தனது 100வது இதழை ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழாக வெளியிட்ட ஞானம் இன்று 200வது இதழை ஞானத்தில் வெளிவந்த ஈழத்துப் படைப்பாளர்களில்

முக்கியமான 60 பேரின் நேர்காணல்களை 1000 பக்கங்களில் தொகுத்து “ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய நவீன வெளி : புரிதலும் பகிர்தலும்” நேர்காணல்கள்” என்னும் சிறப்பிதழாக தனது 200வது இதழை வெளியிட்டது. 1930களில் இருந்து இற்றை வரையான ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிப் போக்குகளை அறிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் அமைந்த நேர்காணல்களை வெளியிட்டு இந்த 60 பேரினதும் படைப்புக்களினதும் வரலாற்றுப் பதிவாக இப்பெருந்தொகுதியை தமிழிலக்கிய உலகுக்கு அளித்துள்ளது. இது இங்கிலாந்துத் தமிழ்மொழி தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியிலும் தாக்கத்தை என்றுமே ஏற்படுத்தும். உதாரணமாக தமிழக தாயகத் தமிழிலக்கியங்களின் தொடர்ச்சியாக நீட்சியாக இங்கிலாந்து உட்பட உலகநாடுகளின்தமிழ் படைப்புக்களைப் பார்க்கலாமா? புலம்பெயர்ந்தோர் இடம்பெயர்ந்தோராக தங்கள் மனவிருப்பு வெறுப்புக்களை எழுத்தாக்கியும் எழுத்தை வர்த்தக நோக்கில் பயன்படுத்தியும் எழுதிய விடயங்கள் தாயகத்தின் தமிழகத்தின் இலக்கியமாக எந்த அளவுக்கு இலக்கியப் பிரதநிதித்துவம் பெறும்? தாயகத்தில் தமிழகத்தில் உயிர்களை உடைமைகளை வாழ்வை இழந்து தமிழ்மொழியைக் காத்தமை போன்ற தன்னல மற்ற மனநிலை உயிர்க்கு அஞ்சி இங்கிலாந்து உட்பட உலக நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களின் படைப்புக்களில் எந்த அளவுக்குத் தன்னலமற்ற தன்மையுண்டு? இவர்களின் வாழ்க்கைகளை படைப்புக்கள் வெளியிடும் பொழுது அது எந்த அளவுக்குத் தமிழ் வாழ்வாக உள்ளது? அவற்றை இங்கிலாந்து மற்றும் உலகநாடுகளின் வாழ்வியலின் தமிழ் எழுத்துக்கள் எனக் கூறலாமே தவிர அவற்றை தமிழிலக்கியமாக கூறமுடியுமா? இங்கிலாந்து உட்பட உலக நாடுகளில் எத்தனை தமிழ் இளம் தலைமுறையினர் தமிழைத் தங்கள் நாளாந்த வாழ்வின் தொடர்பு மொழியாகக் கொண்டு பேசி வருகின்றனர்? எழுதி வருகின்றனர்? தமிழால் சிந்தித்து வருகின்றனர்? இவற்றின் விளைவுகள் எவ்வாறு அமையும்? இந்நிலையில் நிலம் சார் வாழ்வை மையப்படுத்திய திணைப்பகுப்பில் தமிழ்நிலம் அல்லாத நிலங்களில் வாழும் மக்களை இந்நிலம் சார்பாக இங்கிலாந்துத் தமிழிலக்கியம் ஐரோப்பியத் தமிழிலக்கியம் கனடாத் தமிழிலக்கியம் அமெரிக்கத் தமிழிலக்கியம் ஆபிரிக்க ஆசியத் தமிழிலக்கியம் என

வகைமைப்படுத்துவதை விடுத்து ஆறாந்திணை எனப் புலம்பெயர் படைப்பாளர்கள் பெயரிட்டது எந்த அளவுக்குப் பொருந்தும்? இங்கிலாந்து உட்பட உலகநாடுகளில் வாழும் தமிழ் இளம் தலைமுறையினரில் எத்தனை சதவீதத்தினர் நாளை தமிழில் சிந்திக்க எழுதப் பேசக் கூடியவர்களாகத் தமிழில் இலக்கியம் படைப்பர்? மேலும் கணினித் தமிழ் தரவுகள் வழியாகச் செயற்படும் ஒன்று அதனைக் கவிஞர் வைரமுத்து நான்காம் தமிழ் என அழைத்தமை எந்த அளவுக்கு ஏற்படையது? எனப் பல சிந்தனைகளை “ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய நவீன வெளி : புரிதலும் பகிர்தலும்” நேர்காணல்கள்” சிறப்பிதழ் தோற்றுவித்துள்ளது. இவை இங்கிலாந்துத் தமிழ்மொழி தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கான புதிய உரையாடல்களையும் விவாததர்க்கங்களையும் தொடக்கி நிச்சயம் இங்கிலாந்துத் தமிழ்மொழி தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் புதிய அடையாளத்தை அளிக்கும் என்பது உறுதி.

முடிவுரை

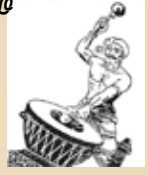
சுருக்கமாகச் சொன்னால் ஞானத்தின் இந்த மூன்று சிறப்பிதழ்களும் இங்கிலாந்தில் தமிழ்மொழி தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்ல உலகத் தமிழ்மொழி தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் புதிய சிந்தனைகளைத் தூண்டுகின்றன – வரலாற்றைத் தெளிவுபடச் செய்கின்றன – மதம், மொழி, சாதி, பிரதேச அடையாளங்களின் தேவைகளையும் அவற்றை எந்த மட்டுக்குப் பயன்படுத்தினால் இவை மனிதாய எழுச்சிக்கு விடுதலைக்கு அமைதிக்குத் தடையாகாது மனித ஒருமைப்பாட்டுக்கும் பாதுகாப்பான அமைதிக்கும் உதவும் என்பதையும் நிர்ணயிக்க இச்சிறப்பிதழ்கள் ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்கின்றன. “மிருகங்களுடைய அரசில் உண் அல்லது உண்ணப்படுவாய்” என்பது சட்டம். மனிதனுடைய அரசில் அடையாளப்படுத்து அல்லது அடையாளப்படுத்தப்படுவாய் என்பது திட்டம்.” எனவே அடையாளப்படுத்தல் தேவையாகின்றது. ஆனால் இந்த அடையாளப்படுத்தல் எப்பொழுது ஒரு மனிதன் அடையாளப்படுத்தலால் வாழ்வு மறுப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றானோ அப்பொழுதே வாழ்வின் தேவையாகிறது. மற்றைய நேரங்களின் மனிதன் என்ற பொதுப் பண்பிலேயே வாழ்வின் விளைவு கொண்டு வைத்தாலே மனிதாயம் வாழும் மனிதத்துவம் சிறக்கும் உண்மையான மனித எதிரிகளான அறியாமையும் வறுமையும் இல்லாதொழிந்து

அமைதியையும் வளர்ச்சியையும் மனிதகுலம் பெறும். இந்த உயர்ந்த உண்மைகளை இங்கிலாந்துத் தமிழ்மொழி தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஞானத்தின் மூன்று சிறப்பிதழ்களும் எந்நாளும் எடுத்துரைக்கும். இதற்கு உதவியாக இங்கிலாந்திலும் உலக நாடுகளிலும் இளந்தமிழ்த் தலைமுறையினர் தமிழிலும் தங்கள் தங்கள் நாட்டு மொழிகளிலும் படைக்கும் படைப்புக் களிதும் கலைகளினதும் அறிவாராய்ச்சிகளினதும் தொகுப்புக்களையும் காலத்துக்கு காலம் கொண்டு வந்து அவர்கள் தங்களையும் தங்களது தமிழ்மொழி தமிழ்ப்பண்பாடு தமிழ்க்கலாச்சார தமிழ் ஆன்மிக வழி அடையாளப்படுத்தவும் அந்த அடையாளப்படுத்தல் மனிதாயத்தை வளர்க்கும் சக்தியாக மாறவும் உதவ வேண்டும் என்பது இச்சிறு ஆய்வின் வேண்டுகோளாகவும் அமைகிறது.

- 1 ஞானசேகரன். தி & ஞானசேகரன். ஞா (ed) (2012), 'தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் ஈழத்துப் போரிலக்கியம், ஈழத்துப் போரிலக்கியச் சிறப்பிதழ், ஞானம் வெளியீடு. பக். 07.
- 2 ஞானசேகரன். தி & ஞானசேகரன். ஞா (ed) (2012), 'தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் ஈழத்துப் போரிலக்கியம், ஈழத்துப் போரிலக்கியச் சிறப்பிதழ், ஞானம் வெளியீடு. பக். 05.
- 3 கதிரைவேற்பிள்ளை நா (1928) தமிழ்மொழி அகராதி., Twelfth AES reprint. 2002. பக்.1051.
- 4 கௌமாரீஸ்வரி எஸ்,(2005) தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், நூற்பா 331 பக் 191.
- 5 கௌமாரீஸ்வரி எஸ்,(2006) தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் இளம்பூரணனார் உரை, சாரதா பதிப்பகம், நூற்பா 154 பக் 298
- 6 நீற்றா.ப., (2012) அயலகத் தமிழிலக்கியம் : சமூக உறவில் ஒரு மரத்தின் இருகிளைகள், அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தொகுதி 2, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடு. பக்கங்கள் 18-19.
- 7 நீற்றா.ப., (2012) அயலகத் தமிழிலக்கியம் : சமூக உறவில் ஒரு மரத்தின் இருகிளைகள், அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தொகுதி 2, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடு. பக்கம் - 20.
- 8 ஞானசேகரன் தி & ஞானசேகரன் ஞா (ed) (2017), 'ஈழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளி: 'புரிதலும் பகிர்தலும்' சிறப்பிதழ். ஞானம் சஞ்சிகையின் 200 வது இதழ் பக். 07.

○○○

கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் நடத்தும் சிறுகதைப் போட்டி 2018

போட்டிக்கான விதமுறைகள்:

- ☞ போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் சிறுகதைகள் அச்சுப் பதிவில் 1200 வார்த்தைகளுக்கு மேற்படாமல் இருக்க வேண்டும்.
- ☞ ஒருஎழுத்தாளர், ஒரு சிறுகதைமட்டுமே அனுப்பமுடியும்.
- ☞ போட்டிக்கு அனுப்பிவைக்கப்படும் சிறுகதைகள், இதற்குமுன் எந்தப் பத்திரிகையிலோ, அல்லது இணையத்தளத்திலோ பிரசுரமாகவில்லை என்றும், இந்தப் போட்டிமுடிவுகள் வெளியாகும்வரை பிரசுரத்திற்காக அனுப்புவதில்லை என்றும் உறுதி மொழிதரவேண்டும்.
- ☞ போட்டியில் பங்குபற்றும் எழுத்தாளர்கள் அனுப்பிவைக்கும் சிறுகதைகள் தங்கள்சொந்தக் கற்பனை என்பதையும் இந்தப் போட்டிக்காக அவர்களால் எழுதப்பட்டது என்பதையும் மின்னஞ்சல் மூலம் உறுதிப்படுத்தவேண்டும்.
- ☞ சிறுகதைகள், மின்னஞ்சலில் பாமினி எழுத்துரு இணைப்பாக அல்லது யூனிக்கோட் எழுத்துருவில் மட்டும் அனுப்பவேண்டும்.
- ☞ எழுத்தாளர்கள் தங்களது சரியானபெயர், அவர்களது இருப்பிட முகவரி ஆகியவற்றை சிறுகதைகள் அனுப்புப்போது தனியாகக் குறிப்பிடவேண்டும்.
- ☞ **முதலாவதுபரிசு** இலங்கை ரூபாய்கள் - 50,000
இரண்டாவதுபரிசு இலங்கை ரூபாய்கள் - 30,000
மூன்றாவதுபரிசு (இரண்டுஎழுத்தாளர்களுக்கு) தலா இலங்கைரூபாய்கள் - 20,000
- ஏழு பாராட்டுப்பரிசுகள்** ஒவ்வொருவருக்கும் இலங்கை ரூபாய்கள் - 5,000
- ஐந்து ஊக்கப் பரிசுகள்** ஒவ்வொருவருக்கும் இலங்கை ரூபாய்கள் - 3,000
- ☞ போட்டிக்கான சிறுகதைகளை அனுப்பிவைக்க வேண்டிய **மின்னஞ்சல் முகவரி:** canadatamilwriters2019@gmail.com.
- ☞ முடிவு திகதி **டிசம்பர் 28^{ஆம்} திகதி 2019.**

குரு சிவநந்தன் ஆர்.என். லோகேந்திரன்
தலைவர் செயலாளர்
கனடாதமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்

○○○

மஞ்சள் கோடுகள்...

மு.சிவலிங்கம்

“செல்வி..! பத்து மணியாச்சு.. படிச்சது போதும்..
படுக்கப் போங்க செல்லம்..!”

“இன்னும் கொஞ்ச நேரம்மா..!”

“காலையில் நேரத்தோட எழும்ப வேணாமா..? ”

அம்மாவின் நச்சரிப்போடு செல்வி படுக்கைக்குப் போனான்.

“கடவுளே..! கடவுளே..! இந்த கொலஷிப் டெஸ்ட் வச்சானுங்களே பாவி..! புள்ளைக மெழுகுவர்த்தியா உருகுது... ச்சே... ச்சே..!” மஞ்சளா வீட்டைக் கூட்டிக் கொண்டே முணுமுணுத்தாள்.

மஞ்சளா படுக்கைக்குப் போன மகளை மீண்டும் கூப்பிட்டாள். பால் கலக்கிக் கொண்டு ஓடினாள். மகள் குடித்து முடித்து, அம்மாவுக்கு முத்தம் கொடுத்து விட்டு, போர்வைக்குள் புகுந்து கொண்டாள்.

சமையல் பாத்திரங்களை எல்லாம் கழுவி வைத்து விட்டு, பிள்ளைகளுக்கு காலையில் இடியப்பம், லெவேரியா செய்வதற்காக மாவை அவித்து வைக்கத் தயாரானாள். காலையில் இரண்டு பிள்ளைகளும் இனிப்புடன் சாப்பிடவே விரும்புகின்றன. மஞ்சளா சின்ன மகன் தூக்கத்தில் சிணுங்குவதை ஓடிப்போய்ப் பார்த்துவிட்டு ஓடிவந்தாள்.

படுக்கை அறைக்கும், சமையல் அறைக்கும் கொஞ்சம் தூரம்தான். வீடு வாடகை வீடு..

“நாங்களா வாஸ்து.. வழம பாத்து கட்டினோம்..?” மனதுக்குள் சிறு சலிப்பு... மஞ்சளாவின் கணவன் மூர்த்தி வத்தளையிலிருந்து களுத்துறைக்கு வேலைக்குப் போக வேண்டும். தேர்தல் காரியாலயத்தில் உத்தியோகம்... இன்று கண்டிக்கு ஆபீஸ் வேலையாகப் போயிருக்கிறான். களனி புதுப் பாலத்தருகில் இறங்கி நின்றால், நீர் கொழும்பு பஸ், அல்லது 187ஆம் நம்பர் விமான நிலைய கடைசி பஸ் வர 10, 11 மணியாகி விடும். கணவனை நினைத்துக் கொண்டே பம்பரமாக மறுநாள் காலை வேலையை இப்போது செய்து கொண்டிருக்கிறான்.

“பாண் வாங்கிட்டு வரச் சொன்னேன்... பகல் சாப்பாட்டுக்கு ரெண்டு பேருக்கும் கெழங்கு பெரட்டி, டோஸ்ட்டருல போட்டுக் குடுத்தா போதும்.. ஆளுக்கு ரெண்டு சிலைச... அதையும் வீட்டுக்கே திருப்பி கொண்டு வருவாங்க..! பாவம்... இந்த இஸ்கூல் புள்ளைங்க...! படிப்புக் காலம் முடியிற வரைக்கும் அரப்பட்டினி ...கொலப் பட்டினி தண்ணி வென்னி எதுவுமே இல்லாமே ‘மென்டலாகி’ கெடக்குறாங்க..! இன்னக்கி ராத்திரிக்கு எங்க ரெண்டு பேருக்கும் பகல் ஆக்கின மீன் கொழம்பு இருக்குது... போதும்.. புளி போட்டு வச்சிருக்கேன் கெடாது!... அவருக்கு தலபத்.. கல் மாலுதான் பிடிக்கும்..!” இப்படி.. சுய புராணம் தனக்குத் தானே பாடியவாறு.. முகத்தைக்

கழுவிக்க கொண்டு உடை மாற்றியவள், தையல் மெஷினில் போய் உட்கார்ந்தாள்.

மஞ்சளா அருமையான பேபி ட்ரஸ் டெயிலர். ரவிக்கை, பாவாடை ஓடரும் நிறையவே வரும். அவள் வசிக்கும் அந்த ஏரியாவில் அவளுக்குக் கிடைக்கின்ற தையல் வருமானத்தில்தான் வீட்டு வாடகை, லைட்டில், தண்ணியில், மரக்கறி, அரிசி, மீன் எல்லாமே! சில அதிஸ்டமுள்ள குடும்பங்களில் மனைவிதான் ஜீவ நதி... நிர்வாகம்... பட்ஜெட் தயாரிப்பு.. சேமிப்பு.. இயக்கம்.. கணவனைவிட கடும் உழைப்பு.... அவனுடன் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு..

மூர்த்தி ஆடம்பரமில்லாத குடும்பஸ்தன். மகளையும், மகனையும் படிக்கவைத்து உயர்ந்த நிலைக்கு உருவாக்குவதையே லட்சியமாகக் கொண்டவன்.

மஞ்சளா மகளை டாக்டராக்க வேண்டும்.. மகனை இஞ்சினியர் ஆக்க வேண்டும்... என்ற அதே அந்தக் காலத்துப் பத்தாம் பசலி எதிர்பார்ப்புடன் இருந்தாள். இவைகளைத் தவிர்த்து இன்றைய விஞ்ஞான காலத்தில் எவ்வளவு புதிய கல்வி, முறைகள்... புதிய தொழில்கள் வந்திருப்பதை அறிந்ததுமில்லை... அறிய விரும்புவதுமில்லை...!

நாளைய கலியாணத்துக்கான ஓடர் எடுத்திருந்த இரண்டு ரவிக்கைகளைத் தைத்து முடித்து விட்டாள். காலையில் ஏழு மணிக்கும் குடுக்கலாம்... விடியக் காலை அஞ்சு மணிக்கும் குடுக்கலாம்.

ருபி நாய் கொஞ்சது... மூர்த்தி வந்து விட்டான். பட்டர் புருட்... பொலஸ்... சோளம், மரக்கறிகள் கடுகன்னாவ சாமான்கள்...!

“இந்தா டெவோன் கடை பான்.. ரோலஸ்... கட்லட்ஸ்...!”

“லேசா போச்சு..! காலை சாப்பாடு ஓ.கே..!” மஞ்சளா இரவுச் சாப்பாட்டை எடுத்து வைத்தாள். மூர்த்தி உடம்பைக் கழுவி, சாரத்தை உடுத்தி வந்தவுடனேயே முதல் வேலையாக மகளையும், மகனையும் எழுப்பி, தொந்தரவு பண்ணி, அவர்கள் தூக்கத்தில் “என்னப்பா..?” என்று உளறி முனகிய பின்னர்தான் சாப்பாட்டில் உட்காருவான்.

இயந்திர வாழ்க்கை... பிள்ளைகள் தூங்கிய பின்னர் வீட்டுக்கு வருவதும்... அவர்கள் எழும்புவதற்கு முன்னரே எழும்பி வேலைக்குப் போய் விடுவதும்.... தொழில் செய்யும் அப்பாமார்கள் துரதிஸ்டசாலிகள்... பெற்ற பிள்ளைகளிடம், கொஞ்சிக் குலாவி, பழகும் வயதில் தூர ஒதுங்கியே வாழும் வாழ்க்கை...

மஞ்சளா ரோலஸ் பார்சலை அவிழ்த்து, ஒன்றை எடுத்து, இரண்டாக வெட்டப் போனாள்.. “நெறைய வாங்கிட்டு வந்திருக்கேன்... வெட்டாதே...! தாராளமா சாப்புடு..!” என்று சத்தம் போட்டான்.

“கத்தாதீங்க..! நாலாவது வீட்டுக்கும் கேக்கப் போகுது..! ஒரு நேரத்துல ரெண்டா வெட்டி சாப்பிட்ட காலமும் இருந்திச்சிதானே..?!”

“ஆமா..! ஒரு அப்பிள் பழத்த நாலா வெட்டிச் சாப்பிட்ட காலமும் இருந்திச்சிதான்..! இப்போ ஆண்டவன் புண்ணியத்துல தலதூக்கி வாறோம்.. ஆளுக்கொரு அப்பிள்! அவர்களது அந்த இரவின் ஒரு சில மணித்தியாலங்களுக்குள் கடந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்று முக்காலங்களையும் விமர்சனப் பார்வையில் பேசித் தீர்த்து விட்டார்கள்.

சாப்பிட்டுக் கொண்டே மஞ்சளா கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசினாள்.. “செல்விக்கு வயசு பத்தாயிருச்சுல..? மொகத்த பாத்தா பொலிவு தெரியுதில்ல..? சின்ன வயசுல அவள மாதிரியேதான் நானும் இருந்தேன்..! புள்ளைக்கு கொமரி மூஞ்சு கொஞ்சம் கொஞ்சமா தெரியுதில்ல..? பக்கத்து வீட்டு மாமி சொன்னாங்க..! செல்விக்கு ரொம்ப புரொய்லர் கோழி குடுக்க கூடாதுன்னாங்க... புள்ளைக இப்போ ஒம்பது வயசுல.... பத்து வயசுல பெரிய மனுஷிகளாகுதாம்..!”

“பிஸ்ஸா ச்சிக்கன்...கேயெப்ஸி ச்சிக்கன்... பிறைட் ரைஸ் ச்சிக்கன்.. டெவில்ட் ச்சிக்கன்.. அப்பப்பா கோழி! கோழி!! கோழியவிட்டா வேற எறைச்சி அயிட்டமே இல்லையா?”

இடையில் வாயைத் திறந்தான் மூர்த்தி, “இனிமே ஆடு... மீன்தான்! சோளம் பொரிக்கிற மாதிரி அவள் பொரிந்து கொண்டிருக்கும் அழகைக் கண் சிமிட்டாமல் ரசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

“அப்போ.. நம்ப வீட்டுல சீக்கிரம் ஒரு ‘பங்ஷன்’ வரப் போவுதுன்னு சொல்லு...?” மூர்த்தியின் பேச்சைக் கேட்டு குதூகலித்துப் போனாள்.

ஒரு இளம் தம்பதியினர் வீட்டில் முதல் பெண் குழந்தை பெரிய மனுஷியாகி விட்டால், அவர்கள் மனம் குதூகலிக்கும் இன்பத்துடிப்புகள் அளவிட முடியாதவை... அவர்களது மகிழ்ச்சி... டென்ஷன்... பூரிப்பு.. எல்லாம் படாத பாடு பட்டுப் போகும்.! உணர்ச்சி வசத்தோடு முதல் மங்கள வைவம்... பூப்புனித நீராட்டு விழா.... அழைப்பிதழ் அடித்து, வெற்றிலை தாம்பூலத்தோடு, வீடு வீடாய் போய் கணவனும், மனைவியுமாக “வந்திருங்க...! வந்திருங்க...!!

கட்டாயம் வந்திருங்க!!” என்று துடிப்போடு, ஊரைக் கூட்டி தேரை இழுப்பது போன்ற காரியமாகவிருக்கும்! இன்னும் சாப்பாட்டு மேசையை விட்டு அவர்கள் இருவரும் எழும்ப வில்லை.

மூர்த்தி, அப்பாவி மனைவியை மேலும் சீண்டினான். “செல்வி எவனையாவது “லவ்” பண்ணிக்கிட்டு வந்து, கட்டி வைய்யின்னா.... நீ என்ன சொல்லுவே..?”

“ச் சீ..! ச்சீ..! எம் புள்ள அப்படி செய்யவே மாட்டா...! என்ன மாதிரித்தான் லவ் பண்ண மாட்டா..!”

“அடி..! ஓங் காலம் வேற... அவ காலம் வேற...!”

“அதுசரி... எம் புள்ள அப்படி நடந்துக்கிட்டா நீங்க என்னா செய்வீங்க..?”

“சிங்களவனோ... தமிழனோ... முஸ்லிமோ... நல்ல தொழில் செய்யுற நல்ல பையனா இருந்தா, மருமகனா ஏத்துக்குவேன்...!”

“எம் புள்ளைக்கு டாக்டர் மாப்புள்ளதான் வேணும்..!”

“டாக்டர் நோயாளியோடு நோயாளியா கெடப்பான்..! லோயர் அப்பாவிய, கொலையாளியா மாத்துவான்! ரெண்டு பேருமே கஷ்டவாளிகிட்டே புடுங்கித் திங்கிறவன்க!.. இந்த என்ஜினியர், டாக்டர், லோயர்.. மூனு பேரையும் விட்டா, வேற எவனுமே குடும்பம் நடத்த மாட்டானா..?”

“எம் புள்ளைக்கு டாக்டர் மாப்பிள்ள கெடைச் சாலும், அவர வீட்டுக்கு மாப்பிள்ளையாதான் வச்சுக்குவேன்... செல்விய வெளிக் குடும்பத்துக்கு அனுப்பவே மாட்டேன்..! அங்க மாமனா மாமியா புடுங்கல் இருந்தாலும் இருக்கும்!”

“நீ மகன கட்டிக்குடுக்கவே மாட்ட..! அம்பது வயசுல கொண்டு போய் நிறுத்துவே..! இந்தக் காலத்துல தாய், தகப்பனுக்கு கட்டுப்படுற புள்ளைகள் தான் பாவம்... சாமியாரா.. போய்கிட்டு இருக்காங்க..!”

முரண்பாடுகள் இருந்தாலும், அவர்களது செல்லமான உரையாடல்கள், அந்த இரவை மகிழ்ச்சியுடன் நகர்த்திக் கொண்டிருந்தன..

விடியற் காலை நான்கு மணி.... கடிகாரம் இசையோடு எழுப்பி விட்டது.. மஞ்சளா யந்திர மாகினாள். இடியப்பம் அவித்து, பால் சொதி வைத்து, தேங்காய் சம்பலும் முடிந்தது.. மகனும், மகளும் காலைச் சாப்பாடு இனிப்பாக சாப்பிட லெவரியாவும் அவித்து, ஹோட் பொட்டில் அடைத்து வைத்தாள். கட்டலஸ் பெட்டிவை

யும் சூடாக்கி வைத்தாள். கணவனுக்கும் கத்தரிக்காய் குழம்பு, பருப்பு கூட்டுடன் மீன் பொரியல் செய்து பார்சல் கட்டிக் கொடுத்தாள். பம்பரமாய் சுழலும் அவளது வேலைகளுக்கு மத்தியில், மூர்த்தி ஆறு மணிக்கெல்லாம் பஸ் ரோட்டுக்கு நடையைக் கட்டினான்.

நேரம் இப்போது ஏழு மணி... செல்வியும், தம்பியும் அவதி அவதியாக ஸ்கூல் பேக்குகளை தோளில் மாட்டிக் கொண்டு அம்மாவைக் கூப்பிட்டார்கள். இலேசாக விழுதி வைத்து, இருவரையும் பஸ்ஸில் ஏற்றிவிட்டு வந்தாள்.. விடிய நான்கு மணிக்கு ஊற்றி வைத்த ‘ஐஸ் தேத்தண்ணியை’ குடித்து விட்டு, “அப்பாடா!” என்றாள். மீண்டும் அந்தப் பகல் பொழுது அவளைத் தனிமையாக்கியது...

அடுத்த வேலையாக இரண்டு பிள்ளை களுக்கும் ஸ்கூல் பேக் வாங்க கடைக்குப் போக வேண்டும்..

அந்த பஸ் டிரைவரை எல்லோரும் ஏசிக் கொண்டே வந்தார்கள்... செல்போனை காதில் வைத்தவன் ஒரே அரட்டை.... நினைத்த நினைத்த இடங்களிலெல்லாம் பிரேக் அடிக்கின்றான்.. ஒருவர்மேல் ஒருவர் பஸ்ஸுக்குள்ளேயே முட்டி மோதிக் கொண்டிருந்தார்கள். காலைப் பயணம் எல்லோரையும் கவலைக்குள்ளாக்கியது. முன் ஆசனத்தில் இருந்த பெரியவர் டிரைவரைப் பார்த்து ஏதோ சொல்ல நினைத்தார். அவனைப் பார்த்ததும் அவனிடம் பேச விருப்பமின்றி உட்கார்ந்து கொள்கிறார்.

டிரைவர் பரட்டைத் தலையன்... கழுத்திலே நாய்ச்சங்கிலி போன்ற செயின்... கையில் பல வளையல்கள்... விரல்கள் நிறைய இரும்பு மோதிரங்கள்.. காது கிழியும்படியான சத்தத்தில் ‘ஸ்பீக்கரில்’ பாட்டு. போனை வைத்தவன், இப்போது ‘கோளயாவிடம்; பல்லை இளித்து... இளித்து.. கேலிக் கதைகள் ...பக்கவாட்டில் மச்சர்மார்கள் உட்கார்ந்திருந்ததில் அவனுக் கோர் கிளுகிளுப்பு.

வண்டிக்குள் விறுகுக் கட்டைகளைப் போல பிரயாணிகள் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருந்த பஸ், கிரீச் என்ற பலத்த சத்தத்துடன் குலுங்கி நின்றது.. அந்தச் சந்தியில் ஒரே கூக்குரல்.. “ஓ” வென்ற சத்தம்... வீதியில் நின்ற சனக் கூட்டம் பஸ்ஸைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

பஸ்ஸை விட்டு இறங்கிய டிரைவர், சாவியை வீசிவிட்டு, ஓடத் தொடங்கினான். அவனை மடக்கிப் பிடிக்க.... விரட்டிக் கொண்டு சிலர் ஓடினார்கள்.

பஸ்ஸை விட்டு எல்லோரும் அதிர்ச்சியோடு இறங்கினார்கள். எல்லோரும் வாய்விட்டுக் கத்தினார்கள்.

பாதையைக் கடக்கும் மஞ்சள் கோட்டில் ஒரு பாடசாலை மாணவி.... தனது முதுகில் சுமந்த புத்தகப் பையோடு, தவளையைப் போல தார்ரோட்டில் ஓட்டிக் கிடந்தாள். அந்தப் பிஞ்சு உடலின் இளரத்தம் வீதியை நனைத்துக் கொண்டிருந்தது...

புட்டச் சூழலின் சலசலப்போடு பொலிஸ் வந்தது.. சடலத்தைத் தூக்கி பாதையோரத்தில் முடி வைத்தது....

கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னால் அந்த டிரைவரிடம் பேச முற்பட்ட அந்தப் பெரியவர், உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் குமுறினார். “படிப்பறிவில் லாதக் காதையன் களுக் கெல் லாம் டிப்பார்ட்மென்டுகாரன்கள் லைசென்ஸ் கொடுக்கிறான்களே!” என்று வாயில் வந்த தூஷன வார்த்தைகளை யெல்லாம் கொட்டித் தீர்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

“வாகனம் ஓட்டுறதுக்கு காதையன்களுக்கும் படிப்பறிவு இல்லாத மடையன்களுக்கும் லைசன்ஸ் குடுக்கக் கூடாது!”

“நாட்டுல்ல கூடுதலா லஞ்சம் வாங்குற டிபார்ட்மென்டே இதுதானே சேர்!”

“மஞ்சள் கோட்ட எவனும் மதிக்குறானுங்களில் லையே..?... மஞ்சள் கோட்டுலேயே அடிச்சிக் கொல்லுறானுங்களே..?”

வாகனம் ஓட்டிகளுக்கிட்ட பண்பாட்ட எதிர்பார்க்க முடியாது..! மஞ்சள் கோட்டுக்கு ரெண்டு பக்கமும் ஸ்பீட் பிளேக்கர் போடணும்!”

“சாத்தியப் படுமோ... படாதோ... மஞ்சள் கோட்டுக்கு மட்டுமில்ல... நாடு முழுக்க எல்லா ரோடுகளுக்கும் ‘ஸ்பீட் பிளேக்கர்’ போடணும் சேர்..!”

‘கார்ப்பெட்’ ரோடு போட்ட பொறகு எல்லா வண்டி ஓட்டி பயல்களுக்கும் கண்... மண்... தெரியாமப் போச்சி..!”

“நாட்டுல ஒரு நாளைக்கு வாகன விபத்துல எத்தன பேரு சாகுறாங்க?.. இதுபத்தியெல்லாம் எவன் பார்லிமென்டுல பேசுறான்..?”

“போக்குவரத்து மந்திரி கூட பார்லிமென்டுல பேசுறான் இல்லையே..?”

புட்டமான அந்தச் சூழலில் வீதியில் ஆவேசப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஒவ்வொருத்தரும் வாயில் வந்த கண்டன வார்த்தைகளைக் கொட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள்...

மாணவி செல்வியின் தம்பியோடு, அவளது வீட்டை நோக்கி பொலிஸ் ஜீப் பறந்துக்கொண்டிருந்தது...

○○○

பயங்கரவாதி

பண மரங்களை பிடுங்கி
கித்துல் மரங்களை விதைப்பாய்
என் பூர்வீக வீடுகளை சிதைத்து
கிராணுவ முகாங்களை எழுப்பி
எனை பயங்கரவாதி என்பாய்
ஆலமரங்களை வீழ்த்தி
வெள்ளரச மரங்களை நடுவாய்
என் ஆதிச் சிவனை விரட்டி
புத்தரை குடியேற்றி
எனை பயங்கரவாதி என்பாய்
எனதுடலை நிர்வாணமாக்கி
கிராணுவச் சீருடையை போர்த்துவாய்
எனது வீரர்களின் நடுகற்களை உடைத்து
உனது வெறிச் சின்னங்களை எழுப்பி
எனை பயங்கரவாதி என்பாய்
பீழையாய் எழுதியென் மொழியை அழித்து
உனது மொழியை திணிப்பாய்
எனது பாடல்களை அழித்து
புரியாத உன் பாடல்களையென் செவிகளுக்குள் சொருகி
எனை பயங்கரவாதி என்பாய்
எனது நிலங்களை அபகரித்து
உனது பெயர்களை சூட்டுவாய்
எல்லைகளை மெல்ல மெல்ல அரித்துண்டு
எனது தேச வரைபடத்தை
வரைபுமென் கைகளுக்கு விலங்கிட்டு
எனை பயங்கரவாதி என்பாய்
ஆம், சிங்களத் தோழனே!
குழந்தைகளின் நிலத்தை காப்பவன்
பயங்கரவாதி எனில்
குழந்தைகளின் பூக்களை சேமிப்பவன்
பயங்கரவாதி எனில்
நான் பயங்கரவாதிதான்
இது பயங்கரவாதிகளின் யூதிதான்.

தீபச்செல்வன்

ஒடுக்குமுறையும் இலக்கிய மேலெழுகையும் உலகமும் - இலங்கையும்

சுபா ஜெயராசன்

ஒடுக்குமுறையின் எதிர்நிலையில் மேலெழும் இலக்கியங்கள் ஆழமும் கனதியும் மிக்க மனச்சுமைகளைச் சுமந்து நிற்பவை. மார்க்சியக் கருத்தியலின் நீட்சியில் 'ஒடுக்கப்படுவோர்' என்ற கருத்துவடிவங்களை தென் - அமெரிக்க காலனித்துவச் சூழலில், போலோபிரேரி முன்வைத்தார்.

ஒடுக்குமுறைக்கு உட்பட்ட சமூகத்தின் உளவியற் கோலங்கள் பற்றியும், ஒடுக்குவோர் கையாளும் சாதுரியமான நுட்பங்கள் பற்றியும் விரிவாக ஆராய்ந்த எழுத்தாளர்களுள் போலோபிரேரி முக்கியமானவர்.

அவர் எழுதிய 'ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான ஆசிரியம்' (1970) என்ற நூல் கல்வி நிலையிலும் பண்பாட்டு நிலையிலும் ஒடுக்கப்படுவோரின் இயல்புகளைத் தெளிவுபடுத்தும் ஆவணமாகவுள்ளது. ஒடுக்குமுறைத் தகர்ப்புக்குரிய கல்வி நடவடிக்கைகளையும் அது முன்வைத்தது.

ஒடுக்கப்பட்டோரிடத்து 'மௌனித்து வாழும் பண்பாட்டை' (Culture of Silence) ஒடுக்குவோர் உருவாக்குகின்றனர். உலக நிலையில் மௌனப் பண்பாட்டை உடைத்துக் கருத்தாடல்களை மேற்கிளம்பச் செய்த எழுத்தாளர்களும், இதழாசிரியர்களும், ஊடகத்துறையினரும் காணாமல் ஆக்கப்படும் நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்தவண்ணமுள்ளன.

இத்துறையில் ஆழமானதும் அழுத்தமானதுமான கருத்துக்களை ஆய்வாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் பதிவுசெய்துவருகின்றனர். விடுதலை (Liberation) உளவியல், விடுதலை இறையியல், விடுதலை அரசு, விடுதலை ஓவியம், விடுதலைக்கான இலக்கியம் முதலானவை மேலெழுகைபெற பிரேரியின் சிந்தனைகள் வலுவூட்டி வந்துள்ளன.

இன்னொருபுறம் நவ மார்க்சிய சிந்தனைகளை அடியொற்றி மேலெழுந்த உற்றறி கோட்பாடும் (Critical Theory) கலையாக்கங்களும் ஒடுக்க முறையின் பல்கோண வடிவங்களைக் கருத்தாடல்களுக்கு உட்படுத்தி வருகின்றன.

பொருண்மியக் கட்டமைப்பு, இனம், மொழி, மதம், சாதியம், பால்நிலை முதலாம் துறைகளில் மேலாதிக்கமுள்ள குழு, ஒடுக்கு முறையைப் பலநிலைகளிலே முன்னெடுக்கின்றது. ஒடுக்குமுறை, தனித்து ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் மட்டும் நிகழ்த்தப்படுவதில்லை. பல்வேறு வடிவங்கள் மற்றும் பல்வேறு அலகுகளால் அது நிகழ்த்தப்படுகின்றது. அதன் நிலைவரத்தை 'அதிகாரம்' (Power) என்ற தனிஅலகின் வழியாக ஆராய்ந்தவர்களுள் மிசேல்பூக்கோ முக்கியமானவர்.

இத்துறையில் ஆழமான கருத்துக்களை முன்வைத்த பிறிதொரு முக்கியமானவர் மரிலின் பிறை. ஒடுக்கு முறையும் எதிர்மானிடப் பண்புகளும் ஒன்றிணைந்துள்ள அவலத்தை அவர் எழுத்தாக்கினார். ஒடுக்கப்படுவோரிடத்து மானிடப் பண்புகள் மலர்ச்சிகொள்வதற்கு ஒடுக்குவோரின் செயற்பாடுகள் நித்திய தடைகளாக இருக்கும் என்பதை அவர் விபரித்தார்.

ஒடுக்குமுறைக்கு ஏற்றவாறு தமது வாழ்க்கையைக் கட்டமைத்துக் கொள்வதற்கு ஒடுக்கப் படுவோர் மீது தொடர்ச்சியான அழுத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பொருண்மிய நிலை, அரசியல் நிலை, மொழிநிலை, உளவியல் நிலை, கல்விநிலை முதலாம் பல்வேறு வடிவங்களில் கட்டபுலனாகும் வகையிலும், கட்டபுலனாகா வகையிலும் திணிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

காலனித்துவ மேலாதிக்கத்திலிருந்து விடுபடும் எழுத்தாக்கங்கள் 'பின்காலனிய இலக்கியங்கள்' என்று ஆங்கில இலக்கியப் பரப்பில் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆங்கில இலக்கியப் பரப்பில் அது ஒரு பிரதான அலகாக நிலைபேறு கொண்டு விட்டது. காலனித்துவ காலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட சுதேச மக்களின் ஆற்றல்களையும் செயல் வடிவங்களையும் விடுதலைக்கான போராட்டங்களையும், இலக்கிய முயற்சிகளையும், பின் காலனிய எழுத்துக்கள் வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளன.

உலகச் சூழலிலும் இலங்கையிலும் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான இலக்கியங்கள் பல நிலைகளிலே பல்வேறு பரிமாணங்களிலே வளர்ச்சி கொண்டுள்ளன.

உலக அரங்கில் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான எழுத்தாக்கங்களுள் “கருமை இலக்கியங்கள்” பலவாறு திறனாய்வு செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. ஆபிரிக்க வம்சாவழியினராகிய அமெரிக்க எழுத்தாளர்கள் இனவெறியையும் இனத்துவ ஒடுக்குமுறைகளையும் சாடும் எழுத்தாக்கங்களையும் கலைவடிவங்களையும் படைத்துள்ளனர்.

அடிமை வாழ்வின் அனைத்து அலகுகளையும் தகர்க்கும் அவர்களது ஆக்கங்களிலே முன்னைய தாயகமாகிய ஆபிரிக்காவின் நாட்டார் கலைவடிவங்களும், தொன்மங்களும் செல்வாக்குகளைச் செலுத்தியுள்ளன. அவற்றுடன் கலந்து மேலெழும் தீவிரப்பாங்கு, எழுத்துக்களின் தனித்துவத்துக்கு மேலும் வலுவூட்டியுள்ளன.

ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான இலக்கியப் படைப்புக்கள் கலைச்சுவையின் பொருட்டும் கருத்தேற்ற வலிமையின் பொருட்டும் நாட்டார் கலை மூலகங்களையும் தொன்மங்களையும் தேவையான அளவு எடுத்தாளுகின்றன. பாரதி எடுத்தாண்ட பாஞ்சாலித் தொன்மமானது குறியீட்டு வடிவில் ஒடுக்கு முறைமையைச் சாடும் முறைமையைத் தமிழில் அகலத்திறந்தது. பாஞ்சாலிசபதம் பாரதியின் சபதமாயிற்று.

சமூக சமத்துவத்தைச் சமய வழிபாட்டு முறைகளுடன் இணைக்கும் ஆக்கங்களும் கருமை இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. முன்னைய வாழ்விடத்தின் மரபுகள், வழிபாட்டு மரபுகள் முதலியவற்றை ஊறிச் சுவறவைக்கும் செயற்பாடுகள் கருமை இலக்கிய வளர்ச்சியின் பிறிதொரு பரிமாணம்.

தமிழிலே தோற்றம் பெற்ற ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான இலக்கிய ஆக்கங்களில் இந்தப் பண்பு அதிகம் மேலோங்கல் பெறவில்லை. சுயமரியாதைக் கருத்தியலும், சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களை ஒன்றிணைக்க வேண்டிய தேவையும், ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான இலக்கியப் புனைவுகளின் சமய மரபுகளைப்

பயன்படுத்துதலைத் தவிர்த்துக் கொண்டன. சமயவழிபாட்டுநிலையங்கள் மேலாதிக்கத்தினால் அழிக்கப்பட்ட சூழலிலும், சமயமரபுகள் கலை இலக்கிய ஆக்கத்துக்குரிய மூலகங்களாகப் பொதுவாக எழுத்தாளப் படவில்லை.

ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான இலக்கியங்கள் உலக இலக்கியப் பரப்பில் தனித்துவமான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ளன. அந்த இலக்கியம் வினைப்பாட்டுடன் (Action)இணைந்திருத்தலால் வெறுமைநிலை அழகியலையும் கடந்து, செயற்பாட்டு நிலை அழகியலாக நிலைமாற்றம் பெறுகின்றது.

ஹிட்லருடைய கொடுங்கோன்மையும், குரூரமான இயல்புகளும், ஒடுக்கு முறைமைக்கு எதிரான இலக்கியப் புனைவுகளிலே ஒழிவுமறைவின்றி வெளிக்கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. அமெரிக்காவில் இடம்பெற்ற அடிமை வர்த்தக மேலாதிக்க மிதப்பும், கருமை இன மக்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட வெறித்தனமான செயல்களும் ஹிட்லர் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தியவையாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அவருக்கு வழங்கப்பட்ட தவறான உளவியற் சிசிக்கை முறையும் குரூரமான சிந்தனைகளையும் செயற்பாடுகளையும் அவரிடத்தே தூண்டியதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

இலங்கையில் மேலாதிக்கத்தை வலியுறுத்தும் தொன்மங்கள் மகாவம்சத்திலே காணப்படுவதாக எழுத்தாளர் சரவணனுடைய அண்மைக்காலத்து எழுத்துக்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன. அரசியல் நிலையிலும் பண்பாட்டு நிலையிலும் மகாவம்சத்தின் தாக்கம் பெரியது.

ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான உலக எழுத்துப் படைப்புக்களுள் பலஸ்தீனிய இலக்கியம் தனித்துவமானது. ஒடுக்குமுறையாலும் மேலாதிக்கத்தினாலும் புலம் சிதறிவாழும் பலஸ்தீனியர்களின் ஆழ்மன உணர்வுகள் அவ்வகை இலக்கியத்தில் நீண்டு எழுகோலம் பெற்றுள்ளன.

எதிர்வீச்சு (Resistance) பண்பு அந்த இலக்கியத்தில் நேர் வெளிப்பாடு கொண்டுள்ளது. அதனால் “பலஸ்தீனியர்களின் எதிர்வீச்சு இலக்கியம்” என்று அது குறிப்பிடப்படும் பலஸ்தீனியரின் அடையாளத்தைச் சிதறவிடாது பாதுகாப்பதற்குரிய பலமான இராணுவ பலத்தை ஒத்த எதிர்வீச்சை அந்த இலக்கியம் கொண்டிருப்பதாக காசன் கானாபானி ஒருசமயம் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

காலனித்துவத்துக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறை இலக்கியங்களைப் புனைதல் தேசத்துரோகம் என்று கருதப்பட்ட நிலையிலும் மூன்றாம் உலக

நாடுகளில் அவ்வகை ஆக்கங்கள் எழுந்தமை, இலக்கியம் போராட்டக் கருவிகளுள் ஒன்றாக இருந்தமையை வெளிப்படுத்துகின்றது. அந்நிலையில் பேராட்டத்துக்குரிய வலுவைத் தூண்டுதலே கலைசார்ந்த அழகெனக் கருதப்பட்டது.

காலனித்துவ நீக்கத்துக்குப் பின்னர், அவை வெற்றுச் சுலோகங்கள் என அடையாளப் படுத்தப்பட்டமை, அழகு பற்றிய மதிப்பீடுகள் காலவிசைக்கு ஏற்றவாறு மாறுபடுதலை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இலங்கையில் காலனித்துவத்துக்கு எதிரான செயற்பாடுகளும் எழுத்துக்களும் முதலிற் தேசிய சமயங்களை அடியொற்றி மேலெழுந்தன. அவை பெரும்பாலும் மத்தியதர வகுப்பினரின் உருவாக்கத்தோடு இணைந்தவையாய் அமைந்தன.

தொடர்ந்து மேலெழுந்த ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான இலக்கிய ஆக்கங்களின் கருப்பொருள் களாக சாதியமும், பண்பாட்டு மேலாதிக்கச் செயற்பாடுகளும் இடம்பெறத் தொடங்கின.

நடேசையரில் இருந்து முகையவிழ்க்கத் தொடங்கிய மலையக இலக்கியங்களே வர்க்க ஒடுக்குமுறைசார்ந்த இலக்கியப் புனைவுகளை முதலில் முன்னெடுத்தன. சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் எழுத்துக்களில் இருந்து அந்தச் செயற்பாடு மேலும் விரிவு பெறலாயிற்று.

'ஒடுக்குவோர் ஒடுக்கப்படுவோர்' என்ற தெளிவான வர்க்கக் கோலப் புலப்பாடு ஏனைய

பிரதேசங்களைக் காட்டிலும் மலையகப் புலக்காட்சியில் தெளிவாயிற்று.

தேசிய முதலாளியத்தின் வளர்ச்சியும், வாக்குரிமை அரசியலும், சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைப் பிரயோகங்களும் ஒடுக்குவோர் ஒடுக்கப் படுவோர் என்ற முரண் நிலைகளை இனத்துவ அடிப்படைகளிலே தோற்றுவித்தன.

முரண்பாடுகள் கூர்மையடைந்துவளர ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான இலக்கியங்கள் மென்போக்கிலிருந்து கடும் போக்கினை நோக்கித் தீவிரமடையத் தொடங்கின. சூழலின் இயல்பு இலக்கியங்களிலே பிரதிபலித்தது.

கற்பனைகளை உள்ளீடாக்காத நேரடியான களச்சித்திரிப்புக்களே ஆழ்ந்த மனவெழுச்சி உருவாக்கத்துக்கும் கலை நீட்சிக்கும் போதுமானவையாயிருந்தமை, ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான இலக்கிய அழகியலின் பிறிதொரு பிரமாணமாகக் காணப்படுகின்றது.

பெரும்பாகம், மற்றும் நுண்பாகம் நிலைகளிலே குருரமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒடுக்கு முறைகள், கற்பனையிலும் காண முடியாத நடைமுறைக் காட்சிகளை உருவாக்கியமை, எதிர்மன வெழுச்சிகளுக்குரிய வலுவேற்றமாக அமைந்தது. விடுதலையின் தேவை கனதியான செய்தியாயிற்று.

ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான எழுத்துக்கள் சமூக மாற்றத்துக்கான இலக்கியத்தின் தேவையை மீள்புதுப்பித்துவருகின்றன.

இரும்புச் சங்கிலியை அறுத்துஒடுகிறது இரவு!	மின் மினிகள் காணாமல் போகும்	
பசியில் அதன் வேகம் இன்னும் அதிகமாகும்	இரவுவேஷம் போடும்	இரவுநாய் ஒருநாளும் என் நெருப் பக்கம் தலைகாட்டுவதேயில்லை!
இருட்டில் புணரும் பூச்சிகளால் இரவுதனிமைப்படும் தாகிக்கும்	கள்ளிக்காட்டுமீசைகள் கத்திகளாகும்	
முகவரிகளைசாக்கடைகளிலும் மோப்பம் பிடிக்கும்	"நாய்கள் ஜாக்கிரதை"	அதற்குத் தெரிந்திருக்கும் என் எச்சரிக்கைச் சொற்கள் கற்களைவிடவும் வித்தியாசமானவை !
இறைச்சிவாடையால் இரவுநாயின் நாக்கு கோரப்பற்களாகும் அதுஒடிக்கொண்டே இருக்கும்	இரவில் அழிக்கப்படும்	
	இரும்புச் சங்கிலிஅறுந்த இணைகள் தேடி அதுஊளையிடும்	

பூகொடைபூர் அஸ்மாபேகம்

வுதெரிங் ஹைட் Emily Bronte

இன்னமும் எழுது மொழியில் தனித்துவமான ஒரு நாவலாசிரியையைத் தேடிக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆங்கிலத்தில் காலமெல்லாம் நிலைக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு நாவலை மட்டும் தனது நோய் படுக்கையில் இருந்து எழுதிவிட்டு சென்ற இளம் பெண்ணான எமிலி புரண்டியை அவர் பிறந்த 200 வருடத்தில் நினைவு கூர்வது பொருத்தமாக இருக்குமென நினைக்கிறேன்.

எமிலி புரண்டியின் 22 வயதில் எழுதப்பட்ட 'வுதெரிங் ஹைட்' 1847இல் புத்தகமாகியது. அதுவரையிலும் வந்த நாவல்களில் இருந்து வித்தியாசமானது மட்டுமல்ல, தற்பொழுது எடுத்துப் பேசும் பத்து ஆங்கில நாவல்களிலோ அல்லது இருபத்தைந்து மேற்குலக நாவல்களில் ஒன்றாகவோ அமையும். வுதெரிங் ஹைட் என்ற நாவலை எழுதிய எமிலி புரண்டி பிறந்து 200 வருடங்களாகிறது. நான் பல தடவை வாசித்த நாவல்களில் ஒன்று.

ஆரம்பத்தில் ஆங்கில நாவலாக மட்டும் வாசித்த எனக்கு நாவலாசிரியரது பின்னணி, கதையின் இலக்கியத் தரத்தைத் தெரிந்தபோது பல விடயங்கள் வியப்புற வைத்தன. எமிலி புரண்டியின் இளம் வயது மட்டுமல்ல, எந்த ஒரு காதலோ திருமணமோ- என்று வாழ்க்கையின் அனுபவம் அவருக்கு இருக்கவில்லை. காசநோயால் கட்டிலும் படுக்கையுமாகப் பல வருடங்களாக இருந்த ஒரு பெண் என்பதையறிந்துகொண்டேன்.

எமிலி புரண்டியின் சகோதரி சாலட் புரண்டி 'இப்படி வீட்டில் இருந்தவளுக்கு எப்படி மனிதர்களைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்?' என வியந்தார்.

எமிலி புரண்டியின் குடும்பம் ஐரிஸ் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால் 1798 நடந்த ஐரிஸ் கிளர்ச்சியின்பின் தந்தையான பற்றிக் புரண்டி (Patrick Prunty) என்ற பெயரை புரண்டி (Patrick Bronte) என மாற்றிக்கொண்டார். அதன் பின் மதபோதகராக வட இங்கிலாந்தின் யோக்சயர் பகுதியில் வேலை கிடைத்தது. குடும்பத்தில் ஆரம்பத்திலே தாய் இறந்துவிட பின்பு சித்தியால் வளர்க்கப்பட்டனர்.

ஆரம்பத்தில் இரண்டு சகோதரிகள் காச நோயால் இறந்தார்கள். அதன்பின் சாலட் என்ற சகோதரியைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் காசநோய்க்குப் பலியானவர்கள். எமிலி - சாலட் மற்றும் ஆன் என்ற சகோதரிகள் மூவரும் கவிதை நாவல் என இலக்கியங்கள் படைத்தவர்கள்.

எமிலி புரண்டி ஒரு வருடம் பெல்ஜியத்தில் சகோதரி சாலட் புரண்டியுடன் வாழ்ந்தார். அப்பொழுது வீடொன்றில் குழந்தை பராமரிப்பாளராக வேலை செய்தார்.

எமிலியின் வுதெரிங் ஹைட் நாவல் புனைபெயரில் எழுதப்பட்டது. நாவல் ஆரம்ப காலத்தில் பலருக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் சகோதரி சாலட்டின் ஜேன் எயர் என்ற நாவல் அக்காலத்தில் புகழடைந்தது. எமிலி இறந்த பின்பே வுதெரிங் ஹைட் ஆங்கில இலக்கியத்தில் அழியாத இடம் பெற்றது. தற்போது புரண்டி சகோதரிகளது வீடு அருங்காட்சியகமாகவும் கொண்டாடப்படுகிறது. ஏற்கனவே நடந்த கதையை, புதிதாக வந்தவருக்கு கதைசொல்லி சொல்லுவதாக வுதெரிங் ஹைட் நாவல் தொடங்குகிறது.

லண்டன் நகரத்தில் இருந்து வந்த லொக்வுட் என்பவர் திறஸ் குறஸ் என்ற வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து தனது விடுமுறை காலத்தில் வசிப்பதற்கு வருகிறார். அவரது வீட்டின் உரிமையாளர் கீக்கிளிவ் வசிக்கும் அயல் வீடான வுதெரிங் ஹைட் வீட்டுக்கு வருகிறார். அது ஒரு குளிர் காலம். வுதெரிங் ஹைட் வீட்டில் உள்ளவர்களது வரவேற்பும் உபசரிப்பும்

ருடேசன்

அவருக்கு விசித்திரமாகவுள்ளது. அன்றிரவு பனி கொட்டியதால் மீண்டும் அவர் தனது வீடு போகாது வுதெரிங் ஹைட்டில் தங்குகிறார்.

அன்று இரவு அவருக்குப் பயங்கரமான கனவு வருகிறது. இரவு யன்னலுக்கு வெளியில் இருந்து ஒரு குழந்தை தட்டுவதும் அந்தக் குழந்தையின் கை, உள்ளே வருவதற்கு லொக்ஷட்டின் கையைப் பிடித்து இழுக்கிறது. அந்தக் குழந்தையின் கையை விடுவிப்பதற்காக, உடைந்த யன்னல் கண்ணாடி துண்டில் உராய்கிறார்.

பயங்கரமான கனவின் காரணத்தால் குளிர் காய்ச்சல் வந்து அந்த வீட்டில் சில நாட்கள் வீட்டில் உள்ள வேலைக்காரி நெல்லியால் லொக்ஷட்ட் பராமரிக்கப்படும்போது நெல்லியால் பழைய கதை சொல்லப்படுகிறது.

ஏற்கனவே கத்தரின் - ஹின்லி என்ற இரு குழந்தைகளைக் கொண்ட வுதெரிங் ஹைட்டின் உரிமையாளர் ஏண்ஷோ அநாதையான ஒரு ஆண் குழந்தையைக் கண்டெடுத்து வீட்டிற்கு கொண்டு வருகிறார். அந்தக் குழந்தை கீத்கினிள், கத்தரினுடன் நேசமாக வளர்ந்து வருகிறது. இதைக் கண்டு பொறாமையால் ஹின்லி, கீத்கினிள்வை மிகவும் கேவலமாக நடத்துகிறான்.

வளர்ந்த பெண்ணான கத்தரின் திறஸ்குரசில் உள்ள எட்கார் லிண்டனை திருமணம் முடிக்க இருந்ததால் அதைக் கேள்வியுற்ற கீத்கினிள் வீட்டை விட்டு ஓடிவிடுகிறான்.

மூன்று வருடத்தின் பின் பணத்துடன் திரும்பி வந்து, குடியும் சூதாடும் பழக்கமுள்ள ஹின்லியிடமிருந்து வுதறிங் ஹைட்ட் வீட்டைத் தன்வயமாக்கி எட்கார் லிண்டனின் தங்கை இசபெலாவை மணம் செய்து ஒரு மகனைப் பெறுகிறான்.

கத்தரினை பல தடவை 'நீ எட்காரை மணந்திருக்கக் கூடாது. உனது திருமணம் ஓக் மரச் செடியை பூச்சாடியில் வைத்தது போன்றது' என்கிறான் கீத்கினிள். தனது மனைவியான இசபெலாவை கொடுமைப் படுத்துகிறான். முகத்தில் இரத்தம் நீலமாகக் கண்ட அடிப்பதே தனது ஆசை என்கிறான். கத்தரின் மரணமடைகிறார் . கத்தரின் மரணம் ஒருவிதத்தில் உணவை ஒறுத்து தற்கொலை செய்வது போன்றது

பிற்காலத்தில் வுதறிங் ஹைட்ட் மற்றும் திறிஸ்குறஸ் என்ற இரண்டு வீட்டிற்கும் சொந்தக்காரரானகிறான். கத்தரின் மகளை தனது மகனான லிண்டனுக்கு மணம் செய்யத் திட்டமிட்டிருந்தான்

நெல்லியின் இந்தக் கதையைக் கேட்டு விட்டு இந்த இடத்தில் இருப்பது நல்லதல்ல என லொக்ஷட்ட் மீண்டும் லண்டன் செல்கிறார்.

சில மாதங்களில் திரும்பி வந்தபோது கீத்கினிள் இறந்ததுடன் அவனது மகன் லிண்டனும் இறந்துவிடுகிறான் .

கதையின் இறுதியில் கத்தரீனது மகனும் ஹின்லியின் மகனும் மணமுடிக்கிறார்கள்.

இந்தக் கதையின் பல விடயங்கள் முக்கியமானவை .

கதை ஆரம்பமாகும் முன்பே பெரும்பாலான பாத்திரங்கள் இறந்து விட்டார்கள்.

கதைசொல்லி நெல்லி சாதாரணமான வீட்டு வேலைக்காரி மட்டுமல்ல அந்த நாவலில் ஒரு சிறிய பாத்திரமே.

கதையின் ஆரம்பம் யன்னலை தட்டும் குழந்தையில் இருந்து தொடங்குகிறது. இரகசியத்தைக் கதைக்குள் மறைத்தும், கதைக்குள் பல இடுக்குகளில் பல விடயங்கள் இருப்பதாக உணர்த்துகிறது கதையின் ஆரம்பம். வாசிப்பவர்கள் தலையை கதைக்குள் இழுக்கிறது.

இறந்த கத்தரின் இறுதிவரையும், கீத்கினிள்வை காதலிக்கிறான் . என்றும் அவனை மறக்கவில்லை. அத்துடன் அவனை மிகவும் நேசிப்பதாகக் கூறுகிறான். ஒரு இடத்தில் 'கீத்கினிள்வும் நானும் வேறில்லை. இருவரும் ஒன்றே.' என்கிறான். அதே நேரத்தில் கீத்கினிள் தொடர்ச்சியாக பல தந்திரங்கள் செய்தாலும் கத்தரினை அடையமுடியவில்லை. இறுதியில் இருவரும் அருகருகே புதைக்கப்படவேண்டுமென்கிறார்கள். ஒரு தலைமுறை அழிந்த பின்னர் வரும் அமைதிக்காக அடுத்த தலைமுறை காத்திருக்கிறது.

தாஸ்தாவெஸ்கியின் கரம்சோவ் சகோதரர்களில் தகப்பன் (Fyodor Pavlovich Karamazov) பேசும்போது எச்சிலைத் துப்புவது எப்படி மறக்க முடியாத எதிர்மறையான பாத்திரமோ, அதேபோல கீத்கினிள் வாயில் நுரையைத் தள்ளியபடி பேசுவதைக் கண்டு 'நான் மனித சாதியில் இல்லாத ஒருவரைக் கண்டேன் 'என நெல்லி சொல்வது என்னால் மறக்கமுடியாது.

ஒரு நாவலை மட்டும் எழுதிவிட்டு சென்ற எமிலி புரண்டி 22 வருடங்கள் மட்டும் வாழ்ந்தாலும் அவரது நாவல் பல நூற்றாண்டுகள் இலக்கியத்தை நேசிப்பவர்களது நெஞ்சில் வாழும்.

○○○

'கவிதை கணக்கு' கவிதை சொல்வா...?

வாழ்க்கையின் பல்வேறு பரிமாணங்களை, அழகுகளை, அவலங்களை தேசம் கடந்த உணர்வுடன் மனக்காட்சி தன்னில் பதிய வைக்கும் “கள்ளக்கணக்கு” சிறுகதைத் தொகுதியும் எனக்கு கவித்துவம் மிகுந்ததாகவே தோன்றுகின்றது. ஒரு நல்ல படைப்பாளியை இனங்காண பரந்துபட்ட வாசிப்பு அனுபவமும் வித்துவத்துவமும் வாசகருக்குத் தேவையா? என்ற கேள்விக்கு, இல்லை என்ற பதிலைத் தருவது இந் நூலின் சிறப்பாகும். காரணம், அப்பேர்ப்பட்ட உயரிய ரசனையையும் ஐனரஞ்சக அறிவூட்டலையும், பற்பல நாடுகள் தழுவிய 13 சிறுகதைகள் மூலம் ஒட்டுமொத்தமாக “கள்ளக்கணக்கு” என்ற ஒரே நூலின் மூலம், பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது என்பது என் மனக்கணக்கு.

இந்தப் படைப்பின் கர்த்தா பேராசிரியர் ஆ.சி.கந்தராஜா அவர்கள். இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு “காலச்சுவடு” பதிப்பகத்தின் வெளியீடு. எழுத்தாளரின் படைப்புகளில் மிகச்சிறந்தவையாகக் கருதப்பட்ட 13 சிறுகதைகள் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அருமையான, அறிவு பூர்வமான தொகுப்பு. இதை வாசித்து முடிக்கும்போது உலகைச் சுற்றி ஒரு வலம் வந்தது போன்ற உணர்வுகிடைக்கின்றது. மனிதரில் இத்தனை நிறங்களா? மன உணர்வுகளில் இத்தனை விதங்களா? என்ற மயக்கமும் ஒருங்கே தோன்றுகிறது.

பேராசிரியர் ஆ.சி.கந்தராஜா அவர்களின் படைப்புத் திறமையை கடந்த 4 ஆண்டுகளாகத்தான் நான் அறிந்திருக்கின்றேன் என்பது எனது அறியாமை. ஆனால் அறிந்தபின் எனது அபிமானத்துக்குரிய எழுத்தாளராக உயரிய இடத்தைத் தக்க வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்.

ஆ.சி.கந்தராஜா அவர்கள் ஈழத்தில் பிறந்து உயர்கல்வியைப் புலமைப்பரிசில் மூலம் ஜெர்மனியில் பெற்று, இன்று ஆஸ்திரேலியப் பிரஜையாக பிறந்த மண்ணுக்குப் பெருமை சேர்த்து வாழ்பவர். கல்வியில் பூங்கனியியல், உயிரியல் தொழில்நுட்பப் பேராசிரியராகவும் உணர்வில் இன்றும் தான் பிறந்த கதைடி மண்ணின் மைந்தராகவும் வாழ்பவர். தந்தையாரின் தமிழறிவும் தான் உயர்கல்வி பயின்ற ஜெர்மன் மொழியறிவும் ஒருங்கே வசப்படும் பேரதிர்ஷ்டம் பெற்றவர். இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளுக்கு வருகைதரு பேராசிரியராகச் சென்று சிறப்பு விரிவுரைகளையும் பயிற்சி வகுப்புக்களையும் நடாத்தியவர். தான் சென்றுவந்த மக்களின் கல்வி, கலை, கலாச்சாரம், அரசியல், தொழில்நுட்பம், விஞ்ஞான வளர்ச்சி என்பன அவரது கதைகளுக்கு கருவூலமாயின. அதுவும் தேர்ந்த கலையழகுடன். இன்று தனது பணி ஓய்வநிலையில், இளமைக்காலத்தில் இடைவெளி விட்டிருந்த எழுத்துப் பணியை பேரெழுச்சியுடன் தொடர்பவர். கல்விமான், எழுத்தாளர், நூலாசிரியர், வானொலி அறிவிப்பாளர், நாடகக் கலைஞர் என பன்முக ஆளுமைகளுக்குச் சொந்தக்காரர். மனதை வசப்படுத்தும் எழுத்துநடை, எழுத்துக்கு உரமுட்டும் தேர்ந்த அறிவு முதிர்ச்சி, வெவ்வேறு துறைசார்ந்த அனுபவங்கள் என்பன இவரது எழுத்துக்கு அழுத்தம் சேர்ப்பவை. இதனால் படித்தவர் பாமரர் என பரந்துபட்ட வாசகர் வட்டத்தை தன்வயப்படுத்தி வைத்திருப்பவர்.

ஆசிரியரின் ஆக்கங்களில் பொதுவான சில இயல்புகளை இனம் காணலாம். மனதை மயக்கும் மண்வாசனையையும், மேற்கு நாடுகளின் மேம்பட்ட நாகரிக வளர்ச்சியையும் மிகச்சரியான விகிதாசாரத்தில் கலந்து மிதமான போதையும் புத்தறிவும் தருவதில் சமர்த்தர். சிக்கலான

ரஞ்சனி சுப்ரமணியம்

விஞ்ஞான விடயங்களையும் சிரிக்க வைக்கும் நகைச்சுவையுணர்வுடன் கூறுவதில் வல்லவர். இன்னொரு சுவாரஸ்யம் என்ன வென்றால் தனது கதைகளில் கதை சொல்லி யாகவோ அன்றி பிரதான பாத்திரமேற்றோ கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தோ கதாசிரியர் ஆங்காங்கே தலைகாட்டுவார். தனக்கே இயல்பான நகைச்சுவை, நக்கல், நையாண்டி தொனிக்க தன் மனது மறக்காத மண்வாசனை மிகுந்த வட்டாரச் சொற்கள், ஒருசில தமிழ் 'சிலேடை' சொற்கள் என்பவற்றையும் அங்கு மிங்குமாக தேவையறிந்து ரசிப்புக்குரிய விதத்தில் அள்ளித் தெளிப்பது அநாயாசம். பலசமயங்களில் கொடுப்புக்குள் கள்ளச் சிரிப்புடன் கதையின் சந்துபொந்துகளில் இவரைக் காணலாம். சமூக விழுமியங்களுக்கு ஒவ்வாத சில விடயங்களில் முடிவுகளை வாசகரின் ஊகத்துக்கே விட்டுவிட்டு ஒரு பார்வையாளராகவும் வீற்றிருப்பார். சொல்லாத சொல்லுக்கு விலையேதும் இல்லை அல்லவா? புனைவுக் கட்டுரைகளில் தந்துறைசார்ந்த ஆலோசனைகள், விஞ்ஞான விளக்கங்கள் என்பவற்றையும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் சேர்த்துக் கொள்வார்.

கள்ளக்கணக்கு எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் 10க்கும் மேற்பட்ட உலக நாடுகளைத் தளமாகக் கொண்ட 13 சிறுகதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. இவ்வளவு நாடுகளின் பின்னணிகளை உள்வாங்கி கதை புனைவது ஒரு அறிவுஜீவியினால்மட்டுமே சாத்தியம். இந்த மாபெரும் திறமையை மலைப்புடன் ரசிக்கமட்டுமே நம்மால் முடிகிறது. இந்தத் தொகுப்பில் எனக்குப் பிடித்த பல கதைகளுள் இரண்டுகதைகள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தவை. ஒன்று, இரு வேறுபட்ட நிகழ்வுகளை ஒன்றாக்கி இணைத்துக் கதாசிரியர் போடும் இறுக்கமான, உருக்கமான முடிச்சுக்காக. மற்றது, மனது ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கும் மாறுபட்ட கலாசார விழுமியத்தை நியாயமாக உணர்ச்செய்யும் ஆசிரியரின் அணுகுமுறைக்காக. காளைகளுக்கும் கடுவன் நாய்களுக்கும் "நலமடித்தல்" எனும் கைங்கரியத்தை செய்யும் சின்னக்கண்ணுவின் தொழில் லாவகங்களை விலாவாரியாக விபரித்து அந்த வாயில்லா ஜீவன்களின் அவஸ்தையின் அவலக்குரலை நேரில் நின்று பார்ப்பது போன்ற உணர்வினை ஆசிரியர் ஏற்படுத்தும் போதே, ஏன் எதற்கு என்ற சஞ்சலத்துடன் சங்கோஜமும் சேர்ந்த கேள்வி வாசகருக்கு எழுகிறது. இயக்கத்தில் இருக்கும் சின்னக்கண்ணுவின்

மகன் சந்திரன் பற்றியும் இயக்க இரகசியங்கள் பற்றியும் அறிவதற்காக ஆமியால்பிடிக்கப்பட்டு ஆமி காம்ப்பில் அதேவகையான சித்திரவதைகளைக் கொடுரமாக அனுபவித்து விதைகள் வீங்கிய நிலையில் நடக்கமுடியாமல் தவழ்ந்து வரும்சின்னக்கண்ணுவைக் காணும்போதுதான் கதைஞர் கச்சிதமாய் போட்ட முடிச்சின் "சூக்குமம்" அவிழ்கிறது.

மற்றது, "வெள்ளிக்கிழமை விரதம்"! கற்பு என்பது மனம் சம்பந்தப்பட்டது மட்டுமே என்னும் உயரிய தத்துவத்தைக் கூறும் கதை. பெற்றவருக்கு "மணப்பெண்கூலி" கொடுத்து மணமகளைப்பெறும் வழக்கமுடைய ஆபிரிக்க காவைத் தளமாகக் கொண்ட கதை. தன் தந்தை கேட்கும் "மணப்பெண்கூலி"யைத் தன் காதலனால் சம்பாதிக்கவே முடியாது என்பதை உணர்ந்து, குளோரியா என்ற பெண் தன் உடலை விற்று பணம் சேர்த்து காதலனுக்கு கொடுக்க நினைக்கிறாள். களங்கமில்லாத தன் மனதைக் காதலனுக்காக வைத்திருக்கிறாள். நமது சமூக விழுமியங்கள் இதனை ஒத்துக் கொள்ளாது என்பதை ஒருபுறம் தள்ளி விட்டுப் பார்த்தால், இது காதலின் உயர்வைச் சொல்லும் ஒரு மாறுபட்ட நோக்கு. இக்கதையை வாசிக்கும் போது உறுத்தலாய் ஒரு எண்ண ஓட்டம். அதாவது, நமது நாட்டிலும் இதேபோல மணமகளை வளர்த்துப் படிப்பித்து விட்டதற்காக "மணமகண்கூலி" சீதனம், டொனேஷன் என்ற பெயரில் பெறப் படுகிறதே? பெற்றோரின் கடன் தீர்க்க இங்குள்ள ஆண்களும் நல்ல தொகைக்கு விலை போகிறார்கள். ஆனால் ஆணைவிட எந்த வகையிலும் குறைவில்லாத பெண் தன்னைப் பெற்று வளர்த்துப் படிக்கவைத்து நல்ல நிலைக்கு உயர்த்திய தன் பெற்றோரின் கடன் தீர்க்க என்ன செய்ய முடியும்? என்ற கேள்விக்கு "ஏடாகூடமாய்" ஏதும் பதில் எழுதாமல் இருப்பதே நல்லது எனத்தோன்றுகிறது. காலம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

மொத்தத்தில், பேராசிரியர் ஆசி. கந்தராஜா அவர்களின் பிறந்த மண்ணும் வாழும் மண்ணும் அவரை எண்ணிப் பெருமை கொள்ளலாம். உலகெங்குமுள்ள மனிதர்களின் உணர்வுகளைப் படித்தவர் என்பதாலோ என்னவோ இத்தனை உச்சங்களைத் தொட்ட போதும் இதயத்தால் எளிமை காப்பவர். இறைவன் அவருக்கு இன்னும் பல உயர்வுகளைத் தரவேண்டும். புதுப்புதுப் படைப்புக்களை அவர் எமக்குத் தரவேண்டும். மனம் கனிந்த நல்வாழ்த்துக்கள் என்றென்றும்!

○○○

இலங்கையில் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளின் பெளத்த சீர்திருத்த இயக்கம்:

மாணிடவியலாளர் 'கணநாத் ஓபயசேகரவின்
புரட்டஸ்தாந்திய பெளத்தம்' என்னும் விளக்கவுரை.

19ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் தோன்றிய பெளத்த சமய சீர்திருத்த இயக்கம் இலங்கையின் பெளத்த சமய வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. நகரம்சார் மத்தியதர வகுப்பினரால் கொழும்பு நகரை மையமாகக் கொண்டு ஆரம்பித்த இவ் இயக்கம் 20ஆம் நூற்றாண்டில் அரசியலில் முக்கிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. சீர்திருத்தவாத பெளத்தம் ஆய்வாளர்களால் புதிய பெளத்தம் (New Buddhism) பெளத்த நவீனத்துவம் (Buddhist Modernism) புரட்டஸ்தாந்திய பெளத்தம் (Protestant Buddhism) அரசியல் பெளத்தம் (Political Buddhism) எனப் பலவாறாக அழைக்கப்பட்டது. 'புதியது' 'நவீனமானது' 'எதிர்ப்புத் தன்மையுடையது', 'அரசியல் சார்ந்தது' என அடைமொழிகளால் அழைக்கப்பட்ட இப்பெளத்தம் பற்றி கணநாத் ஓபயசேகர 1979இல் எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றில் 'புரட்டஸ்தாந்திய பெளத்தம்' என வருணித்தார். பின்னர் கணநாத் ஓபயசேகர, றிச்சார்ட் கொம்பிரிட்ஜ் (Gombrich) என்னும் ஆய்வாளருடன் இணைந்து 'பெளத்தத்தின் நிலைமாற்றம்' இலங்கையில் சமய மாற்றம் (Buddhism Transformed: Religious change in Ceylon) என்ற நூலை 1988இல் எழுதி வெளியிட்டனர். இலங்கையின் சீர்திருத்தவாத பெளத்த சமயத்தின் அடிப்படைகளை விளக்கும் இவ்வெண்ணக்கருவை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். கணநாத் ஓபயசேகரவின் எண்ணக்கரு முன்மொழியப்பட்டு இன்று 40 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. அவர் ஓக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தின் சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர் கொம்பிரிட்ஜ் உடன் இணைந்து எழுதிய நூல் வெளிவந்து 30 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இன்று சிங்கள பெளத்த தேசியவாதிகள் தரப்பில் இருந்து ஓபயசேகரவின் கருத்துக்களுக்கு எதிர்ப்பு தோன்றியிருக்கும் சூழ்நிலையில் அப்பேரறிஞரின் கருத்துக்களை தமிழில் அறிமுகம் செய்வது பொருத்தமுடையது என்றே கருதுகிறேன்.

**புகழ்பெற்ற நூல் இக்கருத்தை விரிவாகப்
பல கோணங்களிலும் விளக்கியது.
ஓல்கொட் வருகை**

19ஆம் நூற்றாண்டில் பெளத்த சமய சீர்திருத்தம் இரண்டு காரணிகளால் தூண்டுதல் பெற்றது. அவற்றுள் முதன்மையானது அமெரிக்கரான ஓல்கொட் வருகையாகும். இவர் 1990ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்தார். இவர் இலங்கைக்கு வருமுன்னரே 1875ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவில் 'தியோசோபிக்கல் சொசைட்டி' (பிரம்மஞான சங்கம்) என்ற அமைப்பை தொடக்கியவர்களில் ஒருவராக விளங்கினார். அமெரிக்க உள்நாட்டு யுத்தத்தில் பங்குபற்றிய இராணுவவீரர் ஆகிய இவர் ஓய்வுபெற்றபின் ஆத்மீகவாதியாகி கிழக்கத்தைய தேச சமயங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவராகவும், கிறிஸ்தவத்தின் எதிரியாகவும் செயற்பட்டார். பாணந்துறை விவாதத்தைப் பற்றி அறிந்து கொண்ட இவர் 1890ஆம் ஆண்டில் கொழும்புக்கு வந்தார். இவர் பெளத்தத்தின் கிறிஸ்துவ மத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு உதவினார். பெளத்த தியோ சோபிக்கல் சபை (BTS) கொழும்பில் தலைமையகத்தை

க.சண்முகலிங்கம்

அமைத்தது. அநாகரிக தர்மபால இச்சபையின் முக்கிய பொறுப்புக்களை ஏற்றுச் செயற்பட்டார். ஓல்கொட் - பிளவாட்ஸ்கி அம்மையார் போன்ற தியோசோபிஸ்டுகளை கித்திரிமாயல் கொட என்ற ஆய்வாளர் 'மிசனரி எதிர்ப்பு மிசனரிகளான' (Anti Missionary Missionaries) தியோபிஸ்டுகள் என்று மிகப் பொருத்தமான தொடரால் வருணித்தார். தியோசோபிஸ்டுகளின் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் அத்தகைய தீவிரம் வெளிப்பட்டது. அது மட்டுமல்லாமல் புரட்டஸ்தாந்திய மதத்தின் பிரசார உத்திகளை புரட்டஸ்தாந்திய கிறிஸ்தவச் சூழலில் இருந்து வந்த தியோபிஸ்டுகள் பிரயோகித்ததோடு இலங்கையின் பௌத்தர்களுக்கு தலைமைத் துவத்தையும் வழங்கினர்.

ஓல்கொட் வருகை என்பது முதன்மையான தூண்டுதல் என்றால் இரண்டாவதான இன்னொரு நிலைமையும் பௌத்த சீர்திருத்தவாதத்திற்குத் துணையாக அமைந்தது என்பதையும் கொம்பி ரிட்ஜ் போன்ற ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக்காட்டினர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கோப்பிச் செய்கையும், அதனைத் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்ற தேயிலைத் தோட்டப் பொருளாதார முறையும் மிக அடிப்படையான சமூக பொருளாதார மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. இதன் பயனாக சிங்கள - பௌத்தர்கள் மத்தியில் செல்வந்தர்களான முதலாளிகள் உட்பட உயர் தொழில்களில் உள்ளோர், மத்திய தர வர்க்கத்தினர் எனப் பல பிரிவினர்களையும் உள்ளடக்கிய படித்த நகரம்சார் வர்க்கங்கள் உருவாகின. ஓல்கொட் தலைமையிலான பௌத்த சீர்திருத்தவாதிகள் விதைத்த கருத்துக்கள் படித்த மத்திய தரவர்க்கம் என்ற வளமான நிலத்தில் விழுந்த வித்துக்கள் போன்று அமைந்தன. இம்மத்திய தரத்தின் எழுச்சி இல்லாமல் நவீன பௌத்தமாகிய புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம் உருப்பெற்றிருத்தல் முடியாது.

சீர்திருத்தவாத இயக்கத்தின் பிரசார உத்திகள்

புரட்டஸ்தாந்திய கிறிஸ்தவர்களும், கத்தோலிக்கர்களும் தமது மதம் பரப்பும் பணியில் மூன்று சாதனங்களை மிகவும் திறமையான முறையில் கையாண்டனர்.

1. பாடசாலைகளை அமைத்து ஆங்கிலக் கல்வி என்ற தூண்டுதலை வழங்கி மக்களை மதம் மாற்றுவதல்.
2. அச்சு யந்திரசாலைகளை நிறுவி சமயப் பிரசாரத்திற்கென பைபிளையும் ஏராளமான

பிறநூல்களையும் சிங்கள மொழியிலும், ஆங்கிலத்திலும் அச்சிட்டு விநியோகித்தல்.

3. நிறுவனக் கட்டமைப்புகளை உருவாக்கி கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறிய சிங்களவர்களை ஒன்று திரட்டி திருச்சபையின் தலைமைத் துவத்தின் கீழ் இயக்குதல்.

மேற்குறித்த மூன்று வழிமுறைகளையும் 1860க்கு முற்பட்ட காலத்தில் கிறிஸ்தவ மிசனரிகளே தமது ஏகபோக உரிமையாக வைத்திருந்தனர். அதனால் கிறிஸ்தவ பாதிர்களிடையே அசாத்தியமான துணிச்சலும், உற்சாகமும் காணப்பட்டன. 1873இல் பாணந் துறையில் நடைபெற்ற விவாதத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் முதலாவது தடவையாகத் தோல்வியடைந்தனர். விவாத மேடையில் பேச்சுத் திறமையாலும், வாதத்திறமையாலும் வெற்றி கொள்வதில் மட்டும் திருப்தியடையாத பௌத்த தலைவர்கள் 1.பாடசாலை 2.அச்சுயந்திரம் 3.நிறுவனக் கட்டமைப்புகள் என்ற மூன்றையும் சிறப்பாகக் கையாண்டு கிறிஸ்தவ மிசனரிகளைத் திகைப்படைய வைத்தனர். கிறிஸ்தவர்கள் உபயோகித்த கருவிகளை பௌத்தர்களும் உபயோகித்தனர் என்பதால் மட்டும் பௌத்தம் புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தமாகியது என்பது மிகை எளிமைப்படுத்திய கூற்றாகவே முடியும். புதிய பௌத்தத்தின் வடிவங்களை கொண்டு அதனை மதிப்பீடு செய்தல் தவறு. வடிவத்தோடு, அதன் உள்ளடக்கத்தையும் பார்த்தல் வேண்டும். உருவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும் மத்திய தர வகுப்பினரிடையே தோன்றிய பௌத்தம் புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தமாக இருந்தது. அது மரபுவழிப் பௌத்தத்தின் (Traditional Buddhism) மறுதலிப்பாகவும் இருந்தது.

புதிய பௌத்தப் பண்பாடு

புதிய பௌத்தம் மரபுவழிப் பௌத்தத்திற்கு மாறான புதிய பண்பாட்டையும், அறவிழுமியங்களையும் உருவாக்கியது. எழுச்சி பெறும் புதிய மத்தியதர வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதான அறவிழுமியங்களாகப் புதிய பௌத்தத்தின் அறநெறி அமைந்தது. மக்ஸ் வெபரி என்ற சமூகவியலாளரால் முன்வைக்கப்பட்ட புரட்டஸ்தாந்திய அறம் (Protestant Ethic) என்ற எண்ணக்கரு புதிய பண்பாட்டை விளக்கக் கூடியது. ஆய்வாளர்கள் இவ் எண்ணக்கருவையும் அதனோடு இணைந்த பல கருத்துச் செறிவுள்ள சொற்களையும், சொற்தொடர்களையும், சீர்திருத்த பௌத்தமாகிய புதிய பௌத்தத்தின்

பண்பாட்டை விளக்குவதற்கு உபயோகித்தனர். அவற்றைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. புரட்டஸ்தாந்திய அறம்

இவ்வுலகில் வாழ்ந்து கொண்டே, நல்லொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்பவன் நற்கதியை அடைவான். இறைவன் அவனை இரட்சிப்பார் என்று புரட்டஸ்தாந்திய கிறிஸ்தவம் போதித்தது. நற்கதியை அடைவதற்குரிய வழி, இவ்வுலக வாழ்வைத் துறத்தல் அன்று, இவ்வுலகில் வாழ்ந்து கொண்டே துறவு வாழ்க்கையை வாழுதலே ஆகும். விடாமுயற்சி, சிக்கனம், புலனின் பங்களில் அளவுக்கு மீறிய ஈடுபாடு கொள்ளாதிருத்தல், நேர்மை ஆகியன விரும்பத்தக்க அறவிழுமியங்களாகப் போற்றப்பட்டன. கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையுடைய பௌத்தம் 'நிர்வாண பிறவித்துன்பத்தில் இருந்து நீங்குதல்' என்ற இலட்சியங்களை போற்றுவது.

சீர்திருத்தவாத பௌத்தம் உலகியல் வாழ்க்கைக்கு அவசியமான அறக்கருத்துக்களையே போதித்தது. புதிதாகத் தோன்றிய மத்திய தரவகுப்பின் ஆன்மீகத் தேவைகளுக்குப் பொருத்தமான சமயப் பண்பாட்டை இது உருவாக்கியது. இப்பண்பாடு மேற்கத்தைய புரட்டஸ்தாந்தியத்தின் இயல்புகளை தன்னகத்தே சேர்த்துக் கொண்டது.

2. இவ்வுலக வாழ்க்கைசார் துறவு

(This Worldly Asceticism)

சீர்திருத்த பௌத்தம் இவ்வுலக வாழ்க்கை சார் துறவு என்ற கருத்தை அடிப்படையாக கொண்டது. மரபு வழிப் பௌத்தம் துறவிகளுக்கான ஒழுக்கவிதிகளை (விநய) கூடியது. சமயிகளிற்கு (Laity) வேண்டிய ஒழுக்க நெறிகள் பற்றி அது அதிக அக்கறை கொள்ளவில்லை. சீர்திருத்த பௌத்தம் தனிமனிதனுக்கான சமய ஒழுக்கவிதிகளை வகுத்தது.

3. சமயத்தனிமனிதவாதம்

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்குரிய ஆன்மிக முன்னேற்ற வழியைத் தானே தேர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்து நவீன பௌத்தத்தில் மேலோங்கிய கருத்தாகும். இதனைச் சமயத் தனிமனித வாதம் என்று கூறலாம்.

4. சமயத் தூய்மைவாதம்

மரபு வழிப் பௌத்தம், பௌத்த சமயத்திற்கு அந்நியமான இந்துக்கடவுள்களின்

வழிபாட்டு முறைகளை இணைத்துக் கொண்டதாய் விளங்கியது. சீர்திருத்தப் பௌத்தம் தூய்மையான பௌத்த தேரவாதக் கோட்பாடுகளையும், ஒழுக்க நெறிகளையும் போதித்தது. பில்லி, சூனியம், பேய் ஓட்டும் சடங்குகள் பௌத்த சமயத்திற்கு அந்நியமானவை என்ற கருத்து தூய்மைவாதிகளால் பரப்பப்பட்டது. மரபு வழிப்பட்ட குடியான் சமூகத்தின் (Traditional Peasant Society) சமயத்தில் இருந்து வந்த மூடத்தனமான சடங்குகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் நகரம் சார் படித்த வகுப்பின் பௌத்த தூய்மைவாதம், பௌத்தத்திற்கு அந்நியமானது என ஒதுக்கவும் முனைந்தது. சமயத் தூய்மைவாதம் சமய அடிப்படைவாதத்தின் (Fundamentalism) அம்சங்களையும் கொண்டது என்பதும் கருத்திற்கு கொள்ளப்பட வேண்டியது.

இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சியும் புதிய சமயப்பண்பாடும் :-

பௌத்தமத சீர்திருத்த இயக்கத்திற்கு நிதி உதவியும், வேறு பல வழிகளிலும் ஆதரவு கொடுத்தவர்கள் கரையோர மாகாணங்களில் புதிதாக எழுச்சிபெற்ற முதலாளித்துவ வகுப்பினராவர். இப்புதிய முதலாளித்துவ வகுப்பை வர்த்தக முதலாளிகள் வகுப்பு என்றே அடையாளம் காணலாம். சாராயக் குத்தகை வியாபாரம், சாராயம் வடித்தல் கைத்தொழில், ஒப்பந்த வேலைகள், கார்யச் சுரங்கத் தொழில் உள்ளூர் வர்த்தகம் போன்ற பல தொழில்களில் ஈடுபட்டு உயர்நிலை பெற்ற வர்த்தகர்களான முதலாளி வகுப்பினர் பௌத்த சமய சீர்திருத்த இயக்கத்தின் பின்னணியில் செயல்பட்டனர். கரையோர மாகாணங்களில் 18ஆம் நூற்றாண்டில் கண்டியின் சியாம் நிகாய பிரிவைச் சேர்ந்த அஸ்கிரிய மல்வத்தைப் பீடங்களின்றும் வேறுபட்ட அமரபுர நிகாய, ராமண்ய நிகாய என்பன தோற்றம் பெற்றன. இப்பிரிவுகள் கொவிகம சாதியினரின் சியாம் நிகாயவில் இருந்து வேறுபட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களின் பௌத்த நிகாயக்களாக இருந்தன. கராவ, சலாகம, துராவ என்னும் மூன்று சாதிகள் இப்புதிய நிகாயகளின் சமூகத்தளமாக அமைந்தது. புதிய வர்த்தக வகுப்பினரில் கணிசமான எண்ணிக்கையினர் மூன்று சாதிகளில் இருந்து தோன்றியவர்களாக இருந்தனர். கரையோரப் பகுதிகளின் கொவிகம சாதி வர்த்தக முதலாளிகளும் சாதிப் பிரிவினைகளைக் கடந்து மதவிடயங்களில் ஐக்கியப்பட்டு உழைத்தனர். புதிய பௌத்தத்தின்

விழுமியங்களும், சமயக் கருத்தியலும் புதிய முதலாளித்துவத்தின் உலக நோக்குக்கு (World View) ஏற்றதாக அமைந்தது. பௌத்த பாடசாலைகளை நிறுவுதல், பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்துச் சமயப் பிரசாரத்தை நடத்துதல், புத்தகயாவை இந்துக்களின் பிடியில் இருந்து மீட்டெடுத்து புனர்நிர்மாணிப்பதற்கான இயக்கமான மகாபோதி சங்க அமைப்பு, அனுராத புரத்தின் பௌத்த விகாரைகளையும் புனரமைத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளை பின்னின்று இயக்கியவர்கள் சிங்கள வர்த்தக சமூகத்தினரேயாவர். ஒல்கொட் தொடக்கி வைத்த பௌத்த தியோசோபிக்கல் சபையும் வர்த்தக முதலாளித்துவப் பிரிவினரின் ஆதரவைப் பெற்று வளர்ச்சி பெற்றது. 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டின் பௌத்த சமய சீர்திருத்த இயக்கத்தை 'வர்த்தகம், சமயம் என்ற இரண்டினதும் கலப்பான' விடயம் எனச் சமூகவியலாளர்கள் விபரித்துள்ளனர். 1956இல் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி பண்டாரநாயக்க தலைமையில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற அரசாங்கம் வர்த்தகம் + சமயம் + அரசு என்ற புதிய சமன்பாட்டை உருவாக்கியது.

அநகாரிக தர்மபால

19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளின் பௌத்த சமய சீர்திருத்த இயக்கத்தில் மிக முக்கியமான

வகிபாகத்தைப் பன்முக ஆளுமை மிக்கவரான அநகாரிக தர்மபால பெறுகின்றார். இவரது தந்தையார் டொன் கரோலில் ஹேவ வித்தாரண தளபாட உற்பத்தியாளரும் வர்த்தகரும் ஆவர். பெரும் செல்வம் படைத்த குடும்பப் பின்னணியில் தோன்றிய தர்மபாலர் தம்வாழ்வை சிங்கள பௌத்தர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக அர்ப்பணித்தார். தியோசோ பொகிக்கல் சபையின் நடவடிக்கைகளில் ஆரம்பத்தில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திய தர்மபாலர், ஒல்கொட் உடன் முரண்பாடு கொண்டவராய் அவ்வியக்கத்தில் இருந்து வெளியேறி தாம் அமைத்த மகாபோதி சங்க நடவடிக்கைகளில் தம் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தினார். இவரது சகோதரர்களான எட்மண்ட் ஹேவவித்தாரணவும், டாக்டர் சீ.ஏ.ஹேவ வித்தாரணவும் மதுவிலக்கு இயக்கத்தில் தீவிர பங்கெடுத்தனர். எட்மண்ட் ஹேவ வித்தாரண 1915 பௌத்த முஸ்லிம் கலவரத்தின் போது கைது செய்யப்பட்டு, சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த வேளை, காய்ச்சல் நோயினால் மரணத்தைத் தழுவினர்.

அநகாரிக தர்மபாலாவின் வாழ்வும், பணிகளும் வகிபாகமும் தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியவை. பௌத்த சமய சீர்திருத்த இயக்கத்திற்குச் 'சிங்கள பௌத்த தேசிய வாதம்' என்ற பரிமாணத்தை வழங்குவதிலும், புதிய பௌத்தத்தை அரசியல் பௌத்தமாக

வேல் அமுதன் திருமண சேவை

- ◇ விண்ணப்பதாரியின் கோவையைப் பார்த்த மாத்திரத்தே சம்பந்தப்படுபவரை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? அது பொருந்தக் கூடியதுதானா என்பனவற்றை முடிவு செய்யக்கூடிய இலகு வழிமுறை.
- ◇ சுமார் கால்நூற்றாண்டு கால தொழில் அனுபவம்.
- ◇ செவ்வாய், வியாழன் தினங்கள் மாத்திரம் தவிர்ந்த அனைத்து நாட்களில் காலை 11.00 மணிக்கோ, திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலை 4.30 மணிக்கோ முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில் வேல்அமுதன் திருமண ஆலோசனையகத்தில் சந்திப்பு.
- ◇ தொலைபேசி: 011 2360488, 076 8520108
- ◇ முகவரி: 8-3-3மெற்றோ மாடிமனை (33ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு 06.

நிலையான - திருப்திகரமான திருமணத்தின் அத்தீவாரம் "இலக்கியச் செல்வம்" வேல்அமுதன் திருமண ஆலோசனையக சேவை!

வடிவமைப்பதிலும் அநாகரிக தர்மபாலர் முக்கிய பங்காற்றினார் என்பதை இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானது. அநாகரிக தர்மபாலாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியிருக்கும் கலாநிதி சரத் அமுனுசும புதிய பௌத்தத்தின் இயல்புகளை சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார்.

முடிவுரை

இலங்கையின் பௌத்த சீர்திருத்த இயக்கத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட மாற்றங்களை புதிய பௌத்தம் (New Buddhism) என பெர்செட் என்ற ஆய்வாளரால் அடையாளம் காணப்பட்டது. கணநாத் ஓபயசேகர அதனை புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம் என வரையறை செய்தார். கொம்பிரிட்ஜ் மற்றும் ஓபயசேகரவின் ஆக்கமான பௌத்தத்தின் நிலைமாற்றம். இலங்கையில் சமயமாற்றம் (1988) என்ற நூல் இக்கருத்தை விரிவாக ஆராய்ந்து விளக்குவதாக உள்ளது. கித்சிறிமலல்கொட, எச்.எல்.செனிவிரத்தின, ஸ்டான்லி தம்பையா ஆகியோரும் கவனிப்புக்குரிய ஆய்வுகளை எழுதினர். புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம் நவீனமானது. அரசியல் சார்ந்தது என்ற அடைமொழி களாலும் அழைக்கப்பட்டது. 21ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் அரசியல் செல்நெறியில் மிக முக்கிய வகிபாகத்தைப் பெறும் சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதம் என்ற தோற்றப் பாட்டை அதன் வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் புரிந்து கொள்வதற்கு மேற்குறித்த ஆய்வாளர்களின் ஆய்வு நூல்களும், கட்டுரைகளும் உதவக் கூடியன. தமிழில் இவை பற்றிப் பேசப் படவேண்டும். எழுதப்பட வேண்டும். அதனால் தமிழ் அறிவுலகில் புத்தெழுச்சி தோன்றும்.

உசாத்துணை

1. Amunugama Sarath : The Lion's Roar Anagarika Dharmapala And the Making of Modern Buddhism. Vijithayapa Publication (2016)
2. Gombrich Richard : Theravada Buddhism: A Social History from Ancient Benares to Modern Colombo. Oxford (2014)
3. Gombrich and Obeyasekere Buddhism Transformed: Religious change in Ceylon (1988)

○○○

காதல் திருமணமா
பேசித் திருமணமா
என்றால் எதை
நான் சொல்ல
கட்டி உப்பா
தூள் உப்பா
என்பது போல்!
கட்டி அடிப்பதும்
அடித்துக் கட்டுவதும்
"இரண்டும் ஒன்று"
இன்ப துன்பம்
வேதனை சோதனை!

புரிந்துணர்வு இல்லை
வெறும் புணர்வு தான்!
பரிந்துரைகள் இல்லை
பரந்த உரைகள் தான்!
இவை...
இல்லாவிட்டால் இகழ்ச்சி
இருந்து விட்டால் மகிழ்ச்சி!
நானோ கொஞ்சம் மாற்றமாய்
கலப்புத் திருமணம்
சிறந்தது என்பேன்!
பிறக்கும் குழந்தையாவது
விவேகியாய்ப் பிறக்க!

விடிவகி

எஸ்.ஏ.இஸ்மத் பாத்தமா
பஸ்யால

எழுதத் தூண்கும் எண்ணெய்கும்

யோசியீய் துரை மனோகரன்

கூத்து...கூத்து...கோமாளிக் கூத்து

அந்தச் சின்ன ஊரில் என்றும் இல்லாமல் ஒரே பரபரப்பு. ஊர் மக்கள் ஆளுக்காள் கூட்டம் கூட்டமாய் நின்று பேசிக்கொண்டிருந்தனர். மக்களில் ஒரு சாரார், “இனி நமது ஊரில் மிளகாய்ப் பயிர்ச்செய்கையை ஊக்குவிப்பது நல்லது. நமது ஊர்ச்சபையில் அதற்கு நல்ல மதிப்பு உண்டு” என்று பேசிக்கொண்டிருந்தனர். இன்னொரு சாரார், “நமது ஊர்ச்சபையில் நடக்கிற விஷயங்களைப் பார்க்கிறபோது, பள்ளிக்கூடத்துப் பையன்கள் பரவாயில்லை. பள்ளிக்கூடத்துப் பையன்கள் வகுப்பில் சண்டை போடுவதுபோல் அல்லவா, நாம் ஊர்ச்சபைக்கு அனுப்பிவைத்த உறுப்பினர்கள் சண்டை போடுகிறார்கள்! இவர்களுக்கு என்று ஒரு மானம், மரியாதை எதுவுமே இல்லையா?” என்று பேசிக்கொண்டார்கள். அவர்களுள் ஒருவர், “அவர்களைச் சொல்லிக் குற்றம் இல்லை. இப்படிப்பட்ட காவாலி கடைப் புளிகளை ஊர்ச்சபைக்கு வாக்குப் போட்டு அனுப்புகிறோமே, எங்களைத்தான் குறை சொல்லவேண்டும். எங்களுக்கு இதுவும் வேண்டும், இன்னமும் வேண்டும்” என்றார். அவர் சொன்னதைப் பலரும் ஆமோதித்தார்கள்.

இவர்கள் இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, அவ்வூரில் சிலை வடிவில் காட்சியளிக்கும் மகான் மிகவும் நொந்த உள்ளத்தோடு, தாம் வழக்கமாக அமர்ந்து தியானம் செய்யும் கிளை பரப்பிய பெரிய மரத்தடியில் வந்து அமர்ந்தார். அவர் மரநிழலில் அமர்ந்ததுதான் தாமதம், உடனடியாகவே தியானத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டார். மிகவும் பரிதாப நிலையில் இருக்கும் அந்த ஊரின் நலத்துக் காகத் தியானம் புரிவதே அவரின் நோக்கமாக இருந்தது.

அப்போது திடீர் என்று அப்பகுதியில் ஒரு பேரிரைச்சல் கேட்டது. வழக்கமாக மகான் அந்த ஊருக்கு வருகிறார் என்றால், ஊடகவியலாளர்கள் தான் அவரை மொய்த்துக் கொண்டு நிற்பார்கள். ஆனால், அன்று அவர்கள் வழக்கத்துக்கு மாறாக, ஊர்த்தலைவனை

மகானிடம் அழைத்துவந்திருந்தார்கள். வந்தவர்கள் “சரணம் சரணம்” என்று மகானை வாழ்த்தினார்கள். மகான் மெதுவாகக் கண்களைத் திறந்தார். அவருக்கு முன்னால், அந்த ஊரின் தலைவன் புத்தி பேதலித்த நிலையில் காணப்பட்டான். மகான் அவனையே சற்றுநேரம் உற்றுப் பார்த்தபடி இருந்தார்.

ஊர்த்தலைவனை அழைத்துவந்த ஊடகவியலாளர்கள், “சுவாமி, எங்கள் ஊர்த்தலைவனுக்குக் கொஞ்சநாட்களாகப் புத்தி பேதலித்து விட்டது. நேரத்துக்கு நேரம் ஒவ்வொரு விதமாகப் பேசுகிறார். அடிக்கடி கோபிக்கிறார். எல்லோர் மீதும் எரிந்துவிழுகிறார். தாம் சொல்வது, செய்வது என்னவென்றே அவருக்குப் புரியாமல் போகிறது. அவர் நடந்துகொள்ளும் முறை ஊருக்கு நல்லது அல்ல என்று யார் எடுத்துச் சொன்னாலும், அவர் கேட்பதாய் இல்லை. தாம் சொல்வது, செய்வதுதான் சரி என்று நிற்கிறார். எங்கள் ஊடகங்களில் அவர் பற்றிச் சொல்லவேண்டியதை எல்லாம் தெரிவித்துவிட்டோம். அவர் அசைவதாக இல்லை. அதுதான், நீங்கள் ஊருக்கு வந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, தங்களிடம் அவரை அழைத்து வந்திருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள்.

மகான் மீண்டும் ஒருமுறை ஊர்த்தலைவனை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். அப்போது அவனின் மனைவி அலறியடித்துக் கொண்டு மகான் இருக்கும் திசை நோக்கி ஓடிவந்தாள். “சுவாமி, நீங்கள்தான் அவரை எப்படியாவது காப்பாற்றவேண்டும். அவர் அடிக்கடி சுயநினைவின்றிப் பேசுகிறார். எல்லா விஷயங்களிலும் தடுமாற்றம் அடைகிறார். இன்று சொன்னதை நானே மறக்கிறார். எனக்கு என்ன செய்வது என்றே புரியவில்லை...” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். மகான் அவளைப் பரிதாபமாகப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார். அவளுக்கு எப்படி ஆறுதல் சொல்வது என்று அவர் வேதனைப்பட்டார். பின்னர், மகான் பேசுத்தொடங்கினார்: “மகளே, உன் வருத்தம் எனக்குப் புரிகிறது. போனமுறை நான்

இந்த ஊருக்கு வந்தபோது, உன் கணவன் புத்திபேதலித்தவனைப் போன்றுதான் என்னிடம் பேசினான். அப்போதே உன் கணவன் ஏதோ ஒரு பெரிய பிரச்சினைக்குள் அகப்படப்போகிறான் என்று எனக்குப் புரிந்துவிட்டது. கெடுகுடி சொற்கேளாது. உன் கணவனின் தீய சக வாசமே அவனை இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. தனது எதிரியை அவன் நண்பன் என்று நம்பத்தொடங்கிவிட்டான். அவனது புதிய சகவாசத்தால் அவனுக்குத் தீமை ஏற்படப்போவது நிச்சயம்.”

மகான் இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது, அவர் இருந்த மரத்தின் ஒரு கிளையில் அணில் ஒன்று ஊர்ந்துகொண்டிருந்தது. பழங்களைக் கொத்தித் தின்னலாம் என்று ஆவலோடு வந்துகொண்டிருந்த அதற்கு, மனிதர்கள் ஒன்றுகூடி ஏதோ பேசிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க வேடிக்கையாக இருந்தது. சற்றுநேரம் பொறுமையாக அது அவர்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. புத்தி பேதலித்திருந்த நிலையில் இருந்தாலும், இவ்வளவு நேரமும் மற்ற வர்கள் பேசுவதைப் பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஊர்த்தலைவன், திடீர் என்று “அணில் அணில்” என்று கத்தினான். “அணில் இங்கே இருக்கக்கூடாது. அணிலை விரட்டுங்கள். அணில் என் கண்ணுக்கு முன்னாலே காணப்படக் கூடாது” என்று ஒரு பைத்தியக்காரனைப் போல் கத்தினான். இந்த ஆரவாரத்தில் பயந்துபோன அணில், வேறு ஒரு மரக்கிளையில் தாவி ஓடித் தப்பித்துக்கொண்டது.

இதனால் பயந்துபோன ஊர்த்தலைவனின் மனைவி, “சவாமி, இப்படித்தான் அவர் இரவிலும் திடீர் என்று நித்திரையில் வாய்விட்டுப் புலம்புகிறார். அணிலை அவர் கண்ணிலே காணக்கூடாது. கனவிலும் நனவிலும் அணில் அணில் என்றே கத்திக்கொண்டிருக்கிறார். நான்தான் ஒருமாதிரித் தங்கள் பெயரை உச்சரித்துப் படுக்கவைக்கிறேன்” என்றாள். மகான் ஊர்த்தலைவனை நிமிர்ந்து பார்த்தார். அவன் எதையோ பறிகொடுத்தவனைப் போல், முன்னர் அணில் இருந்த மரக்கிளையையே வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

மகான் அவனைப் பார்த்து மெதுவாகப் பேசுத்தொடங்கினார்: “ஊர்த்தலைவனே, உனது இன்றைய நிலை பெரிதும் பரிதாபத்துக்குரியது. நீ ஒரு நன்றிகெட்டவன். உன்னை நம்பி ஊர்த்தலைவன் ஆக்கிய உன் ஊர் மக்கள் பலரையும் நீ ஏமாற்றிவிட்டாய். அவர்களை மடையர்கள் ஆக்கிவிட்டாய். ஊரில் சர்வாதிகாரத்தை ஒழிப்ப தாகக் கூறி ஊர் ஆட்சியைப் பெற்றுக்கொண்ட

நீ, இப்போது சர்வாதிகாரியாக மாறிவிட்டாய். தீமையை ஒழிப்பதாகக் கூறிவந்த நீ, இப்போது தீயவர்களைப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். இப்போது உன் பக்கத்தில் இருப்பவன் ஒரு மோசமானவன் என்று தெரிந்திருந்தும், விட்டுவிட்ட சகவாசத்தினை நீ மீண்டும் அவனோடு ஏற்படுத்தியிருக்கிறாய். உன் ஊர் மக்களால் பதவியில் இருந்து விரட்டப்பட்ட அவனை, இப்போது நீ மடியில் தூக்கி வைத்திருக்கிறாய். ஊர் மக்கள் உனக்கு வழங்கிய ஆணையை நீ துச்சமாகத் தூக்கி வீசியிருக்கிறாய்...” மகான் அடுக்கிக்கொண்டே போனார்.

மகான் சொன்ன வார்த்தைகளால் துவண்டு போன ஊர்த்தலைவன், “தாங்கள் சொல்வது போல் எதுவும் இல்லை. ஊர் மக்கள் நலனே எனக்கு முக்கியம். அதற்காகத்தான் நான் காய்களை நகர்த்திக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்று சொல்லிக்கொண்டு, மகானின் பாதங்களைத் தொட்டுவணங்கப் போனான். அவனோடு சேர்ந்து, மனைவியும் அவரது பாதங்களில் விழப்போனாள். மகான், உடனடியாகத் தம் பாதங்களைப் பின்னுக்கு இழுத்துக்கொண்டார். மகான் ஊர்த்தலைவனைப் பார்த்து மேலும் பேசுத்தொடங்கினார்: “இப்போது இந்த ஊர் இவ்வளவு தூரம் மோசமாகி இருப்பதற்கும், குழம்பியிருப்பதற்கும் நீ தான் காரணம். உன் சுயநலத்துக்காக அழகான இந்த ஊரை நீ நாசமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறாய். உன்மீது நம் பிக்கை வைத்திருந்தவர்களின் நல்லெண்ணத்தை எல்லாம் பாழாக்கிவிட்டாய். இனிமேல் உன்னை யாருமே நம்பப்போவதில்லை. நீ ஒரு நந்த வனத்து ஆண்டி. உனக்குக் கிடைத்த நல்லதொரு வாய்ப்பைக் கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டு உடைத்துவிட்டாய். இந்த ஊரின் வரலாறு உன் பெயரை மோசமாகவே எழுதப்போகிறது.”

ஊர்த்தலைவனின் முகம் மிகவும் வாடி வதங்கிவிட்டது. “என்ன இருந்தாலும், எனக்குத் தங்களின் ஆசி வேண்டும்” என்று கெஞ்சும் குரலில் கூறினான், ஊர்த்தலைவன். “உனக்கா, ஆசியா? ஊர் மக்களின் சாபம்தான் உனக்குக் கிடைக்கும்” என்று மகான் கூறிவிட்டு, அங்கும் இங்குமாக உலாவத் தொடங்கினார். ஊர்த்தலைவன் முகத்தைத் தொங்கப்போட்டபடியும், தலையில் துணியைப் போர்த்தியபடியும் மனைவியுடன் நடக்கமுடியாமல் நடந்துசென்றான்.

மகானுக்குச் சற்று ஓய்வு தேவைப்பட்டது. வழக்கம்போலத் தியானத்தில் அமர்ந்து கொண்டார். சிறிதுநேரம் அப்படியே சென்றிருக்கும். திடீர் என்று ஏராளமான பஸ்களில்

இருந்து சாப்பாட்டுப் பொதிகளுடனும், சாராயப் போத்தல்களுடனும் சரசரவென்று பலர் வந்து இறங்கினார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால், ஆடம்பரக் கார்களில் பலர் புடைசூழ ஊரின் முக்கியஸ்தன் தொந்தியையும் தள்ளிக்கொண்டு, தனக்கேயுரிய ஆடை அலங்காரங்களுடன் மகானை நோக்கி வந்தான்.

அவனது தோற்றத்திலும், நடையிலும் சிலகாலம் காணப்பட்ட தளர்ச்சி நீங்கி, மீண்டும் புதுப்பொலிவு பெற்றவனாகக் காணப்பட்டான். ஆயினும், அவனது மனத்தின் ஆழத்தில் ஏதோவோர் ஏக்கம் காணப்பட்டதையும் மகான் அவதானிக்கத் தவறவில்லை. தனது புதிய பதவியைத் தான் தொடர்ந்து தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியுமா என்ற ஏக்கம், அவனது நிம்மதியைக் குலைத்துக்கொண்டிருந்தது. இம்முறை அவனோடு அயலுரைச் சேர்ந்த புதியவன் ஒருவனும் வந்திருந்தான். அவன் பெயர் சுப்புருசுவாமி. அவன் தனது சொந்த ஊரில் கோமாளி என்று பெயர் எடுத்தவன். அவனை அவனது ஊரில் யாரும் பொருட்படுத்துவதில்லை. இந்தச் சிற்றூரில் மட்டும் அவனைப் போன்ற கோமாளிகளால் அவன் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறான்.

ஊர் முக்கியஸ்தன் மகானுக்கு அவனை அறிமுகப்படுத்திவைத்தான். மகான் சிரித்துக் கொண்டே, “இவனை எனக்குத் தெரியும். இவன் ஒரு நவீன நாரதன். எல்லாவற்றையும் குழப்பியடிப்பான்” என்றார். அப்போது சுப்புருசுவாமி, “ஊர் முக்கியஸ்தர் என்னுடைய நல்ல நண்பர். நல்லவர் வல்லவர். இந்த ஊருக்கு நல்லது செய்வதே அவரின் உண்மையான நோக்கம். அதற்காகவே அவர் பிறந்திருக்கிறார். அவரின் பெருமையை ஊர் உலகம் அறியாமல் இருப்பது நல்லது அல்ல. நான் அவரை நன்கு அறிவேன். அவரின் சேவை ஊருக்குத் தேவை” என்றான். மகானுக்கு அப்படியொரு சிரிப்பு ஏற்பட்டது. “அடே சுப்புருசுவாமி, உனக்குத் தானடா இவன் நல்லவனும், வல்லவனும். மற்றும்படி இவன் ஒரு மகா பாவி நச்சுப்பாம்பு. இவனை ஊர்மக்கள் ஒதுக்கிவைக்க, ஊர்த்தலைவன்தான் தேவை இல்லாமல் இப்போது இவனைத் தலையில் தூக்கிக் கொண்டாடுகிறான். இவனால் இந்த ஊருக்கு நன்மை எதுவும் ஏற்படப் போவதில்லை. நாசம்தான் விளையும்” என்று மகான் அமைதியாகக் கூறினார்.

இதனால் மனமுடைந்த ஊர் முக்கியஸ்தனும், சுப்புருசுவாமியும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டனர். சுப்புருசுவாமி மனத்தைத்

திடப்படுத்திக்கொண்டு, “சுவாமி, தங்கள் ஆசிர்வாதம்தான் ஊர் உலகத்தில் எங்களுக்கு ஒரு மரியாதையை ஏற்படுத்தும். தங்கள் வாயால் ஒரு நல்வார்த்தை சொல்லுங்கள்” என்றான். ஊர் முக்கியஸ்தன், “தாங்கள் இந்த ஊருக்கு இனிமேல் வருவதற்குத் தார்வீதி அமைத்துத் தருகிறேன். நான் கொள்ளையடித்த பணத்தில் நிறைய வைத்திருக்கிறேன். போதாததற்கு, தூரத்து ஊர் ஒன்றும் எனக்கு வாரிவாரி வழங்குகிறது. அதில் இருந்து தான் ஊர்ச்சபைக்குச் சிலரையும் விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறேன். தங்கள் ஆசி மட்டும் இருந்தால் போதும். மிகுதிப் பேரையும் விலைக்கு வாங்கிவிடுவேன்” என்று சொன்னான். மகான் வெறுப்புடன், “அடப் பாவிகளா, உங்கள் ஆட்டங்களுக்கு என்னையா ஆசிரவதிக்கச் சொல்கிறீர்கள்? எக்கேடும் கெட்டுப் போங்கள்” என்று சபித்துவிட்டார். ஊர்த்தலைவனும், சுப்புருசுவாமியும், அவர்களது பரிவாரங்களும் வாலைச் சுருட்டிக்கொண்டு, அழாதகுறையாகப் புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டனர்.

இவற்றை எல்லாம் ஒளிந்திருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த முன்னாள் ஊர் முக்கியஸ்தன், மகான் நிச்சயமாகத் தன்னைத்தான் வாழ்த்துவார் என்று எண்ணிக்கொண்டான். மனைவியோடும், தன் பரிவாரங்களோடும் சேர்ந்து, மகானைச் சென்று தரிசித்தான். “சுவாமி, தங்களுக்கு இந்த ஊரில் நடப்பன எல்லாம் தெரிந்திருக்கும். நான் ஊர் முக்கியஸ்தனாக இருந்தும், ஊர்த்தலைவன் வேறு ஒருவனை ஊர் முக்கியஸ்தன் ஆக்கியிருக்கிறான். இது முறையோ, நீதியோ, தர்மமோ அல்ல. எனக்கு மீண்டும் ஊர் முக்கியஸ்தன் பதவி கிடைக்க ஆசி வழங்க வேண்டுகிறேன்” என்றான். மகான் புன்முறுவல் பூத்தார். “ஊர்த்தலைவனும், ஊர் முக்கியஸ்தனும் நடந்து கொள்ளும் முறை ஏற்கத்தக்கது அல்ல. அதே வேளை, நீ ஒரு யோக்கியனும் அல்ல. நீயும் உன் பெயரை வீணாகக் கெடுத்துக்கொண்டாய். நான் உங்கள் யாருக்கும் ஆசி வழங்கப்போவதில்லை. இனிமேல் நீதி நேர்மையுடன் ஊராட்சியை நடத்தக்கூடிய புதியவர்கள் தான் இந்த ஊருக்குத் தேவை. அத்தகையவர்கள் வந்தால் மட்டுமே எனது ஆசியை அவர்களுக்கு வழங்குவேன்.” மகான் தமது கருத்தை முடிவாகச் சொல்லிவிட்டு, எழுந்து நடந்தார். முன்னாள் ஊர் முக்கியஸ்தனும், அவனுடன் வருகை தந்தவர்களும் திகைத்து நின்றனர்.

இப்போதெல்லாம் கவிதைப் புத்தகங்களைக் கண்டால் படிப்பதைத் தவிர்க்கவேண்டி நேர்கின்றது. கவிதை அத்தனை அயர்ச்சி தரும் பண்டமாக மாறி விட்டது போலும். உப்புச் சப்பில்லாத வார்த்தைக் கோலங்கள் நிறைந்த வெறும் காகிதக் குப்பைகளாய் அவை மெல்ல மெல்ல மாறி வாசகனைத் தூரத்தியடிக்கும் ஆயுதம் என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டது. சில கவிதைப் புத்தகங்களைத் தேர்வு செய்து வைத்திருக்கின்றேன் அவை மிகவும் பலம் பொருந்திய பங்கர் பஸ்டர் குண்டுகளுக்கு இணையானவை. யாராவது ஓர் இலக்கிய வாதியை மிக மோசமாகத் தண்டிப்பதென்றால் அவற்றில் ஒன்றை அவருடைய கட்டாய வாசிப்புக்கு நிர்ப்பந்தித்துத் திணித்துவிட்டால் போதும். அதனால் என்னோடு பகைத்துக்கொள்ளும் இலக்கியவாதிகளை எச்சரிக்கின்றேன்.

கடந்த வாரம் வைத்தியர் அஸாத் எம் ஹனிபாவினுடைய 'தம்பியார்' கவிதைத் தொகுதி வாசிப்புக்குக் கிட்டியது. புத்தகத்தின் அட்டைப்படமும் தம்பியார் என்ற பெயரைப் பதித்துவைத்திருந்த எழுத்துரு வடிவமும் உணர்வுபூர்வமாக ஒரு செய்தியைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தன. அவ்வப்போது ஞானத்திலும் அவரது முகநூல் மற்றும் வலைப்பதிவு இன்னும் சில இணையத் தளங்கள் என்று பல கவிதைகளை வாசித்திருக்கின்றேன். உணர்வுகளைப் பிசைந்தெடுத்த வார்த்தைகளால் கன்னத்தில் அறைந்திருப்பார். அவ்வப்போது விழுந்த அறைகள் அனைத்தையும் மொத்தமாகத் தொகுத்து "இழுத்து வைத்து சாத்துதல்" போன்ற ஒரு வேலையைத்தான் தம்பியார் செய்திருக்கின்றார்.

அவ்வப்போது நிகழும் பல விடயங்களை வாசித்து அன்றாடச் செய்திகள் என்று கடந்து போகின்ற பெரும்பாலான மனிதர்களுக்குள் நானும் ஒருவன். அவ்வப்போது அதிகம் தாக்கத்தைச் செலுத்திய நிகழ்வுகளை மட்டுந்தான் என்னால் கவிதையென்ற பெயரில் வார்த்தைகளால் விலங்கிட முடிந்தது. கொதித்தெழும் அத்தனை உணர்வுகளுக்கும் கவிதைச் சட்டகத்தில் அறைந்து பத்திரப்படுத்திட மிகமென்மையான 'சென்சிட்டிவ்'வான இதயம் தேவை. அது அசாத் எம் ஹனிபாவுக்குக் வாய்த்திருக்கின்றது. தாக்கஞ் செலுத்திவிட்டுத் தன்னைக் கடந்து செல்ல முனைந்த அத்தனை நிகழ்வுகளையும் அப்படியே சென்றுவிட அவர் அனுமதிக்கவில்லை. தன்னுடைய வைத்தியத் தொழிலுக்குள் கூட அவர் ஓர் கவிஞனாய்த்தான் வாழ்த்திருக்கின்றார். அதன் பல்வேறு பதிவுகளை தம்பியாரில் பார்க்க முடிகின்றது.

பௌத்த பயங்கரவாதத்தின் கோரத் தாண்டவத்துக்கு சாட்டையடி கொடுக்கும்போது அவர் எங்கிலுமே சமரசம் செய்து கொண்டாகத் தெரியவில்லை. மிக வெளிப்படையாகவும் தெளிவாகவும் நன்கு பரிச்சயமான சொற்களால் எளிதான 'சத்துமாத்து' இல்லாத மொழிநடையில் தனது எதிர்ப்புணர்வை அச்சமின்றி அப்படியே கொட்டித் தீர்த்திருக்கின்றார். அந்த இடங்களிலெல்லாம் அவர் தனது மக்கள் குழாம் மீதான பிடிப்பை இயல்பாகப் பதிவு செய்திருக்கின்றார் என்பதைக் கவனித்தே ஆகவேண்டும். மனிதம் வெளிப்பட வேண்டிய தருணங்களில் எல்லாம் இயல்பாக அதன் வெளிப்பாடாகவே அசாத் தென்படுகின்றார். யாருக்கென்றாலும் ஒரு பாதிப்பு தரும் தாக்கம் ஒரே மாதிரித்தானே இருக்கப்போகின்றது. அந்த வலி இனம் மதம் குல மொழி பேதம் பார்த்து வருவதில்லைதானே.

பல இடங்களில் எதுகை மோனை அல்லது பொருத்தமான சொற்களைக் கொண்டு வரிகளை அமைக்கும் போது அவர் சிரமப்பட்டிருக்கின்றார். அந்த இடங்களிலெல்லாம் அஸாத் வலிந்து

தம்பியார் : புவையும் புதும்

-முஸ்லீன்-

வெளிப்படுவதாக எனக்குப் பட்டது. ஒரு வித செயற்கைத் தன்மையை அனாவசியமாக அதற்கூடாக அள்ளிப் போட்டுக் கொண்ட மாதிரித்தான் நான் புரிந்து கொண்டேன் சிலவேளை என் வாசிப்புத் திமிருக்கு அப்படித் தோன்றியதோ தெரியவில்லை. ஆயினும் ஒரேவித ஓசைச் சொற்கள் தானாக வந்து விழும் இயல்புடையதாக அவருடைய கவியாற்றல் அமையப் பெற்றிருந்தால் அதைக் குற்றங்காண முடியாது. ஆயினும் ஒரேவித ஓசைச் சொற்களைக் கொண்டுவருவதற்காக அவர் கொஞ்சம் யோசித்து வார்த்தைகளைத் தேடிப் பிரயோகித்தது போன்ற உணர்வு தொடர்வாசிப்புக்குத் தடையாக இருந்ததை வெளிப்படையாகச் சொல்வதில் குற்றமில்லை என்றுதான் தோன்றுகின்றது. உணர்ச்சிப் பிளம்பாக வெளிப்படும் இடத்துக்கு அவை குந்தகம் விளைவிப்பதாகவே நான் புரிந்து கொண்டேன். சிலவேளை கவிதைக்கு சொற்களின் ஓசை நயம் மிக அவசியமானது என்ற கோட்பாட்டுக்குள் என்னை இருத்திக் கொள்ள முடியாமல்போன போதாமையின் வெளிப்பாடாக இருக்குமோ என்றும் எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

அகாலமாம் உயிர்

யறித்தெடுக்கப்படுவதும்

தானாகப் பிரிவதும்

சரித்திரம் சரிவதும்

கதை கணப் யொழுதில் முழுவதும்

உலக அசைவை நிறுத்திபாது.

இந்த இடத்தில் வெளிப்படும் உணர்வின் ஆழமான ரசனை முக்கியமான ஒன்று ஏனெனில் இது மாறாத தத்துவம். எத்தனை மரணங்களைப் பார்த்த வைத்தியர். ஆயினும் சில மரணங்கள் அவரை 'டிஸ்டேர்ப்' பண்ணிக் கொண்டேதான் இருந்திருக்கின்றன.

அது போலவே பல அரசியல் கவிதைகளும் விமர்சனங்களைத் தன்னில் கொண்டு வெளிப் பட்டிருக்கின்றன.

என் ஹராமான
விபசார அசுத்த அரசியலில்
ஹலாலைப்பற்றிக் கதைக்க நேரமில்லை
ஆனால் உங்களின் மாறாத மறதியே
எனது ஆய்கால அதிகாரத்தின் உறுதி
முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளின் கையா
லாகாத் தனத்தையும் அவர்களின் இயலா
மையையும் வெளிப்படுத்தும் வரிகள்
மக்களின் மடமைத்தனத்தையும் விமர்சிக்கத்
தவறவில்லை.

அழமரும் போதெல்லாம்

ஆமை ஓட்டுக்குள்

தலையை சீழ்த்து வாழும்

சமூகத்தின் கோழைத் தனத்தை

சோரம் போனவர்கள்

தற்காப்பு என்கிறார்கள்.

இஸ்லாமிய சமயத்தின் கையாலாத தராதரமற்ற உபயோசிகளால் மக்கள் குழாம் பிழையாக வழிநடாத்தப்படுவதைக் கண்டு எழும் சீற்றத்துக்கு முன்னால் எதைப் பற்றிய அச்சமும் அவருக்கில்லை.

இங்கு எல்லாமே பிழையான இடத்தில்தான் உள்ளன.

மனிதர்கள் மட்டுமல்ல கற்சிலைகளுந்தான்.

இதைவிட சிலை வைக்கும் மடையர்களை கிண்டலடிக்க அல்லது விமர்சித்து வைக்க முடியாது என்றே நினைக்கின்றேன்.

இப்படி மிகமிக வெளிப்படையாக அந்திகளுக்கு கெதிரான மனிதாபிமானத்தின் பாடலாக தம்பியாரின் பல கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. கவித்துவமிக்க ஆழமான கவிதைகளைக் கொண்ட அசாத் எம் ஹனிபாவாய் அவர் தென்பட வேண்டும் அப்போது தன்னுடைய அடையாளமாக உணர்வுகளுக்கு மேலும் அழுத்தம் கொடுக்கும் கவிச்செருக்கு கொண்ட மற்று மொரு கவிதைத் தொகுதியை அவரால் போட முடியும்.

○○○

தி.ஞானசேகரனின் மூன்று நூல்களின் வெளியீட்டு விழாவும்,

அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டி 2018இன் பரிசளிப்பு விழாவும் 16.12.2018 ஞாயிறன்று மாலை 5.30 மணிக்கு

கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் இடம்பெறவுள்ளது.

1. சரீத்தரம் பேசும் சாஹித்தியரத்னா வ்ருநாளர்கள் (கட்டுரைத் தொகுப்பு)
2. த். ஞானசேகரன் முன்னுரைகள் (22 முன்னுரைகளின் தொகுப்பு)
3. எர்மலை (அரசியல் நாவல்)

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

மூன்று நூல்களின்
வெளியீடும்
பரிசளிப்பு விழாவும்

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents

புதிய வரவுகள்

நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்	வெளியீடு	விலை
● கல்விக் கண் திறந்த கோவில்கள்	முருகேசு பாக்கியநாதன்	-	1000/=
● அலக்லா ஆடல் சைவத்தின் கதை	சீ.துலாஞ்சனன்	இலங்கை சைவநெறிக்கழகம்	650/=
● தர்சனப் பார்வைகள்	த. கலாமணி	ஜீவநத்	200/=
● இலக்கியமும் உளவியலும்	த.கலாமணி	ஜீவநத்	300/=
● பன்முகப் பார்வையில் இலங்கை வானொலி	தங்க.செய் சக்திவேல்	தமிழ்நாடு,புதுச்சேரி தொடர்நியல் ஆசிரியர் சங்கம்	700/=
● கல்வியியல் கருத்துக்கோவை	சீ.அருள்நேசன்	கழக்கு பல்கலைக்கழகம்	400/=
● பாடசாலை மட்ட மேற்பார்வையும் மதிப்பீடும்	செ.அருள்மொழி	கழக்குப்பல்கலைக்கழகம்	500/=
● பூமாஞ்சோலை	சீவ. ஆருரன்	ஜீவநத்	350/=
● நேரம்ல்லா நேரம்	வேலையையூர் சுரேஷ்	லிங்கம்மா வெளியீடகம்	200/=
● மனவானின் மறைத்துள்ளிகள்	வேலையையூர் சுரேஷ்	லிங்கம்மா வெளியீடகம்	200/=

புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்த விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு. கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே: 2422321. தொ.நகம்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdho@stinet.lk

கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு. கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காசி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4 A, ஆன்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

சம கால இலக்கிய கழிவுகள்

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், கோவை கொங்கு கலை அறிவியல் கல்லூரி, திருப்பத்தூர் திருநெறித் திருமன்றம், மலையாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வில் துறை, ஆஸ்திரேலியா(சிட்னி) தமிழ் வளர்ச்சிமன்றம், தமிழ்நாடு ந. சுப்புரெட்டியார் 100 அறக்கட்டளை, நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம், முனைவர் மா. ஆறுச்சாமி ஆராச்சிநிறுவனம் ஆகிய நிறுவனங்களின் அனுசரணையுடன் நடத்திய 'தமிழ் இலக்கியங்களில் சமயமும் சமூகமும்' என்ற தலைப்பிலான பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் 11.11.2018 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 9மணி முதல் மாலைவரை முழுநாள் நிகழ்வாக நடைபெற்றது.

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவையின் முதற் பிரதியை இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுச் சிறப்பித்தார். சிறப்புப்பிரதியை தொழிலதிபர் வே.ஞானகுமார் பெற்றுச் சிறப்பித்தார். ஆய்வரங்கத் தொகுப்பு பற்றியும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் தொடர்பாகவும் முன்னாள் இந்துசமய கலாசார இராஜாங்க அமைச்சர் பி.பி. தேவராஜ், மலேசியா பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறைப் பேராசிரியர் முனைவர் க. குமரன், 'ஞானம்' சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் வைத்தியகலாநிதி தி. ஞானசேகரன் ஆகியோர்கருத்துரை வழங்கினர்

'தமிழ் இலக்கியங்களில் சமயமும் சமூகமும்' என்ற தலைப்பில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகை தந்திருந்த பேராளர்களும் நம்நாட்டின் ஆய்வாளர்களும் ஆய்வுரைகளைச் சமர்ப்பித்து உரையாற்றினார்கள்.

கருத்தரங்கின் சிறப்புநிகழ்வாக 'வள்ளுவரின் வழி நின்று காப்பியம் படைத்தோரில் பெரிதும் விஞ்சிநிற்பவர் இளங்கோவடிகளே!; கம்பரே' என்ற தலைப்பில் பட்டிமன்றம் நடைபெற்றது. நடுவராக 'சொற்சிலம்பர்' கம்பன் காவலர் முனைவர் மா. சிதம்பரம் அவர்கள் பணியாற்றினார்.

இளங்கோவடிகள் சார்பாக முனைவர் மு. பாலசுப்பிரமணியம், முனைவர் வி.கே. கல் தூரிநாதன், முனைவர் அ.பாரதிராணி ஆகியோரும் கம்பரே என்ற அணியில் முனைவர் கே. முருகேசன், முனைவர் சேனாவரையன், முனைவர் கோ. புவனேஸ்வரி ஆகியோரும் வாதிட்டு சபையோரை மகிழ்வித்தனர்.

வீரகேசரியின் 'சங்கமம்' பொறுப்பாசிரியர் ஜீவா சதாசிவம் எழுதிய சமகால அரசியல் நிலவரங்கள் கொண்ட 'அலசல்' என்னும் நூல் வெளியீட்டு விழா 24-11-2018 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. சாஹித்தியரத்னா தெளிவத்தை ஜோசப், ஊடகவியலாளர் நிர்ஷன் ராமானுஜம், எம்.ராம் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். எக்ஸ்பிரஸ்

நியூஸ் பேப்பர்ஸ் சிலோன் லிமிட்டெட் முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் குமார் நடேசன், நூலாசிரியரிடமிருந்து நூலின் பிரதியைப் பெற்றுக்கொள்வதையும் கலந்து கொண்டோரில் ஒரு பகுதியினரையும் காணலாம்.

•••

திருமூலர் திருமந்திரம் உரையும் இசையும் இணைந்த ஒலிப்பேழை வெளியீட்டுவிழா

தமிழரின் அரும்பெரும் ஞானகுருவான திருமூலர் திருமந்திரமும் உரையும் 17-11-2018 அன்று மாலை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இடம்பெற்றது. சைவப்புலவரும் திருமந்திரப் பணிமன்றத் தலைவருமாகிய கலாபூஷணம் செல்லத்துரை, முன்னேஸ்வரம் ஆதீனகர்த்தா சிவஸ்ரீ எஸ். பத்மநாதக்குருக்கள், சிவபூமி அறக்கட்டளைத் தலைவர் கலாநிதி ஆறு திருமுருகன், கல்வி அமைச்சின் செயற்றிட்டப் பணிப்பாளர் க.பத்மநாதன், மற்றும் மூத்த ஒலிப்பரப்பாளர் மயில்வாகனம் சர்வானந்தா, திருவாவடுதுறை ஆதினப் பயிற்சிமைய இயக்குநர் சித்தாந்தச்செம்மல் செ.நவந்தகுமார், உடுவை எஸ். தில்லை நடராஜா, திருமந்திரப் பணிமன்ற இணைப்பாளர் சைவப்புலவர் சா.பொன்னுத்துரை ஆகியோர் வைபவத்தில் கலந்து உரையாற்றினர். செல்வன் முகுந்தன் சாயலனின் திருமூலர் கதாப்பிரசங்கம், நடனாஞ்சலி, பவானி குகப்பிரியாவின் மாணவர்களின் உரை இசையரங்கு, சைவப்புலவர் அ.செல்லத்துரை, வை.கணேசலிங்கம் ஆகியோரின் வில்லிசை நிகழ்வுகள் என்பனவும் வைபவத்தில் இடம்பெற்றன. திருமூலர் திருமந்திர ஒலிப்பேழையின் முதல்பிரதியை திருமதி சசிதேவி நீலகண்டன், திருமதி அபிராமி கயிலாயபிள்ளையிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார். கலாநிதி ஆறுதிருமுருகனிடமிருந்து திரு.அ. உமாமகேஸ்வரன் உட்படப் பலரும் ஒலிப்பேழையைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

•••

கவுடூர் "சோக்கல்லே சண்முகம்" எழுதிய நாவல் வெளியீட்டுவிழா

'சோக்கல்லே சண்முகம்' எனக் கலையுலகில் புகழ்பெற்ற மூத்த இலக்கியவாதி த.சண்முகநாதன் எழுதிய 'கோமதியின் கணவன்' என்ற நாவலின் அறிமுகவிழா 17-11-2018 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 'தாயக ஒலி' ஆசிரியர் திரு. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்

தலைமையில் இடம்பெற்றது. தகைசார் பெரியோர்களது மங்கல விளக்கேற்றலுடன் ஆரம்பமான இந்நிகழ்வில் செல்வி வைஷ்ணவி யோகராஜன் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடினார். கொழும்பு சங்கத் திணைக்கள அத்தியட்சகர் செ.சக்திதரன் அறிமுக உரையையும், ஆய்வுரையை 'தகவம்' வசந்தி தயாரன் அவர்களும் நிகழ்த்தினர். முதன்மை விருந்தினர் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்களும் கௌரவ விருந்தினர்களான கே.அரசரட்னம் (முன்னாள் பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபர்), கலாநிதி மடுள்கிரிய விஜேரத்ன (முகாமையாளர், இலங்கை வங்கி) கலாகீர்த்தி தில்லை நடராஜா (ஓய்வுபெற்ற நிர்வாகசேவை அதிகாரி), மயிவாகனம் சர்வானந்தா(இலங்கை வானொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்) வைத்திய கலாநிதி. தி.ஞானசேகரன் ('ஞானம்' சஞ்சிகை பிரதம ஆசிரியர்) ஆகியோரது உரைகளும் இடம்பெற்றன.

●●●

நூருல் அயின் நஜ்முல்ஹுசைன் எழுதிய "மின்னும் தாரகைகள்" வெளியீடு விழா

கலாபூஷணம் நூருல் அயின் நஜ்முல்ஹுசைன் எழுதிய 'மின்னும் தாரகைகள்' (இலங்கை முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய ஆய்வு) நூல் வெளியீட்டு விழா 11-11-2018 அன்று கொழும்பு -10 ஸ்ரீ சங்கராஜ மாவத்தை, அல்ஹிதாயா கல்லூரி கேட்போர் கூடத்தில் இடம்பெற்றது.

கலாபூஷணம் 'இலக்கிய தாரகை' நயீமா சித்தீக் தலைமையில் இடம்பெற்ற இவ்விழாவில் பிரதம அதிதியாக மாண்புமிகு அமைச்சர் ரவூப் ஹக்கீம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அவர்களும் விசேட அதிதியாக மாண்புமிகு இராஜாங்க அமைச்சர் ஏ.எச்.எம்.பெளசி அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். நூலின் முதற்பிரதியை அல்ஹாஜ் எம்.முஸ்லிம் சலாஹூதீன் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார். ஏராளமான எழுத்தாளர்களும் இலக்கிய அபிமானிகளும் இவ்விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

●●●

Dr. கவிஞர் அஸாத் எம்.ஹனீபா எழுதிய "தம்பியார்" கவிதைநூல் வெளியீடு விழா

டாக்டர் கவிஞர் அஸாத் எம்.ஹனீபா எழுதிய 'தம்பியார்' கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா 'காப்பியக்கோ' ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் தலைமையில் கொழும்பு வெள்ளவத்தை தமிழ்ச் சங்கத்தில் மிகச் சிறப்பாக இடம்பெற்றது. கவிஞர் அஷ்ரப் சிஹாப்தீன் நூலின் விமர்சன உரையை வழங்கினார். புரவலர் புத்தகப் பூங்கா நிறுவனர் புரவலர் ஹாஸிம் உமர் நூலின் முதற்பிரதியைப் பெற்றுக்கொண்டார் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, முஸ்லிம் மீடியா போர்த்தின் தலைவர் என்.எம்.அமீன், சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர் செந்தில் வேலவர், ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் டாக்டர் தி.ஞானசேகரன் ஆகியோர் விழாவில் கலந்து உரையாற்றினர்

●●●

வாசகர் பேசுகிறார்

நுவம்பர் மாத ஞானம் சஞ்சிகையில், ஆசி. கந்தராஜாவின் “பணச்சடங்கு” சிறுகதையை ரசித்து ரசித்து வாசித்தேன். பல உண்மைகளை நகைச்சுவையோடு கதையில் வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார். அவருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள் - தேவகி கருணாகரன் (அவுஸ்லேரியா)

•••

ஈழத்தை விட்டுத் தமிழகம் வந்து ஆண்டு முப்பது ஆகிவிட்டது. புதிய இடங்கள்... புதிய மனிதர்கள்... புதிதாகத் தோன்றும் பல சொற்கள்... கிடந்து, கிடந்து பழையதாகிப் போனாலும், அழுது பிறந்து, ஆவலுடன் புரண்டெழுந்து, அடிப்படையில் கற்ற, கதைத்த, வார்த்தைகளை ‘மறந்து போனதாக’ எப்படிச் சொல்வேன்...? தவறு, அவை என் இதயத்துள் ‘புதைந்து போனது’ என்பதுவே உண்மை. ‘ஞானம்-222’ இதழில், ‘பணச்சடங்கு’, ‘எய்தவனிருக்க அம்பை நோகும் அறிவாளிகள்’ சிறுகதைகள் படித்தேன். ‘கண்ணை’, ‘கமம்’, ‘நார்க் கடகம்’, ‘விதானையார்’, ‘படலை’, ‘தோது’, ‘கதிரை’ இந்தச் சொற்களையெல்லாம் உச்சரித்துக் கால் நூற்றாண்டைக் கடந்துவிட்டேன். என்ன செய்வது? தமிழகம் வாழும் ஈழத்தமிழருக்குரிய சாபம். வினையாட்டாகக் கதைத்தால்கூட, விளங்கிக்கொள்ள ஆள் இல்லையே.

‘ஞானம்’ ஆறுதலைத் தரும் என நம்புகின்றேன். ‘எய்தவனிருக்க.....’ சிறுகதை சமூகத்துக்கு படிப்பினை தந்தது என்பதைவிட, சவுக்கடி தந்தது எனலாம். - ஞானம் விக்கனேஷ் (தமிழ்நாடு)

•••

நடந்து கொண்டிருக்கும் அரசியல் மாற்றம் பற்றிய தங்களின் ஆசிரியர் பக்கம் வாசித்து நிலபரம் குறித்த விளக்கங்களை அறிந்து கொண்டேன், நன்றி. முடிவு கூறாத நிலையில்தான் நமது நாட்டின் அரசியல் நிர்வாகம் பல காலமாக நடைபெறுகிறது. இதில் ஒரு நிரந்தரக் குறியீடு??? இதுதான். இன்றையநிலை எங்களுக்கு ஒரு சாதகமான விடையைத் தருமா? என்றே அனைவராலும் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. தமிழ் தலைமையும் நிதானமாக நடந்து கொள்வதுபோல் தெரிகிறது. பாவம் அவர்களும் என்னதான் செய்வது. எத்தனை ஒப்பந்தங்கள் கிழித்தெறியப்பட்டு விட்டன. ஏசுப்பேச்சுக்களை வாங்கிக் கொண்டு இன்னும் போராடிக்கொண்டுவருகிறார்கள். எதையும் பறித்தெடுக்கும் நிலையில் நாங்கள் இல்லை. பெறுவதற்காகவே நாங்கள் இருக்கிறோம். தருவதற்கு ஒரு தலைவர் அங்கிருந்து வரவேண்டும். அதுவும் இலகுவானதல்ல. அவர்களுக்கும் அச்சுறுத்தல்கள் உண்டு.

இதழின் ஆக்கங்கள் அருமையாக இருக்கின்றன. சட்டத்தரணி திரு. இராஜகுலேந்திரா அவர்களைப் படத்தில் பார்த்து மகிழ்ந்தேன். நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு பார்த்தேன். பழைய நினைவுகள் வந்து போயின. சிறுகதைகள் கவிதைகள் கட்டுரைகள். அருமை. ‘பணச்சடங்கு’ நடாத்தி கள்ளக்கணக்கு எழுதிய எழுத்தாளர் திரு. ஆசிகந்தராஜாவின் சிறுகதையுடன் ஏனையவையும் திருமதி கலாநிதி ஜீவகுமாரனின் ‘இலையுதிர்காலத்தின்’ இன்றைய நிலையையும் அனுபவித்தேன். கைகால்கள் எல்லாம் விறைப்பெடுக்கின்றன. அனைத்து ஆக்கங்களும் என்னைப் பாதித்தன. சிறப்பாக வாழ்த்துக்கள். - பொன்.புத்திகாமணி. (யேர்மனி)

•••

நுவம்பர் ‘ஞானம்’ இதழில் கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தனின் ‘கோவிச்சக் கொண்டு போறாய்போலை..’ என்ற குட்டிக்கதையில் ஆரம்பத்தில் ‘சதாசிவம் அண்ணை நிறைய ஆட்டுக் கடைக்கள் வளர்க்கிறார்’ என்று ஆரம்பித்து கதை முடியும்போது ‘சண்முகத்தாருக்கு ஒரு மாதிரியாய்ப் போய்விட்டது..’ என்று வருகிறது. கவலையினமாய்த்தானிருக்க வேண்டும். இதுபோன்ற சிறு தவறுகளை தரம்மிக்க இலக்கிய சஞ்சிகையாகத் திகழும் ‘ஞானம்’ தவிர்க்கவேண்டும்.

- இனுவையர் ஆ.இரகுபதி பாலநீதரன்.

•••

வாசகர் பேசுகிறார்

வாசகர் கழதங்கள் எழுதுபவர்கள் 200 சொற்களுக்குள் தமது கழதங்களை எழுதவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டால் அக்கழதங்கள் பிரசுரிக்கப்படமாட்டா. வாசகர் கழதம் எழுதுபவர்கள் தமது தொலைபேசி எண்ணையும் கழதத்தில் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். தொலைபேசி எண் குறிப்பிடப்படாத கழதங்கள் நிராகரிக்கப்படலாம். - ஆசிரியர்

தி. ஞானசேகரனின் நூல்கள்....

சரீத்திரம் பேசும்
சாஹித்தியரத்னா
விருதாளர்கள்
விலை: ரூபா 500/=

தி. ஞானசேகரன்
முன்னுரைகள்
விலை: ரூபா 400/=

எரிமலை
(அரசியல் நாவல்)
விலை: ரூபா 600/=

ஞானம் பதிப்பகம்

3B, 46^{ஆம்} ஒழுங்கு, கோழம்பேடி 06

+94 11 253 6013, +94 777 306 506.

editor@gnanam.info